

STAROZAVJETNA *KNJIGA MUDROSTI* U HRVATSKOGLAGOLJSKIM BREVIJARIMA

Irena MILIČIĆ, Zagreb

1. POVIJESNO, KNJIŽEVNO I BIBLIJSKO OKRUŽJE STAROZAVJETNE *KNJIGE MUDROSTI*

1.1 PROSLOV

Odabirom starozavjetne *Knjige Mudrosti* u hrvatskoglagoljskim brevijarima za temu svojega istraživanja željela sam nastaviti dosadašnja proučavanja biblijskih tekstova u hrvatskoglagoljskim liturgijskim knjigama. Shodno tomu, osnovna je svrha ovoga rada prikazati suodnose među tekstovima *Knjige Mudrosti* koji se čitaju tijekom crkvene godine u hrvatskoglagoljskim brevijarima, te odnos hrvatskoga crkvenoslavenskoga prijevoda prema grčkomu, odnosno latinskomu predlošku (grčki je ujedno i izvornik¹). Isto tako, smatrala sam da bi bilo vrijedno razmotriti književnu vrstu kojoj ova biblijska knjiga pripada, a i zanimljive tvarne i duhovne okolnosti koje su joj prethodile i u kojima je nastala. S blicističkoga pak stanovišta – premda se ova rasprava nikako ne može upuštati u neko produbljeno tovrsno razmatranje – zanimljiva je već sama činjenica da je riječ o kronološki posljednjoj, najmlađoj knjizi *Staroga zavjeta*,² koja stoji na razmeđu dvaju religijskih svjetova i umnogome anticipira stožernu poruku Novoga zavjeta.³ Ovdje treba spomenuti i njezin kanonski status: uvrštena je u katolički kanon kao

¹ *Biblija*, 1210, HARRINGTON, 295, SEELEY, TOMIĆ.

² *Biblija*, 1210, HARRINGTON, 296, SEELEY, TOMIĆ.

³ *Biblija*, 1210, TOMIĆ.

deuterokanonska,⁴ u protestantskoj *Bibliji* je apokrif, a o njezinu položaju u židovskom kanonu bit će riječi kasnije.

1.2. PISAC, VRIJEME, MJESTO

Oko mjesta nastanka *Knjige Mudrosti* istraživači se mahom slažu – to je Aleksandrija; dok oko vremena nastanka postoji više nedoumica, ali prevlada mišljenje da je ona nastala u prvoj polovici 1. st. prije Krista. U literaturi se nagada o još nekim lokacijama, primjerice o Siriji,⁵ pa zatim, kod istog autora, i o jednoj ranijoj dataciji – drugoj polovici 2. st. prije Krista. Opće je mišljenje da su ove tvrdnje manje utemeljene od ranije navedenih podataka. Postoje, međutim, prilično valjani argumenti i za nešto kasniju dataciju, tj. početak 1. st. n. e.; o njima će biti više riječi na kraju odjeljka o helenističkim utjecajima, str. 8). Najblaže što se može ustvrditi jest da podatci govore o burnu, upravo turbulentnu okolišu stvaratelja (ili stvarateljâ). Helenistička metropola upravo prije svog pada pod Rim (30. g. prije Krista), brojnost i raznolikost narodâ, kulturâ, religijâ, filozofskih školâ i strujanja što su u njoj vrvjeli; politički prevrati i vrtlozi vezani za Bliski istok kasnoga helenizma (doba je samostalnosti matične židovske države i hašmonejske dinastije te tu sve prisutnije rimske sile) – to su tek osnovni obrisi toga prostora i vremena. Na pitanje o autoru ili autorima gotovo se jednoglasno odgovara – barem zasada – nazivom koji su mu nadjeli neki istraživači – Pseudo-Salomon.^{6,7} Pozivanje na Salomona u originalnom grčkom naslovu (*Σοφία Σαλωμῶνος*) literarna je fikcija i uvriježena žanrovska pojava; mudromu kralju pripisane su mnoge starozavjetne knjige i psalmi. Po većini je pokazatelja *Knjigu Mudrosti* pisala jedna osoba ili skupina ujednačena »autorskoga stajališta« i stila. Svakako, riječ je o pripadniku brojne židovske zajednice u Aleksandriji, jedne od mnogih aleksandrijskih πολιτεύματα (neki podaci govore o brojci i od jednog milijuna Židova). Aleksandrijska židovska zajednica malo je, ili uopće više nije poznavala hebrejski, kulturološki je bila primjetno helenizirana, ali je religijski ostala dosljedna vjeri predaka. Pseudo-Salomon

⁴ HARRINGTON, 295, TOMIĆ.

⁵ GEORGI, 396.

⁶ GOLDSTAIN, SEELEY, GUTMANN, HARRINGTON, WRIGHT, VON RAD, REESE etc.

⁷ Na temelju navedenoga, činilo mi se primjerenum odlučiti se za termin i u ovom radu.

bio je dakle dobar govornik grčkoga i poznatatelj grčke filozofske misli nasljedovane do svog vremena u opsegu primjerenomu prosječno obrazovanom Aleksandrijcu.⁸ Uz takvu formalnu podlogu, razvidan je, međutim i njegov dosljedni monoteizam, izričito polemičan stav prema kumirima i idolatriji, razmatranja o besmrtnosti pravedne duše, ideja božje blagosti i dobrote, prezir prema frivolnomu i kratkovidnomu hedonizmu – neke stare i neke vrlo nove ideje oslonjene na helenistički okvir.

Prije osvrta na dvije književne predaje koje su kao glavni predlošci sudjelovali u nastajanju ove starozavjetne knjige, treba možda kratko spomenuti kakvo je bilo njezino mjesto u matičnom, židovskom kanonu.

Palestinska židovska tradicija u načelu nije prihvaćala grčke autore. Osobito ona farizejska, koja je prevladavala nakon rušenja Hrama (587. prije Krista), kategorički je odbacivala čak i tekst *Septuaginta*. S obzirom na Kanon profiliralo se nekoliko predaja: saducejska i samarijanska, koje su prihvacaće samo *Petoknjižje (Toru)*, farizejska, koja je dodala *Proroke (Nebiim)* i neke od *Spisa (Ketubim)*: *Joba, Rutu, Esteru, Mudre izreke* i dr. Helenistička je tradicija naposljetku asimilirala najveći dio:⁹ *Propovjednika, Knjigu Sirahovu, Knjigu Mudrosti, Baruha, Juditu, Tobiju, Knjige o Maka-bejcima* i grčke dijelove knjiga o Esteri i Danijelu. Crkva je na kraju prihvatiла taj aleksandrijski kanon usprkos oklijevanju i kontroverzama u pogledu nekih knjiga. Svakako u kodeksima *Septuaginta* nema potvrde da je Kanon dovršen i fiksiran; a u doba Kristova rođenja i neposredno prije – dakle nekako u vrijeme kada je po svoj prilici nastala *Knjiga Mudrosti*, kanonicitet toga što danas zovemo *Starim zavjetom* još uvijek je relativno razliven pojam. U Kanon kakav je postavila Sinagoga svoj put nalaze različiti prijevodi i dopune, a i samostalni spisi.¹⁰

Govoreći o uzorima, preglednosti radi, valjalo bi najprije razmotriti kronološki prethodeću komponentu, predaju koja je nesumnjivo postojala u autorovoј svijesti i snažno na nj utjecala, a to je mudrosna tradicija staroga Bliskoga istoka. Rabim izraz koji zbog asocijabilnosti izaziva najmanje nesporazuma i istovremeno zahtijeva najmanje opsežna obrazloženja – a jedno od sažetijih i boljih navodi A. B. Knapp¹¹: »The technique of writing

⁸ HARRINGTON, 295.

⁹ GOLDSMITH, 257, TOMIĆ, 158.

¹⁰ LESKY, 895.

¹¹ KNAPP, 269.

originated in ancient Near East and with it the very concept of education. Details of ancient Near Eastern myths and literature have become part of our heritage through such media as the Bible and Greek and Roman literature. ... The Biblical accounts of Creation, The Garden of Eden, and the Flood closely parallel Near Eastern myths. ... The Book of Job, whose imagery, insight, and philosophy are unsurpassed, shares the theme of the righteous sufferer with a babylonian treatise known as *Ludlul bel nemeqi* – 'Let me praise the lord of wisdom.' ..."»¹²

1.3. STARA BLISKOISTOČNA MUDROSNA PREDAJA

Starozavjetna *Knjiga Mudrosti* jedan je od najmlađih predstavnika obimnog korpusa mudrosne književnosti, vrlo starog književnog entiteta, porijeklom sa staroga bliskoistočnoga područja. Najstariji poznati mudrosni spisi datirani u 3. i 2. tisućljeće pr. Krista iz Egipta su; babilonski, asirski i aramejski nešto su mlađi (1800.–600. pr. Krista). Ti su spisi ponajprije praktične naravi, »priručnici« sa savjetima o ponašanju, namijenjeni dvorskomu činovničkomu staležu, koji čine mudraci, učitelji, ljetopisci – ukratko obrazovan sloj društva, najčešće i sami autori spisa. Na početku je dakle, razvojnoga puta mudrosne predaje pragmatičnost kao jedna od osnovnih značajki mudrosne književnosti starog Bliskoag istoka: misao vodilja je čovjekovo *razborito* upravljanje samim sobom, i to s jasnim *ciljem*: društvenim (i pratećim materijalnim) uspjehom u administrativnoj karijeri. Zabilježeni su međutim i tekstovi manje konkretnog, savjetodavnog i praktično-bontonskog karaktera, s izrazitim zanimanjem za probleme etičnosti, vječite upitnosti »smisla života«, pravednosti i sl. Dobri primjeri za to su egipatska *Rasprava o samoubojstvu* (cca. 2000. g. pr. Krista),¹³ ili već spomenuta babilonska rasprava *Hvalit ēu Gospoda Mudrosti* (cca. 800. g. pr. Krista).¹⁴ Vrlo je vjerojatno da su upravo na tom tragu nastala i neka kasnija mudrosna djela visokih dosega refleksivnosti i neprijeporne umjetničke vrijednosti, a svakako je najpoznatija među njima *Knjiga o Jobu*. Tema pravedna patnika iz babilonskih je začetaka svoju najznamenitiju obradbu doživjela u židovskoj/biblijskoj književnosti, jer dok malo prije spomenuta mislilačka i knji-

¹² Vidi i: HARRINGTON, 272, PRITCHARD [1955.], 18, 432.

¹³ PRITCHARD [1955.], 439.

¹⁴ PRITCHARD [1955.], 432.

ževna tradicija pristupa problemu više ili manje nemetafizički, na tlu Izraela i Jude mudrosna se književnost oplemenjuje jednim specifičnim religioznim humanizmom,¹⁵ mudrost se poistovjećuje s božjom riječju i znak je božje prisutnosti među ljudima. Neki autori drže da je u mudrošnom pripovjednom repertoaru kod starobliskoistočnoga recipijenta postojala neka vrsta zbiru očekivanja (»set of expectations«)¹⁶ – znalo se da mudrost mora biti eksplicitno istaknuta, mora postojati kralj kao središnja figura i ozbiljna dilema kao glavna osobina zapleta, a do razrješenja mora doći upravo posredstvom onoga što pripovijest identificira kao »mudrost«.

Stavimo li (naratološko) težište na protagonista, iz prvotno promišljene i praktično razborite osobe uobličava se lik *pravednika*, čovjeka koji je svoju mudrost etički, moralno i religijski osmislio. Suprotstavljen mu je nepravednik/bezumnik, u formi apstraktnoga mnoštva kao u *Izrekama, Knjizi Mudrosti, Sirahu* i nekim *Psalmima* – ili, kao u *Jobu*, pojedinačno, Satan. Povod »zapletu« koji redovito slijedi, a u različitim je mudrošnim spisima (ili biblijskim knjigama) različito oblikovan, jest bilo kakva nepravda i/ili patnja. Zanimljivo je promatrati kako ovaj problem pravednih odnosno nepravednih reperkusija za glavni lik rješavaju pojedine biblijske mudrosne knjige: *Mudre izreke* i *Sirah* nude gotovo zajedničko rješenje koje bi se najsazetije moglo izraziti riječima iz Sir 7,1 – 3:

Ne čini zla, pa te zlo neće stići.
Kloni se nepravde i ona će biti
daleko od tebe.
Ne sij, sine moj, u brazde nepravde ,
da ih ne požanješ sedmerostruko.

– problem se praktično ni ne postavlja – oni koji su vjerni zakonu, mudri su, dobri, pobožni i *sretni*; oni koji nisu, bezumni su, ludi, bezbožni i *nesretni*. Pravednik u nevolji privremeni je nered u stanju stvari, Bog se moli da uspostavi poljuljani red i vrati ga u stanje sreće i dobra. U *Jobu* je rješenje jedinstveno, kako primjećuje i D. E. Gowan u svom *radu Reading Job as a 'Wisdom Script'*,¹⁷ neočekivana i u »mudrošnom scenariju« dotada nezabilježena teofanija koja razrješuje zaplet. Mjesto *Koheleta* (*Ecclesiastes*, u našem prijevodu *Propovjednik*) sasvim je iznimno i mnogo je riječi utrošeno da bi se

¹⁵ TOMIĆ[1986.], 34.

¹⁶ GOWAN, 85, 95; VON RAD, 217.

¹⁷ GOWAN, 94.

razjasnio složeni misaoni sklop ovoga tamnoga biblijskoga cinika. Propovjednik ne nalazi smisla u ljudskom postojanju, i život za njega nije nego slijed slučajnih događaja; rješenje, (ako ga ima), jest u mudrosti (»mudrost više vrijedi nego bojno oružje...« – 9,18), ali »uginula muha usmrđi mirisno ulje, a i malo ludosti jače je od mudrosti i časti« – 10,1, i iznad svega – »sve je ispraznost« – 12,8.

Knjiga Mudrosti do jedne je mjere na tragu prvoga rješenja (bezbožnici trpe i umiru), ali se i definitivno odvaja od »prosjeka« nasljeđa bliskoistočne mudrosne predaje, možda najrječitije stihovima 5,15 – 16:

*A pravednici žive dovjeka,
i u Gospodu je nagrada njihova,
i briga za njih u Svevišnjeg.
Zato će iz ruku Gospodnjih primiti
kraljevsku krunu slave i vjenac ljetopete;
svojom će ih desnicom Gospod zakriliti,
i svojom mišicom zaštiti.*

Kategorijom bezvremenosti mudrosti, i besmrtnosti duše odvojene od svoga raspadljivog sijela, nekoliko tisuća godina stara književna vrsta u svom najmlađem odvjetku nagovješćuje nove književne i religijske ostvaraje.

1.4. GRČKI UTJECAJI

Za Židove u dijaspori (za razliku od palestinskih) grčka je filozofija postala jednim od ključnih čimbenika duhovnoga života, a iz pristupačnih izvora možemo zaključivati o udjelu i karakteru njezina utjecaja na židovstvo. U prvome redu radi se o doticajima judaizma s vidovima filozofske religije razvijenih osobito u neoplatoničkoj i stoičkoj filozofiji.¹⁸ U Knjizi Mudrosti ove zasade upotrijebljene su pragmatično, prvenstveno da bi autor predstavio i/ili opravdao religijsku ideju, ali nemoguće je zanemariti estetičku komponentu, tako immanentnu helenističkomu svjetonazoru (iako je, u cjelini gledano, ova mudrosna knjiga jedno od mjesta susreta dviju estetika, iz krila dviju velikih tradicija, one helenističke i stare bliskoistočne predaje mudrosne književnosti; i promatrujući pojedine odlomke, vrlo je zanimljivo razmišljati o različitim omjerima prisutnosti svake od njih kao i o različitim razinama njihove samoosvještenosti. Vidi npr. stihove 7,22 – 24, ovdje, str. 153). Udio

¹⁸ GUTMANN, 22.

naslijeda grčke filozofske misli u *Knjizi Mudrosti* (u usporedbi s ostalim mudrošnim biblijskim knjigama) prema većini autora mogao bi se svrstati u sredinu između »pukoga uljepšavanja židovskih ideja do nadomeštanja grčkim doktrinama. ... *Knjiga Mudrosti* zauzima srednje mjesto. ... Usprkos korištenju filozofskih postavki i ... brojnih ideja izvorno stranih judaizmu, temeljno je stanovište potpuno judaističko«.¹⁹

Ono što vrlo brzo privuče pozornost adhortativna je narav spisa. Već je cijelo prvo poglavlje nagovor (»*kralja Salomona*« vladarima, upraviteljima, kraljevima i sucima, a *adhortatio* se izričito ponavlja u dijelovima šestoga poglavlja (6,1–11; 6,22–25). Imajući na umu pokušaje nekih autora da nađu aristotelijanske tragove u *Propovjedniku*,²⁰ gotovo je nemoguće odoljeti napasti i ne pomisliti ovdje na Aristotelov *Προτρεπτικός*, na proslov i posvetu »... koji je on napisao za ciparskoga kralja (!) Temizona, tvrdeći da nitko nema boljih uvjeta od njega da se posveti filozofiji: ima golemo blago koje može u tu svrhu trošiti, a uživa i ugled.«²¹ No, nakon ove površinske sličnosti (po bogatstvu i ugledu) dvaju kraljeva, i nekih drugih (po nadmoćnosti vrline i duševnih dobara nad raskošnom vanjštinom i materijalnim stечevinama), uspoređivanje s dvjestotinjak godina starijim nagovorom na filozofiju ne bi trebalo nastavljati. Aristotelova poruka, vjerojatno fiktivnome vladaru, da je bavljenje filozofijom najbolji put u organizaciji države i vlastita života, te nesumnjivo platonski duh ove adhortacije²² možda mogu djelovati zavodljivo pri usporedbi s Pseudo-Salomonovom mudrošnom knjigom, ali u literaturi o mudrosoj književosti nema potvrda za paralele s Aristotelovom čistom teorijom kao čovjekovim krajnjim ciljem, teleologijom, ili nekim drugim osnovnim postavkama Aristotelova nauka.

Postoje međutim potvrde da je Pseudo-Salomon poznavao ili se čak služio neoplatoničkom verzijom stoicizma svoga suvremenika Posidonija iz Apameje (135. – 51.),²³ filozofa, prirodoslovca i povjesničara (Pompejeva i Ciceronova poznanika!). Bliskost židovskoga monoteizma s poimanjem Boga u toj filozofskoj struji priznavale su obje strane, i filozofi i religiozni Židovi. Poznato nam je da su Aristotelovi učenici Klearh i Teofrast opisivali Židove

¹⁹ GUTMANN, 23.

²⁰ GORDIS, 51.

²¹ ARISTOTEL B1, 109.

²² LESKY, 622.

²³ GUTMANN, 23.

kao vrstu filozofske sekte, a Hekatej i Strabon tumačili su židovsko poimanje Boga u duhu stoičkog panteizma. Odnos prema djelu Filona Alek-sandrijskoga, najistaknutijega predstavnika židovsko–helenističke filozofske proze, nije sasvim jasan: neki autori odriču Filonov utjecaj na *autora Knjige Mudrosti*²⁴ (vjerojatno zbog kronoloških razloga; Filon je naime prema tim autorima mlađi),²⁵ dok je, prema drugima, utjecaj vrlo vjerljiv.²⁶ U starini je čak bilo nagađanja (Sv. Augustin) o njegovu ili Ben Sirahovu autorstvu *Knjige Mudrosti*. Filonovo će djelo nadići Pseudo-Salomonov pokušaj »po-mirbe«. U njega nalazimo pravu sintezu dvaju heterogenih svjetonazora, a prožetost helenizmom je dublja negoli u Pseudo-Salomona.²⁷

U neke od zanimljivijih primjera uporabe grčkih filozofskih zasada pri-padaju stihovi 8,7 gdje se nabrajaju četiri osnovne platonovske vrline, umjerenost, razboritost, pravednost i hrabrost, »od kojih nema ništa korisnije ljudima,« dok se u stihovima 7,22–24 Mudrost opisuje sa svim pridjevima stoičkog termina *πνεῦμα*:²⁸

*Jer u nje je duh razborit, svet,
jedinstven, mnogostran, tanan,
okretan, pronicav, neoskvrnjen,
jasan, nepristran, dobrohotan,
oštari, nezaprečiv, dobrotvoran,
čovjekoljubiv,
postojan, pouzdan, bezbrižan,
svemoćan, svenadzoran (...)*

Upravo na ovome mjestu možda vrijedi ponovno istaknuti kako se kroz potku Pseudo-Salomonova helenističkoga habita prozire osnova njegove duboke (židovske) religioznosti. On je, pokazuju nam gornji stihovi, nedvojbeno *homo pius et observans* uza svu svoju izobrazbu i uopće, pripadnost drugomu kulturnoškomu okolišu. Isto tako, današnji nepristran čitatelj ponukan je razmisliti kakva je i kolika estetička funkcija helenističke »opreme«²⁹ ovih stihova, odnosno kako je, inače po samosvijesti nadmoćnu, hele-

²⁴ GEORGI, 395–396.

²⁵ HARRINGTON, 296.

²⁶ GOLDSTAIN, 290.

²⁷ GOLDSTAIN, 20.

²⁸ GUTTMAN, 24.

²⁹ REESE, *passim*; iako ne spominje eksplicitno navedene stihove.

nističku estetiku tu u drugi plan potisnula židovska religiozna *ideja* u tjesnoj sprezi sa starom tradicijom mudrosne književnosti.

Ovo nužno kratko razmatranje o helenističkim uplivima na *Knjigu Mudrosti* ne bismo smjeli smatrati zaokruženim bez osvrta na još jednu, po zanimljivosti pristupa svakako vrijednu spomena, recentnu studiju. D. Seeley se u svome radu usredotočuje na naratološki aspekt cjeline koju čine poglavlja 1–5 i promatra (u mudrosnoj književnosti otpočetka postavljen) problem odnosa »djelovanje – posljedica« u novom svjetlu.³⁰ Prema mišljenju toga autora Pseudo-Salomon je ponudio uobičajeno rješenje: nagrada za dobre pravednike i kazna za zle bezbožnike, ali je tako daleko od Jobova i Propovjednikova pesimizma da je morao upotrijebiti nove pripovjedne tehnike i uvesti nove elemente u zaplet (koji, kao i drugdje, čini sukob dobrih i zlih). Sadržajna suprotstavljenost cjelina 1,16 i 2,1–20 (u stihovima 1,16 bezbožnici su sklopili neku vrstu pogodbe, saveza sa smrću koja će ih sačuvati od propasti,

*Ali bezbožnici dozivaju smrt
i rukama i riječju,
i za njom ginu smatrajući je
priateljem.
i s njome ugovor sklapaju,
dostojni da joj pripadaju.*

a u stihovima 2,1–5 oni jadikuju nad činjenicom da će ona skončati njihove živote, i »ne pamte« nikakav dogovor između sebe i smrti) priziva usporedbu s osobito grčkim (platonovskim) stanovištem o filozofskoj pogrešci – nesposobnosti raspoznavanja nevidljivoga Boga iza vidljivoga svijeta. Stihovi 2,10–20 donose, međutim, neobičan obrat: *Potlačimo ubogoga pravednika ... kažu bezbožni na početku odjeljka, negodujući što ih on osuđuje i protivi se našem ponašanju... i predbacuje nam prijestupe protiv Zakona Osudimo ga na smrt sramotnu ... kažu u posljednjem stihu i ovim agresivnim zahvatom, ubojstvom, do kraja oblikuju zaplet.* U mudrosnoj književnosti do tada nije poznat takav obrat: »mi smo zli, on je pravedan, dakle *ubijmo ga* jer nam smeta«. Po živahnosti fabuliranja ova se cjelina može usporediti samo s *Knjigom o Jobu*, gdje su uzroci Jobove nevolje u individualnoj Satanovoj intervenciji kod Boga. Seeley smatra da se Pseudo-Salomon ovdje oslonio na

³⁰ *Narrative, the Righteous Man and the Philosopher: An Analysis of the Story of the Dikaios* in WISDOM 1–5.

neke književne uzore iz grčko-rimske oīκουμένη (kojoj je tako nedvojbeno pripadao), te navodi Lukijana, Plutarha, Seneku, Epikteta i Diona Krizostoma. (Očigledno je da se time podrazumijeva i kasnija datacija *Knjige o Mudrosti*, u 1. st. n. e., kao što je navedeno na početku *Uvoda*.) Prvi je rabljeni *topos* spomenute grčko-rimske moralno-filosofske literature da traženje zadovoljstva katkad povezuje s divljaštvom. U Epiktetovim *Dijatribama* navodi se da su hedonisti naročito skloni ubojstvu, u Plutarhovim *Moralia* kaže se, da kad se zbrisu zakoni, a ostanu razlozi što ga tjeraju na zadovoljstvo, nema ničega što će bezbožnika zadržati da ne proždre svoga bližnjega, ako ga njegov divljački apetit nagoni na to; Dion iz Pruze izričito povezuje traženje zadovoljstva i bogatstva s ratobornim bezakonjem.³¹ Druga je tematska cjelina ona koja obrazlaže zašto pravednik nastoji *ispraviti* pogrešni životni put bezbožnika: u 2,12 spominje se παιδεία, odgoj:

(...) predbacuje nam prijestupe
protiv Zakona
i spočitava kako izdadosmo
odgoj svoj.

Seeley podsjeća kako se Sokrat uspoređivao s obadom koji tjera, potiče (druge) da se brinu o savršenstvu svojih duša a ne o vanjštini ili imutku, a Seneka mudraca s liječnikom kojemu je zadaća da (lude, bezbožne, gnjevne) lijeći i bez gundanja podnosi njihove uvrede i napade. Pojedinost koja u 2,12 još svakako zaslužuje pažnju spominjanje je Zakona – riječi bogate konotacijama i kroz grčku i helenističku kulturu, koja osim toga neizostavno podsjeća na *Toru*, pa time nedvojbeno služi Pseudo-Salomonovoj namjeri po-božnoga Židova da zabludjene privede vjeri. Možda je i njegovo izbjegavanje da dade neki podrobniji sadržaj ovoj više značnoj pojedinosti namjerno: neka raznoliko čitateljstvo ovoga sinkretističkoga razdoblja *samo* pročita što i koliko želi.

Seeleyev je zaključak, a i zaključak moga *Uvoda*, da Pseudo-Salomon supostavlja pripovjedne uzorke različitih književnih tradicija kako bi sastavio jednu *novu* i svoju priču, onu u kojoj se obje književne predaje mogu raspoznati i pročitati kao prihvatljive i razumljive *istodobno*. Riječ je o intelligentnu i obrazovanu piscu, koji je pokušao izraziti dovoljno razlika između glavnih intelektualnih i religijskih smjerova svoga doba da bi sačuvao

³¹ SEELEY, 67, 68.

njihov integritet, istodobno ukazujući na dovoljno sličnosti da bi dobio koherentno vlastito djelo.

U *Uvodu* sam nastojala pokazati koliko je složen i zahtjevan bio izvornik koji se našao pred slavenskim prevoditeljima. Usredotočila sam se na radeve koji komentiraju prvi dio *Knjige Mudrosti* (priču o pravedniku i prvi dio pohvale mudrosti, koji i sadržajno čine cjelinu), jer su upravo to poglavlja (1-6,25) koja čine naš hrvatskoglagoljski brevijarski tekst.

Na temelju recentnijih radova poznato je do kako je zanimljivih stilističkih interpretacija i originalnih prevodilačkih zahvata znalo dolaziti u prijevodima biblijskih knjiga u hrvatskoglagoljskim liturgijskim knjigama.³² Cilj je ovoga rada prikazati tekst i istražiti prije svega je li zaista (i u kojoj mjeri, te kod kojih sve brevijara) na djelu prijevod s grčkog izvornika, ili je (i koliko) riječ o prijevodu s *Vulgata*. Razmatrat će se i leksičke, morfološke i fonološke razlike među brevijarima i eventualne zanimljivosti proizašle iz tragova staroga čirilometodskoga prijevoda – ili *ex arte vertendi* naših hrvatskoglagoljskih prevoditelja.

2. IZVORI

2.1. KRATICE IZVORA S OPSEGOM BIBLIJSKIH POGLAVLJA

<i>I. Vrbnički brevijar</i>	Vb ₁	1,1–6,25	(temeljni tekst)
<i>Brevijar Vida Omišljanina</i>	VO	"	
<i>I. Novljanski brevijar</i>	N ₁	"	
<i>II. Novljanski brevijar</i>	N ₂	"	
<i>Padovanski brevijar</i>	Pad	"	
<i>Moskovski brevijar</i>	Mos	"	
<i>Vatikanski brev. (Borg. Illir. 5)</i>	Vat ₅	"	
<i>II. Vrbnički brevijar</i>	Vb ₂	"	
<i>III. Vrbnički brevijar</i>	Vb ₃	"	
<i>Dabarski brevijar</i>	Dab	"	
<i>II. Ljubljanski brevijar</i>	Lab ₂	1,1–3,16	
<i>Bribirska brevijar</i>	Brib	1,1–3	

³² HAMM [1958.], ZARADIJA-KIŠ, usp. i HERCIGONJA [1975], 91.

<i>Metropolitanski</i> (MR161)	Met	1,1–2,9
<i>Oksfordski zbornik</i>	Oxf	1,1–2,3
<i>Vatikanski brev.</i> (Borg. Illir. 10)	Vat ₁₀	"
<i>Mavrov brevijar</i>	Ma	"
<i>Baromićev brevijar</i>	Bar	1,1–2,2
<i>Brozićev brevijar</i>	Broz	"
<i>Vatikanski brev.</i> (Vat. Slav. 19)	Vat ₁₉	1,1–2,1
<i>Pašmanski brevijar</i>	Pm	1,1–1,16
<i>Prvotisak brevijara 1491.</i>	Prv	1,1–1,14
<i>Rimski brevijar</i> (Arch. S. Pietro)	SP	1,1–1,8

2.2. POPIS IZVORA PREMA DULJINI PERIKOPA

- 1. *I. vrbnički brevijar.*** (Temeljni tekst.) 13.–14.st., pergamenta, ff. 232c – 236b. Vrbnički župni ured. Sadrži temporal (matutinal). *Opis:* ŠTEFANIĆ [1960.], 324–329; VAJS [1910.], 1–97.
- 2. *Brevijar Vida Omišljanina.*** 1396. g., pergamenta, ff. 368c – 372 d. Österreichische Nationalbibliothek u Beču, Cod. slav. 3. Sadrži temporal. *Opis:* BIRKFELLNER [1975.], 57–61; VAJS [1910.], LXI–LXVI.
- 3. *I. novljanski brevijar.*** 1459. g., pergamenta, ff. 196 b – 198 d. Župni ured Novoga Vinodolskoga. Sadrži temporal, komunal i sanktoral, psaltir s kanticima i kalendar. *Opis:* VAJS [1910.], XXI–XXV.
- 4. *II. novljanski brevijar.*** 1495. g., pergamenta, ff. 200 d – 203 c. Župni ured Novoga Vinodolskoga. Sadrži temporal, psaltir, kantike i himne, sanktoral, službu za mrtve, službu Blažene Djevice Marije. *Izdanje:* PANTELIĆ – NAZOR [1977.].
- 5. *Padovanski brevijar.*** Sredina XIV. st., pergamenta, ff. 272 d – 277 c. Oštećen i teško čitljiv. Sadrži temporal (matutinal), ali nedostaje početak, i čitanja iz *Malih proroka*. Padova, Biblioteca Universitaria, MS. 2282. *Opis:* TANDARIĆ, 170–185.
- 6. *Moskovski brevijar.*** 1442. ili 1443. g., pergamenta, ff. 191 b – 193 d. Москва, Российская государственная библиотека, ф. 270, Севастьянов (1481^a) 51^a. Sadrži sve dijelove. *Jedini opis:* ŠTEFANIĆ [1960.], 431.

- 7. Vatikanski brevijar.** Sredina 14. st., pergamenta, ff. 181 b – 184 a. Biblioteca Apostolica Vaticana, *Borgiano Illirico 5*. Sadrži temporal i kalendar. *Opis:* DŽUROVA – STANČEV – JAPUNDŽIĆ, 152–154.
- 8. II. vrbnički brevijar.** Kraj 14. st., pergamenta, ff. 239 c – 244 c. Vrbnički župni ured. Sadrži temporal, ali na početku nedostaju čitanja *Došašća* i dio *Malih proroka*. *Opis:* ŠTEFANIĆ [1960.], 329–335; VAJS [1910.], LXIX–LXXII.
- 9. III. vrbnički brevijar.** 15. st., pergamenta, ff. 285 c – 290 d. Vrbnički župni ured. Sadrži temporal, ali nedostaje čitav mjesec (prosinac) na početku, i tri mjeseca na kraju kodeksa. *Opis:* ŠTEFANIĆ [1960.], 335–342; VAJS [1910.], LXXIII – LXXV.
- 10. Dabarski brevijar.** 1486. g., pergamenta, ff. 83 d – 86 b. Arhiv HAZU, *III c 21*. Oštećen, nedostaju veći dijelovi teksta. Sadrži temporal, psaltir s kanticima, komunal i sanktoral. *Opis:* ŠTEFANIĆ [1969.], 149–152.
- 11. II. Ijubljanski brevijar.** 15. st., pergamenta, ff. 233 b – 234 b. Narodna in univerzitetna knjižnica u Ljubljani, *C 163 a/2*. Sadrži temporal i sanktoral. *Opis:* MILČETIĆ, 65–69; VAJS [1910.], XVI–XX.
- 12. Bribirski brevijar.** 1470. g., pergamenta, ff. 68 a – 69 a. Zagreb, Arhiv HAZU, *IIIb 6*. Sadrži temporal, (nedostaje početak do Velikog Petka), psaltir, komunal, kalendar, sanktoral (nedostaje dio od veljače do kraja). *Opis:* ŠTEFANIĆ [1969.], 70–75.
- 13. Metropolitanski brevijar.** Vjerojatno 1442. g., pergamenta, ff. 225 c – 226c. Metropolitanska knjižnica u Zagrebu, *MR 161*. Sadrži kalendar, temporal i sanktoral. *Opis:* MILČETIĆ, 49–51; VAJS [1910.], CI–CVIII.
- 14. Oksfordski zbornik.** 14. st., pergamenta. Čuva se u Bodleian Library u Oxfordu, *MS Can. Lit. 172*. Sadrži brevijar, red i kanon mise i odabrane obredne tekstove. *Opis:* TADIN [1953.], 133–139.
- 15. Vatikanski brevijar.** 1485. g., papir i pergamenta, ff. 154 a–154 d. Biblioteca Apostolica Vaticana, *Borgiano Illirico 10*. Sadrži temporal. *Opis:* DŽUROVA – STANČEV – JAPUNDŽIĆ, 162–163.
- 16. Brevijar popa Mavra.** 1460.–1471. g., pergamenta, ff. 161 d – 162 d. Nacionalna i sveučilišna biblioteka u Zagrebu, *R 7822*. Sadrži temporal, sank-

toral, psaltir s kanticima, komunal i kalendar. *Opis:* PANTELIĆ, [1965.], 94–149.

17. Baromićev brevijar. Tiskan u Veneciji 1493. g., u tiskari Torresanijevih, papir, ff. 274 c – 275 a. Sadrži kalendar, psaltir, kantike i himne, temporal, sanktoral, komunal, službu Blažene djevice Marije, red mise i kanon mise. Postoji pet sačuvanih primjeraka, dva (nepotpuna) čuvaju se u Nacionalnoj i sveučilišnoj biblioteci u Zagrebu, R-I-16⁰-1ab. *Opis:* GRABAR [1984.], 159–180; VAJS [1910.], XCIII–CI.

18. Brozićev brevijar. Tiskan u Veneciji u tiskari Torresanijevih, 1561. g., papir, f. 285. Sačuvano više primjeraka; samo 2 u Hrvatskoj. Ovo je posljednji glagoljski brevijar hrvatske redakcije, uslijedila su rusificirana Levakovićeva i druga izdanja. *Opis:* VAJS, [1910.], LV–LXI.

19. Vatikanski brevijar. 1465. g., pergamenta, ff. 149 c – 150 a. Biblioteca Apostolica Vaticana, *Vaticano Slavo 19*. Sadrži temporal, psaltir, kantike i himne, sanktoral, službu za mrtve, komunal, kalendar. *Opis:* DŽUROVA – STANČEV – JAPUNDŽIĆ, 89–91.

20. Pašmanski brevijar. 14.–15. st, pergamenta, ff. 166 a – 166 c. Zagreb, Arhiv HAZU, III b 10. Sadrži temporal, sanktoral, psaltir, kantike i himne, kalendar, komunal. *Opis:* ŠTEFANIĆ [1969.], 105–112; VAJS [1910.], LXXXIII–LXXXVII.

21. Prvotisak brevijara 1491. Papir, ff. 168 a – 168 b. Sačuvan je jedan primjerak u Veneciji, Biblioteca Nazionale Marciana, Inc. 1235. Sadrži temporal, psaltir i kantike, sanktoral, komunal. *Objavljen faksimil.* Ur. Anica NAZOR. HAZU 1991 + *Prilozi*, GZH 1991. BAKMAZ – NAZOR – TANDARIĆ [1991.].

22. Rimski brevijar. 15. st., pergamenta. Biblioteca Apostolica Vaticana, Cap. S. Pietro, D215. Tekst je pisan čitavom širinom stranice. Sadrži temporal, kalendar, psaltir, sanktoral i komunal. *Opis:* DŽUROVA – STANČEV – JAPUNDŽIĆ, 185–186.

2.3. TEKST

I. VRBNIČKI BREVIJAR

232c/d

¹Ljubête pravdu, iže sudite z(e)mli. mudr'stvuite o g(ospo)dê v bl(a)gostini. v nevin'stvê sr(ъd)ca ičete g(ospod)a. ² ēko obrêtaet se têmi iže ne iskušajut' i. êvit' že se têm'. iže upvajut' na n'. ³ Razvratnie misli razlučajut' ot b(og)a. iskušena sila skrušit' bezumnie. ⁴ ēko vъ zlokъz'nnu d(u)šu ne vnidet' prêmudrost'. ni vselit se v têlê povin'na grêhu. ⁵ D(u)hъ bo s(ve)ti bêžit' nakazaniê. i otemlet se ot misli sučih' bez' razuma. i nakažet se ot nad'-hodećago bezakoniê. ⁶ Blagodêtan' bo est' d(u)h' prêmudrosti.

1,1 **Ijubête] Ijubite** passim; **iže]** ki Ma Broz Pm; **mudr'stvuite]** čuite N₁ Mos Vat₅ Dab Oxf Bar Broz Prv mudro tvorite Lab₂ čui SP; v bl(a)gostini] v blagostini i Lab₂ Brib Bar Broz Pm v blagosti i VO N₂ Dab Vat₁₉ v blagosti N₁ Mos SP blagostine Vat₅; v nevin'stvê] nevinstviê Vat₅ v nêvinstve Dab v' nevin'stvi Lab₂ v' nevin'stve Brib v nevinstvê Met; **sr(ъd)ca]** sr'ca VO N₂ Vat₁₀ Bar Broz Vat₁₉ Prv om. Mos; ičete] ičite passim ičitê Dab ičete Lab₂ Oxf; 2 obrêtaet] obretaet' N₂ Dab Lab₂ Brib Met Vat₁₀ Prv SP ob'rêtajut Oxf; têmi] têmy Vat₅ Lab₂ Pm; iže] ki Ma Broz; **ne...iže** om. Mos Dab ne iskušajut' ga Ma; êvit že se] i êvit že Vat₅ êvi žet' Lab₂ i êvit se Vat₁₉; tem'] têmi Nov₂ Ma Bar tim' SP; iže] ki Ma Broz; **upvajut']** ufajut' Vb₃ Met Ma Bar Broz; 3 razvratnie] razvrat'nie N₁ raz'vrat'nie Ma; razlučajut'] razlučajut' Dab Brib različajut' Lab₂ r'zlučajut' Ma; iskušena] iskušena Vat₁₀; skrušit] s'k'rušit' N₁ iskušaet' Lab₂ s'krušaet' Brib; bezumnie] bezumie N₁ N₂ Vb₃ Dab Met Bar Broz; 4 vъ zlokъz'nnu] vъ zlokažnju VO v zlokažannu N₁ Prv v zlokažanu'nu Nov₂ Mos Vat₅ Vb₃ Lab₂ Oxf Vat₁₉ v zlokažnju Vb₂ om. vъ Dab Brib zlokažnu Dab va Vat₁₀ zlokažanu Brib va zlokaženu Met v zlokažnju Ma v zlokažnju Pm zlo v'kazan'nu SP; ne vnidet'] ne v'nidet' Lab₂ ne v'selit' se Brib ne v'nide Vat₁₀; prêmudrost'] om. VO premudrost' passim m(u)dr(o)st' Oxf; ni vselit' se] ni ve<selit' se> Dab ni v'selit' se Lab₂ Brib Oxf; v têlê] v têla VO Pad Vat₅ Vat₁₀ Ma Pm v tela N₁ N₂ Lab₂ Brib Met v' t(é)lesa Mos v têle Dab v' t(é)la Oxf Bar Prv; povin'na] povinna Pad Vat₅ Vb₃ Dab Met Bar Broz Pm Prv povin'na Vb₂; grêhu] grihu N₁ Met g'rehu Brib; 5 om. bo Dab Bar Broz SP b(ož)i Vb₂; bêžit'] bižit' Met Vat₁₀; nakazaniê] nakaz'niê Met n'kazaniê SP; i otemlet se] om. i N₁ i otemžet Vat₅; ot misli] ot ust' N₂ Vat₁₉ om. Lab₂ Brib; ot nad'hodećago] ot nahodećago N₁ Lab₂ add. ne ot gredućago N₂ Vat₁₉ ot nad'hodećago Vb₂ ot nad'hodēćago Dab ot nadhodećgo Met ot misli.. Vat₁₀ () Pm ot nathodećago Prv ot nar(o)đe hodećago SP; bezakoniê] bezakonie Vat₅; 6 blagodêtan'] blagodêtan' N₁ N₂ Mos Vat₅ Dab Brib Oxf Bar Broz Vat₁₉ bl(a)godet' Pad Ma blagodetan' Lab₂ Prv SP bl(a)godet Met Vat₁₀; prêmudrosti] premudrosti N₁ Mos Lab₂ Met Ma Bar Broz Vat₁₉ Prv add. s(ve)ti Vat₁₀ premudros'ti N₂ Dab SP premud'ros't' Brib;

i ne izbavit' zloslovlenago ot ust' ego. ēko utrobi ego svēdētel' est' b(og)ъ. i sr(ьd)ca ego iskusitel'. ⁷ ēko d(u)hъ g(ospodъ)нь isplъni vselenuju z(e)mlъ. i to eže odr'žit' vsakogo vēdēniê imat' gl(a)sъ. ⁸ togo radi iže gl(agol)et' bezakoniê. ne možet se utaiti. ni mimo- idet' i nakaže i sudom'. ⁹ V pomišleni bo nečistivago vprošenie budet'. sloves' že ego sluh' kъ g(la)vê pridet'. i nakazanie bezakoni ego. ¹⁰ ēko uho n(e)b(e)sko slišit' vsa.

233a

i mlъva r'ptaniê ne skriet se. ¹¹ hranite se ubo ot r'ptaniê. eže

ne izbavit'] ne iz'bavits' N₂ Lab₂ Brib Oxf Ma; zloslovlenago] slo sl(a)vnago N₁ zlosl(a)v- n(a)go N₂ Bar Broz z'losl(o)vlenago Mos zloslavlenago Vat₅ Prv z'losl(a)vn(a)go Dab Brib zloslav'nago Lab₂ zlosloven'go Met zloslovnago Vat₁₉ sl(o)vlenago SP; ot ust'] ot us'tь N₂ Brib Bar; utrobi] utrobē N₁ SP utrobu Vat₅ ubtobi Vb₂ utroba Dab; svēdētel' VO svedetel' Vb₃ Lab₂ Met s'vēdēl' Brib s'v(ē)d(ē)t(e)lsъ Oxf svēdet(e)lsъ Ma s'v(ē)dētel' Vat₁₉ sv(ē)ditel' Prv s'vedet(e)lsъ SP; sr(ьd)ca] sr'ca N₂ Bar s'rca Mos Oxf Vat₁₀ srca Lab₂ Vat₁₉ Prv om. ego Vat₁₉; iskusitel] is'kusitel' Oxf Vat₁₀ SP; ⁷ isplъni] naprъni VO isplni N₁ Pad Vb₂ Lab₂ Bar Broz PrvSP n'pl'ni N₂ Brib is'plni Mos Dab Oxf Vat₁₀ naplni Vat₅ Met Vat₁₉ Pm is- pl'ni Ma; vselenuju] vselenuju N₁ v'selenuju Mos Dab Brib Oxf Vat₁₀ v'selenuju Vb₂; z(e)- mlъ] zeml' VO Vat₁₀ zemal' Vb₃ Met; i to] čto SP; odr'žit'] održit' VO N₁ Pad Vb₂ Vat₁₀ Ma Bar Broz Pm udržit' N₂ Mos Vat₅ Vb₃ Dab Lab₂ Oxf Vat₁₉ Prv SP ud'ržit' Brib; vsakogo] vs'kogo VO Vb₂ vsa N₂ Lab₂ Met v'sego Mos v'sako Dab Brib Vat₁₀ v's(a)k(o)go Oxf SP vs'kogo Ma; vēdēniê] videniê N₁ N₂ Lab₂ Met Bar Broz Prv SP vidēniê Mos Vat₁₉ Vb₃ Pm vidēnie Dab Brib videnie Vat₁₀ Ma; imat'] imajut' Prv; gl(a)sъ] glasa N₁ Vb₃ Met glas' Oxf Vat₁₉ glas Prv; ⁸ togo radi] om. radi N₁; iže] ki Ma Broz; gl(agol)et'] goroviti Ma Broz; be- zakoniê] b(e)z(a)k(o)nie Dab Brib Vat₁₀; ne možet] ne moret' se Ma; ni mimo- idet' i] ni mi- moidet' N₂ ni mimo- idet' Dab i ne mimo- idet' i Oxf; nakaže i] nakažet' i VO nakazue N₁ nakaži i Brib nakazaei Bar Broz; ⁹ v pomišleni] v pomišlenie VO v pomišleni N₂ o pomi- šleni Vb₂ Vb₃ v pomišlēni Dab v pomišlēni Lab₂ Brib Oxf Vat₁₀ v pomišleni Pm v pomišlēni Prv; nečistivago] ničistivi N₂; vprošnie budet'] vprošen' budets' N₂ Vat₁₀ v'prošeni b(u)duts' Mos v'prošenie budets' Dab v'prošenie bud(e)tъ passim viprošenie budets' Prv; sloves'...pridet' om. N₁; sloves'] s(love)sa Lab₂ Vat₁₀; ego sluh'] sluh' ego Dab s'luh' Oxf; kъ glavê] kъ gl(a)ve Dab Brib ka gl(a)vê Vat₁₉; pridet'] pripridet' Dab; i nakazanie] i om. Broz nakazani N₂ nazanie Lab₂; n'kazanie Met i nakazanie...ego om. Vat₁₀; bezakonij] bez(a)koniê N₁ Dab; ¹⁰ n(e)b(e)sko] n(e)b(e)skoe N₁ N₂ Vat₁₀ g(ospod)ne Met; slišit'] s'lišit' Dab Brib Oxf Vat₁₀; vsa] v'sa Mos Dab Brib Oxf Vat₁₀ Vat₁₀; mlъva] mlva N₁ Met molitva Lab₂; r'ptaniê] r'ptaniê VO Pad rp'taniê N₂ rptanie Lab₂ Met add. ego N₂ Lab₂ Brib Vat₁₀; ne skriet se] ne s'kriet' se Brib Oxf Vat₁₀; ¹¹ hranite se] hranit se Mos Bar Broz shranite se N₁ Dab h'rani te se Brib Oxf hranete se Vat₁₀; r'ptaniê] rp'taniê N₁ N₂ Dab Brib rptaniê Mos rptaniê Met; eže] iže Vat₅;

ničtože prospēet'. i uničiženiē razdēl'nago êzika. êko sl(o)vo skrveno v tъčad' ne izidetъ. usta ubo êže lъžjut. ubijut' d(u)šu.¹² Ne ljubete semr'ti. ni ičete v bludê života vašego. vъ vsêh' rukah' vaših'.¹³ êko b(og)ь semrty ne stvori. ni naslaždaet se o pogibeli živučih'.¹⁴ stvori bo da bila bi vsa. iscéliti se stvori narodi vsele-nie z(e)mly. nêst' bo v nih' vračstvu rasutiê. ni v preispodnih' c(ésa)rsviê o z(e)mli.¹⁵ Pravda bo vêč'naê est'. i besemr'tna. ne-pravda že semr'ti

ničtože] ničtože N₂ Mos Lab₂ Brib Vat₁₀; pros'pēet' pros'pēet' Mos Oxf Vat₁₀ pros'pēet' Dab Brib pros'piet' Lab₂ pros'pēet' Mavr Bar Broz Vat₁₉ prospeet' Prv; i uničiženiê] uničižena N₁ uničiženie N₂ Vat₁₉ uničeženiê Dab Prv uničeženie Brib; razdēl'nago] r'zdēl'nago Pad Ma raz'del'nago Mos razdēl'nago Dab raz'delenago Lab₂ razdēlenago Brib Met Oxf Vat₁₉ Pm razdelenago Prv; êzika] êzika Vat₁₀; skrveno] skr'veno VO Pm sk'rveno N₁ N₂ skrveno Vat₅ Met Vat₁₉ Prv s'kriveno Dab Brib skrvenu Lab₂ s'kriveno Vat₁₀; ne izidet v...N₂ ne idets v... Vat₁₉; v tъčad' passim v tъčad' Ma; ne izidetъ] ne idetъ Dab ne idets N₁ Lab₂ Brib Oxf Bar Broz Pm Prv; usta] us'ta N₂ Dab Brib Vat₁₀; om. ubo N₂ Vat₅ Vat₁₉; êže] ka Ma Broz; lъžjut] lъžutъ N₂ Vb₂ Vat₁₉ Pm l'žutъ Ma lažutъ passim; ubijut'] ubiējutъ VO Pad Vat₅ Lab₂ Met Vat₁₀ Vat₁₉; 12 ne ljubete] ne ičite N₂ Lab₂ Brib Vat₁₉ ne ljubite passim ne lubite Prv; semr'ti] semrti N₁ Mos Vat₅ Vb₃ Lab₂ Met Vat₁₀ Bar Broz Vat₁₉ Prv semr'ti N₂ Brib semrty Pad Vb₂ Dab Oxf Pm; ni ičete] ne... N₂ Oxf Vat₁₀ i ne...Vat₅ ni ičite passim ni ljubite Lab₂ Vat₁₉ ni ljubita Brib; v bludê] v bljudê N₁ v' bludi Mos Vb₃ Oxf Vat₁₀ Bar Broz Prv v' bljudi Dab v blude Lab v b'ljudi Brib; vašego] večnago Vat₅ Bar Broz; vъ vsêh'] va vshi Vb₃ v vseh' Dab va vseh' Lab₂ Prv v vshi Vat₁₀ 13 semr'ti] semrti N₁ N₂ Mos Pad Vb₂ Ma smrti Vat₅ Lab₂ semrti Vb₃ Met Vat₁₀ Bar Broz Vat₁₉ Pm Prv; ne stvori] ne stvori N₁ Vat₁₀ om. Dab ne stvori Brib; ni naslaždaet se] ni naslajaet se N₁ Vat₅ ni naslaêt se Vb₃ Ma Bar Broz Vat₁₉ ni naslaždaite se Dab ni nas'laet' se Brib ni v(e)selit' se Met Oxf Vat₁₀; o pogibeli] o pogibeli passim; 14 vsa] v'sa Mos Vb₃ Dab Oxf; iscéliti se] is'céliti se Mos Oxf isceliti se Dab Met Vat₁₀ iisceliti se Lab₂ Brib; narodi stvori...VO; stvori] s'tvori Oxf Vat₁₀; narodi] n'rodi N₂; vseleñie] vsélenie N₁ v'selenie Mos Brib Vat₁₀ veselie Dab vslav'nie Lab₂; z(e)mly] zemal' Dab; nêst'] nest Vb₃ Lab₂ nes't Brib nêst' Oxf Vat₁₀; v nih'] ihъ Lab₂; vračstvu] vrač'stvu VO Vb₂ bal'stvu N₁ vrač'stvie Vat₅ vračastvu Vb₂ vrač'st'vu Mos v'rač'stvu Brib vračstvu Met vračastviê Bar Broz; rasutiê] ras'utiê N₁ N₂ Mos Lab₂ Brib Vat₁₉ rassutiê Vb₃ Met Bar Broz Vat₁₀ Pm israsutiê Dab; v preispodnih'] v preispodnih N₁ Vat₅ Vb₂ Dab Met Ma Bar Broz v preispod'nih N₂ Lab₂ Vat₁₀ v preispod'nih Mos v' preis'pod'nihs Brib v' preis'pod'nihs Oxf v' preisp'od"nih' Pm; c(ésa)rsviê] c(ésa)rsvi Vb₂ Vb₃ c(ésa)rsviê Brib; o z(e)mli] na z(e)mli N₁ u z(e)mli Lab₂; 15 pravda] prav'da Brib Oxf Ma add. ubo Met; vêč'naê] vêčnaê VO Pad Ma Bar Broz vêčna N₁ N₂ Vat₁₉ Pm več'na Dab Lab₂ večna Met; besemr'tna] besysemr'tna VO bes'semrtna N₂ Bar Broz bez'semr'tna N₁ Mos Dab bez'semrtna Vb₂ Oxf bessemrtna Met Vat₁₀ Pm bez'semr'tna Ma bezsemr'tna Vat₁₉; nepravda] neprav'da Lab₂; semr'ti] smr'ti VO semr'ti N₁ N₂ Mos smrti Vat₅ semrti Vb₃ Lab₂

iziskanie est'. ¹⁶ Nečistivi že rukami i sl(o)vesi iz'obrētajut' ju. i mnet' ju priêtelnici. s'zidajuće i obručenie položiše k nei. êko sem'rti dostoini sut'. iže sut' ot česti ee. 2 Rêše bo nečistivi v sebê misleće nepravo. malo i neugodno est' vrême života našego. i nêst' ohlaždeniê v koncê č(lovêčь)scêem'. i nêst' iže poznan' est'

233b

iže vratil' se bi ot prêispodnih'. ² êko ot ničeso že stvoreni esm'. i potom' budem' lêki da bim' ne bili. êko dim' vdôhnut' est' v nozdrêh' naših' i sl(o)vo iskre na podviženie

Met Vat₁₀ Ma Bar Broz; iziskanie] iz'iskanie N₂ izis'kanie Mos Dab Brib Vat₁₀ iskanie Vats, vziskanie Vb₃ obretenie Met; 16 nečistivi] nečis'tivi Mos Dab Brib; iz'obrētajut' ju] izobrētajut' ju VO Vat₅ Vb₂ Vb₃ Oxf Ma izobilujut' N₁ izobrêjut' ju Dab izobretajut' Lab₂ izobretajut' ju Bri Vat₁₀ obretajut'ju Met izobrêtajutu Broz; i mnet' ju] i m'net' ju N₁ Mos Dab Lab₂ Brib Ox Vat₁₀ Bar Broz om. Met; priêtelnicu] priêtelnici N₁ Dab Brib Vat₁₀ add. suću N₁ Pm priêtelnicu Lab₂ add. svoju Met; s'zidajuće] szzidajuće VO N₂ Pad Vb₂ sazidajuće passim sazidajuće ju Met; om. i Vb₂ Dab; obručenie] ob'ručenie Mos Dab; položiše] add. položiše se Brib; k nei] add. êko k nei N₁ k' nêi Bar Broz Vat₁₀; sem'rti] sem'rti N₂ Pad Mos semrti N₁ Vat₅ Vb₃ Lab₂ Met semrti Vb₂ Brib Oxf umruti Dab; dostoинi] dos'toini Dab Lab₂ Brib Oxf; iže] ki Ma Broz; ot česti ee] ot čes'ti Dab Vat₁₀ om. Brib; 2 rêše] riše Lab₂ reše Brib Met Ma; nečistivi] nečis'tivi N₂ Mos Dab Brib Oxf; v sebê] v'si bo Mos v sebi Vb₃ Met Vat₁₀ Ma v sebe Lab₂ add. meju Brib; misleće] mis'lêće Dab mis'leće Brib; nepravo] ne-pr(av)s(dno N₂; malo i neugodno] i nego VO om. malo N₂ Lab₂ i neugod'no Mos Lab₂ Brib Oxf Vat₁₀; vrême] va vrime Lab₂ vrime Vb₂ Met Vat₁₀ Bar Broz; našego] ego Oxf; i nêst'] i nê VO i nêst' Mos Dab i nest' Lab₂ Vat₁₀; ohlaždeniê] ohlaeniê N₁ Vb₃ Met Vat₁₀ Ma Bar Broz Vat₁₀ ohlajeniê N₂ Vat₅ Dab oh'lajeniê Mos oh'laeniê Brib oh'lajenie Oxf; v koncê] v' kon'ce N₁ Brib v kon'cëhs N₂ v konci Vb₃ Met Dab v kon'cë Lab₂ Oxf v' kon'ci Vat₁₀ v' kon'cëhs Vat₁₀; č(lovêčь)scêem'] sr(ъдъ)семъ N₁ N₂ Dab Lab₂ Brib Vat₁₀ č(lovêčь)scêm' Pad človêčsceemъ Vb₃ Vat₁₀; nêst'] nêst' Dab Brib nest' Lab₂ Vat₁₀; iže] ki Ma Broz; poznan'] po-z'nan' N₂ Mos Dab Lab₂ Brib Oxf; iže] ki Ma i ki Broz; vratil'] vzvratil' N₂ vzvratil' Pm; prêispodnih'] preispodnih N₁ Mos Vat₅ Vb₃ Met Bar Broz Pm preispod'nih N₂ Lab₂ Ma preis-podnih Dab Vat₁₀ preis'pod'nih Brib prêispod'nih Oxf; 2 ot ničeso že] ot ničto že N₂ Dab; stvoreni esm'] stvoreni esams Vb₂ Lab₂ stvoreni es(ъ)mъ Dab st'voreni es(ъ)mъ Brib st'voreni es(ъ)m' Oxf Vat₁₀ stvoreni es'mъ Met Ma stvoreni esmo Bar Broz; budem'] budet' VO Mos budêmo Dab Lab₂ budemo Bar Broz; lêki] leki Lab₂ Met kako Broz; da bim'] da bimo Dab Lab₂ Oxf Bar Broz; ne bili] ne bil' Brib; êko dim'] add. êko lêki dim' N₁ kako dim' Ma; vdôhnut'] vdôhnut' VO vdah'nuts N₂ Mos Lab₂ vdahnut' Vat₅ Vb₂ Dab Met v'dah'nut N₁ Brib Oxf Vat₁₀ vdahnut' Bar Broz; v nozdrêh'] v noz'dreh' N₁ Lab₂ v nozdrh' Met add. êk(o) Brib v' noz'drêh' Brib Oxf; iskre] is'kre N₁ Brib is'kre N₂ Dab Oxf is'krnee Mos iskorene Vat₅ iskri Vb₃ iskrê Lab₂ is'krê Vat₁₀; na podviženie] om. na N₁ N₂ Dab Lab₂ Brib Met pod'vižanie VO Mos Dab pod'vizanie N₁ podvižanie N₂ Pad Vat₅ Vb₂ Oxf Met Vat₁₀

sr(ьдь)ca n(a)šego. ³ êko ugašen' popel' bê têlo naše. i d(u)hъ razliet se lêki tъn'ki aer'. ⁴ I mimo idet' život' naš'. lêki slêd' oblačni. i êko mъgla razdrušit' se. êže pobêgnet ot luč' slъn'čnih'. i ot teploti ego otežčena. I ime naše zabudet se do vrêmen'e. i nikto že v spomeneniê imeti vъčnet' dêl' naših'. ⁵ Lêki sêni mimoštie est' vrême naše i nêst'. vračenie konču n(a)šemu. êko naznamenan' est'. i nikto že vratit se. ⁶ pridete ubo i uživêmo dobrîh' êže sut' i uživamo stvari lêki v' junosti pospêšno. ⁷ Vina krasnago i masti naplňnem se. i da ne mimoideť nas' cvêt'

pod'vižaniê Lab₂ pod'viženie Brib podvižnie Ma; sr(ьd)ca] s'rca N₁ Lab₂ Oxf; 3 êko...popel' bê] om. bê Met; têlo] telo Lab₂ Vat₁₀ Ma; razliet se] razdëet se N₂ razdiet' se Lab₂ raz'dëet' se Brib; lêki] leki Lab₂ Met; tъn'ki] tan'ki N₁ N₂ Mos Vat₅ Dab Lab₂ Brib Oxf Vat₁₀ tanki Vb₃ Met t'ni Ma; 4 mimo idet'] mimoidêts Dab Brib; leki Lab₂ Met; slêd'] s'lêd' Mos Dab sleds' N₁ Lab₂ s'led' Brib; oblačni] oblačni N₁ oblični Vat₅ oblačni Dab Brib; mъgla] magla N₁ Mos Vb₃ Lab₂ Met mag'la N₂ Dab Brib m'gla Vb₂; razdrušit' se] razrëšit' Vb₂ raz'drušit' se Brib; êže] egda N₂ Brib êk(o) Mos Dab; pobêgnet] pobêgnets N₁ Dab pogibnet N₂ pobêgn'ut' Mos pobignet' Vb₃ Met pogib'nets Lab₂ Brib; slъn'čnih'] slnačnih N₁ Vat₅ Vb₃ Met slnač'nihs' N₂ Lab₂ slъn'čnih' Pad s'l(ь)n'chihs' Mos slъn'čnihs' Vb₂ s'Inačnihs' Dab; teplote] teplote Mos Dab Brib; otež'čena] oteščena VO Vat₅ Vb₂ Met add. budet' Met otež'čena Mos Dab Lab₂ otež'čena Vb₂; i] ime naše] i imena n(a)ša Lab₂; zabudet se] zabudët se Vb₂ Dab Lab₂ z(a)b(ora)vit' se Brib; do vrêmen'e] do vr(ê)mene VO N₁ N₂ Pad Mos Vb₂ do vrimene Vat₅ Vb₃ Lab₂ Met do vr(ê)menê Dab Brib; i nikto že] om. i N₁ i nik'to že N₁ Mos Dab Lab₂ Brib; v' spomeneniê] v' spomenutie N₂ v' spomen(e)nie Mos add. v n(a)s' pomeneniê Vat₅ v' spomeneni Dab v' pomenenie Brib; imeti] imeti Met; vъčnet'] včnet' N₁ vačnet' Mos Vb₃ včnet' Vat₅ vačnet' Vb₂ budet' Met; dêl' naših'] add. do vrêmene dêl' naših' Vb₂ do vrimene del' naših' Vb₂; 5 lêki] leki Met; sêni] sêni N₂ Mos seni Dab sen' Met; mimoštie] šastie sêni mimo N₁ mimošastno N₂ mimošas'tie Mos Dab Brib mimošastie Vat₅ Vb₃ Lab₂ mimošastna Met; vrême] vrime Vb₂ Lab₂ Brib Met; i nêst'] n'ës't' Mos nê's't' Dab Brib nest' Lab₂; vračenie] vzvračeniê N₂ vračeni Dab; konču n(a)šemu] v k(o)ncêh' n(a)ših' N₂ kon'cu N₁ Pad Mos Vb₂ Dab Lab₂ Brib koncu Met; naznamenan' est'] nazn'menans' N₁ Met nêst' poznan' N₂ nez'namenans' Lab₂ nez'nan' Brib; i niktože vratit se] add. iže vzvratil' se bi ot preispod'nihs' N₂ i nikoli že Vat₅ i nik'to že N₁ Dab Lab₂ Brib; 6 pridete] pridite N₁ N₂ Mos Vat₅ Dab Lab₂ Brib; uživêmo] uživemi N₁ i uživêmo...sut' om. N₂ uživimi Vat₅ uživaite Dab Lab₂ uživemo Lab₂ uživimo Met; dobrîh'] om. N₁; uživamo] uživaimo VO uživemi N₁ uživemo Mos Lab₂ uživimo Vat₅ Dab Brib uživamo Met; stvari] add. dobrîh' stvari N₁ N₂ s'tvari N₁ Dab s'tvari Brib stvari Met; lêki] om. N₂ leki Lab₂; v' junosti] v' junos'ti Brib pospêšno v junosti Vb₂; pospêšno] pospešno N₁ pospêšno Dab pospešno Lab₂ Brib; 7 vina] vino Vat₅; krasnago] kr'asnago Mos kras'nago Dab Lab₂ k'ras'nago Brib; i masti] i mas'ti Mos Dab Brib; naplňnem se] naplňnim se VO naplňim' se N₁ N₂ Mos Vb₃ Dab Lab₂ Met naplňim' se i masti Vat₅; mimoideť] mimoidêts Dab Brib; cvêt'] c'vëts' Mos c'vets' Dab Brib cvets'

vrêmenni.⁸ Vêncaimo se rizami. prêzde neže rastlêjut se.⁹ ni edin' travnik' budi v nem že ne bilo bi ljubodênie n(a)še. nikto že nas'

233c

ne budi čist' ljubodêniê n(a)šego. Vsag'dê ostavim' znamenie veseliê. êko se est' čest' n(a)ša. i se est' žrêb' n(a)š. ¹⁰ Pognetêm' niča pravdnago. i ne prostêm' vdovê. ni starca počtêm' sêdin'. mnogovrêmenna.¹¹ Budi že krêpost' n(a)ša. zakon' nepravdê. Čto bo betežno. nepolžno obrêtaet se.¹² Obidêm' ubo pravdnago. êko neugodn' nam' est'. i protivn' dêlom' n(a)šim'. i oponosit' n(a)mъ grêhi n(a)še zakona. i gadit' v nas' grêhi nauka n(a)šego.¹³ i g(lago)let se razum' boži imêe. i s(i)n' b(o)ži naricaet se.

Lab₂ Met; vrêmenni] vrêmenni VO N₂ vr(è)mene Mos vrimenni Vb₃ Met vr(è)meni Dab vrimen'ni Lab₂; 8 (ad 3 om. Lab₂) vêncaimo se] ven'čaimo se N₂ Dab Brib Met vêncaimo se Vat₅; rizami] riz'mi Met; prêzde] prêje N₁ preje Vat₅ prie Vb₃ Brib Met preždê Dab; rastlêjut se] ras'tlêjut se N₂ Dab raztlêjut se Vb₂ Vb₃ ras'tlejut' se Brib rastlijut se Met; 9 ni edin'] ni ed'n' Mos; travnik'] trav'nik' Mos Dab Brib; budi] budet' N₁ Mos budêť Dab; ljubodênie] ljubodêniê N₁ ljubodeânie Met; n(a)še] našego N₁; nikto že...n(a)še om. N₁ nik'to že Dab Brib; čis't' Mos Brib; ljubodeâniê Met; vsag'dê] sgôđe VO vsagdê N₁ N₂ Vb₃ vsôgdê Pad Vb₂ v'sag'dê Mos vsagda Vat₅ v's(b)gdê Dab v's(b)gda Brib vs'gdê Met; ostavim'] os'tavim' N₁ Dab ostavit' Mos; znamenie] z'namenie Mos zn'menie Met; veseliê] add. veseliê n(a)š(e)go Met; êko se est'] êkože es(t)b) N₁ Mos Dab Brib; žrêb'] žrebs' Dab ž'rêbs' Brib; 10 pognetêm'] pog'netem' N₁ N₂ Brib pognetem' Vat₅ Vb₃ pog'netom' Dab; niča pravdnago] add. č(lovê)ka muža pr(a)vdnago N₂ pravadvnago Vb₃; i pr(a)vdnago Dab m(u)ža pr(a)vdnago Brib; ne prostêm'] ne prostim' N₁ Mos Vat₅ Vb₃ ne pros'tem' Dab Brib; vdovê] v'dovê N₁ vdovici Vb₃ vd(o)ve Dab v'dove Brib; starca] star'ca VO N₂ Pad ni počtem' s'tar'ca N₁ Brib s'tarca Dab s'tar'ca Brib; počtêm'] počtim' N₂ Vat₅ Vb₃ počtem' Dab Brib; sêdin'] sedin' Dab Brib sêdini Vb₃; mnogovrêmenna] mnogovrêmenna VO Mos mnogovr(è)men'na N₁ mnogovrmen'nih N₂ mnogovrmenihs' Vb₃ m'hogovr(è)menna Dab Brib; 11 krêpost'] k'repos't' Dab k'rêpos't' Brib; nepravdê] nepr(a)vde N₂ Mos nepr(a)vdí Vat₅; čto] č'to Dab Brib; betežno] bežno N₁ bez'božno N₂ add. e(st)b) Brib betež'no Pad Brib; nepolžno] add. i N₂ nepol'zno VO N₂ Vb₂ nepol'z'no N₁ Brib nelaz'no Mos nepol'zno Dab; obrêtaet se] obretaet se N₂ Mos Brib; 12 obidêm'] obidem' N₁ N₂ Mos Vat₅ obidim' Dab; om. ubo N₁ Vat₅; neugodn'] nepolž'ny VO Pad Vb₂ neugod(b)ny N₁ nepolzan' N₂ Mos Brib nepo(lb)zny Vat₅ neugodans' Vb₃; nam' est'] e(st)s) nam' Mos; protivn'] protivn' VO N₁ Vat₅ Vb₂ protivan' N₂ Vb₃ Brib; oponosit'] ponositi' N₂ Brib poneseti' Dab; grêhi] grêh' N₂ grehi Dab grêhi Brib; n(a)še] n(a)š(a)go N₁ N₂ add. grêhi naš(a)go zakona Mos naše Dab; gadit'] gradit' N₁; nauka] nûuka N₂ add. zakona Mos; 13 boži] božii N₂ božji Vb₃; imêe] imee Vb₃ Brib; b(o)ži] božji Vb₃; naricaet se] tvorit' se VO nûricaet' se Dab;

¹⁴ Bisi nam' v prêdanie pomišleniem' n(a)šimъ. i tež'k' est' nam' oće i vidêti. ¹⁵ ēko različn' est' život' ego ot inih'. i izmêneni sut' puti ego. ¹⁶ Léki tsči scêneni esm' ot nego. i vzdržit se ot puti n(a)ših' lêki ot nečistoty. i v'zvêčaet' poslêdnaê pravdnih'. i slavit se o(tb)ca imêe b(og)a. ¹⁷ Da vidim' ubo aće glagoli ego rêsnii sut' iskusim' aće rêsna budut' emu. i uvêm' êže poslêdnaê ego budut'.

¹⁸ Aće est' rêsni s(i)ń

233d

b(o)ži. primet' i b(og)ъ. i izbavit' i b(og)ъ ot ruk' n(a)ših'. ¹⁹ protivleniem' i sramotami i strast'mi uprosêm' i. da uvêm' čyst' ego. i iskusim' trýpnie ego.

14 bisi] bist' N₁ Vat₅ Vb₃; v prêdanie] v predanie N₁ N₂ Vat₅ Vb₃ Brib v' prodanie Dab; pomišleniem'] pomišleniemъ VO Pad p(o)m(i)l(o)vaniemъ Vat₅ pomišlениемъ Dab pomišleniemъ Brib; tež'k'] tež'k' VO Pad Vb₂ težak N₁ N₂ Mos Vat₅ Vb₃ Dab Brib; est' nam'] om. nam' VO n(a)š Dab; add. i različanъ Brib; videti] viditi N₁ N₂ Mos Vat₅ Vb₃ Brib; 15 različn'] različnyъ VO Mos Vb₂ različanъ N₁ N₂ Vat₅ Vb₃ Dab; ot inih'] ot n(a)š N₁ ot našinъ N₂ ot niš Vat₅ Vb₂ Vb₃ Dab Brib; izmêneni] izmêneni N₂ om. ego N₂ izmineni Vb₃ iz'meneni Dab Brib; puti ego] p'tici ego Br; 16 lêki] leki Vb₂; t'cî] tači N₁ N₂ Mos Vat₅ Vb₃ Dab Brib; scêneni esm'] s'cêneni sutъ VO s'cêneni es(ъ)my N₁ is'ceneni Dab s'cineni Brib es(ъ)mo Vat₅ esъmy Vb₂ Dab stvorenii esam' i scineni Vb₃ esamъ Brib; i vzdržit se] i v'zdržit' se VO Mos i vzdržit se Pad i vzdržit se Vb₂ i v'zdržit' se Dab vz'dražati se Brib; ot nečistoty] ot nečis'toty Dab ot nečis'toty; v'zvêčaet'] v'zvêčaetъ VO v'zvêčaet N₂ Pad Vat₅ Vb₃ vz'večaetъ Mos v'zvečaetsъ Dab; poslêdnaê] poslêdnâe N₁ Mos poslêdnâe N₂ pos'lednaê Dab pos'lêdnâe Brib; pravdnih'] pravdnim' Vb₂ pravadnimi Vb₃; i slavit se] i slavit' se Dab; o(tb)ca imêe b(og)a] o(tb)ca si imeti b(og)a N₁ o(tb)ca si N₂ Vb₂ Vb₃ o(tb)ca b(og)a imeti Mos oca (sic!) si imeti b(og)a Dab o(tb)ca si imeti b(og)a Brib; 17 da vidim'] da vidimo Vat₅ da vidi bo Dab; glagoli ego] s(love)sa ego N₁; rêsnsi sut'] istinni sut' Vb₃ rêsn'ê sutъ Dab Brib; iskusim'] is'kusimъ Mos Brib; aće rêsna budut' emu] êže rêsna budutъ VO N₁ N₂ Pad Vb₂ êže rêsnaê budutъ Vat₅ ubo êže ista budut' Vb₃ ubo êže rêsna su budutъ (sic!) Dab êže rês'na b(u)dete Brib; i uvêm'] i uvemъ Mos Dab Brib; êže poslêdnaê ego budut'] poslêdna VO ...emu budutъ N₁ kaka poslêdnaê budutъ N₂ i uvêm'...budut' om. Vat₅ ēko b(og)ъ pos'lêdnâe ego budutъ Dab êk(o) pos'lêdnâe Brib; 18 aće est' rêsni s(i)ń b(o)ži] aće rêsn'i s(i)ń b(o)žii budet' N₂ aće s(i)ń b(o)ži Vat₅ istinni s(i)ń božji Vb₃ rêsn'ê Dab rêsn'i Brib; primet' i] primet' ego N₂ Mos primet' i...naših' om. Pad primet ga Vb₃ primet' e Brib; izbavit' i b(og)ъ izbavite ego Mos izb(a)vitъ Vat₅ izbavit ga Vb₃ om. bogъ VO N₁ N₂ Mos Vat₅ Dab; 19 protivleniem'] protivleniemъ Dab protiv'leniemъ Brib; i sramotami] i s'ramotami Brib; i strast'mi] om. N₁ Vb₃ i s'tras't'mi Dab i s'trast'mi Brib; uprosêm' i] uprosimo i VO N₂ Mos Vat₅ uprosim' i N₁ uprosêm' i Pad Vb₂ uprosim ga Vb₃ i uprosimo i Dab; da uvêm'] da uvemъ Mos Dab Brib da uvim' Vb₃; čyst' ego] čast' ego VO N₁ Vat₅ Vb₃ čest' ego Mos čas' Dab Brib; i iskusim'] i iskusim'...ego om. Vb₃ i uvemъ N₂ i is'kusimъ Dab is'kusimъ Brib; trýpnie ego]

²⁰ semr̄tiju prêgr̄diju osudêm' i budet' bo prêzrenie ot sloves' ego.

²¹ Sie pomisliše i zabludiše. oslêpi bo e zloba ih' ²²i ne razumêše taen' b(o)žih'. ni m zdi upvaše pravd  ni sudiše č sti dušam' s(ve)t(i)h . ²³ ko b(og)  stvori č(lov )ka neiskon'čatelnago. v  obraz' svoego podobi  stvori i. ²⁴ I zavistiju d' vleju semr t' vnide v  vselenuju z(e)m  i nasl dujut' ju i e sut' ot česti ego. 3 Pravdnih  d(u)še v ruc  b(o)ži sut'. i ne prikosnet se ih' muka semr ti. ² Vid ni bi e v  o (i)ju bezumnih  umr ti. i mn no b  umu enie i sv stie ih' i ot puti pravdnago otido  nispodols  i ³e e ot nas' put' skru eni  im'. oni  e sut' v mir .

trpenie ego N₁ N₂ Vat₅ Dab Brib tr'p nie Mos; 20 semr tiju] semrtiju N₁ N₂ Mos Vb₃ Dab; pregr diju] preg'rdoju N₁ gor'ceiseju N₂ pregor'koju Mos Brib pregorkuju Vat₅ preljutiju Vb₃; pregr dnoju Dab; osud m' i] osudim' i N₁ N₂ Dab ur dim' i Mos osudim ga Vb₃; budet' bo] bud t' bo Dab; pr zrenie] pr zr ne ie VO Pad Vb₂ prezrenie N₁ prezren' N₂ v prezrenie Mos Vat₅ prezrini Vb₃ proznenie ego Dab proz'renie Brib; ot sloves'] s(love)s h  N₂ ot sl(o)v(e)s  Dab; 21 pomisli e] pomisli  Dab pomisli e Brib; zabludi e] add. zabludi e v pomi leni svoih N₂; zab'ludi e Mos zabludi i Vat₅ zab'ljudi e Dab Brib; osl pi bo e] om. e VO os'lipi e Mos osl pimo e Vat₅ osl pi bo e Vb₃ osl pi bo Dab os'lipi e Brib; 22 ne razum e e] ne razumi e Pad Vb₃ ne razume e Mos Dab Brib; ta n'] ta n  VO N₁ N₂ Pad Mos Vb₃ Dab Brib; b(o)žih' b(o)žiih  N₂; ni m zdi] ni m zdi VO ni mazdi N₁ Mos Vat₅ ni mazd  N₂ Vb₃ ni m zdi Vb₃ ni mazd  Dab Brib; ni m zdi...pravd ] om. Pad; upva e] up'va e N₂ up'va Mos ufa e Vb₃; pravd ] pr(av)di N₂ pravde Mos v pr(a)vd  Vat₅ Dab; č sti] č sti N₁ častri Vat₅ časti Vb₃ časti Dab Brib; du sam' s(ve)t(i)h ] du ami s(ve)ti  VO du sam' svoi m N₂ d(u)  s(ve)ti  Vat₅ Brib d(u) sam' s(ve)tim' Pad; 23 stvori] stvori Brib; neiskon'čatelnago] i neiskon atelnago VO Mos neis'kon'čat(e)ln'ago N₁ N₂ neiskon'čatelnago Vat₅ neiskon'čatelnago Vb₃ neis'kon'čatelnago Vb₂ Dab i neis'kon atelnago Dab; v  obraz'] va obraz  Mos Vb₃ Dab; svoego podobi ] s'voego podob'stvie N₁ podob'stva svoego N₂ svoego podobstvi  Vb₃ s'voego podobi  Brib; stvori i] stvori ga Vb₃ stvori i Brib; 24 zavistiju] zavis'tiju N₂ Dab Brib; d' vleju] d' vleju VO Vb₂ d' vleju N₂ d' vleju Dab d' vleju Brib; semr t'] semrt' N₁ N₂ Vat₅ Dab; v nde] v nde Mos vnid  Vb₃ vnid  Brib; v  vselenuju] vs lenuju N₁ v seleniju Mos Brib; z(e)m ] zemal' Vb₃; nasl dujut' ju] nasl de ju N₁ nasl dujut' ju Brib; i e sut' ot česti ego] add. vsi ki sut  N₁ vsi i e sut  N₂; Dab ot česti ee N₁ N₂ ot čes't i ee Brib; 3 v ruc ] v ruci Vb₃ v ruce Dab; b(o) ] bo i N₂ bo ji Vb₃; i ne prikosnet se ih'] om. i VO add. i ne imat ih' prikos'nuti se N₂ ne prikos'net Dab Lab₂; muka semr ti] muka zlob  N₁ muka zlobi N₂ Dab muka semr ti Vb₂ muka semrti Vat₅ Vb₃; 2 vid ni] videni N₁ N₂ Lab₂; v  o iju] va o iju Mos Vb₃ Dab Lab₂; bezumnih ] bez'umni  N₂ Mos bezum'ni  Lab₂; umr ti] umreti Mos umr ti Vb₃ Dab Lab₂; mn no] mneno Vb₃ m'neno Lab₂; umu enie] u enie VO; sv stie] z' asti  N₁ za astie N₂ s' s'tie Pad z' astie Mos Lab₂ s' astie Vat₅ s' astvie Vb₃ z' as'tie Dab; pravdnago] pravadnago Vb₃ pravad'nago Lab₂; nispodols ] nispodols  Dab; 3 i e e ot nas'] i i e ot nas  N₂ Lab₂; put'] puti Lab₂; skru eni  im'] om. im N₂ ih' Vat₅; v mir ] v mire Lab₂.

4 aće i prēd' č(lovê)ki mučeni sut'. upvanie ih' besemr'tiê pl'no est'
5 V malih' postradavše. v' mnozêh' dobrê ustroet se. Éko b(og)ъ
iskusi e. i ob/rête

234a

i ob/rête e dostoini sebê. ⁶ Léki zlato v peči iskusi e. i êko olo-
kavti priêt' e i vъ vrême budet' prizrénie ihъ. ⁷ prosvétet se pravd-
ni. i êko iskri v tr̄sti rastekut se. ⁸ Suditi vъčnut' narodomъ i vla-
dati vъčnut' ljudi. i vc(êsa)rit se b(og)ъ ihъ vъ v(ê)ki. ⁹ Upvajućei
že na n' razuméjut' istinu. i v rn e v ljub'vi vspokoet se emu. êko
dar' i mir' est' vzljublenim' ego. ¹⁰ Nečistivi že po misleh' svoih'
nakazanie imeti vъčnut' iže ne br goše pravdnago. i ot g(ospod)a
otstupiše.

Dab; 4 aće i] om. i N₁ N₂; upvanie] upv(a)nie že N₁ N₂ up'vanie Pad up'vanie že Mos ufanie
Vb₃; besemr'tiê] bes'semr'tiê VO N₂ Pad bes'semr'tiê N₁ bez'semr'tiê Mos; pl'no] pl no VO Pad
Vb₂ plno N₂ Mos Vat₅ Vb₃ Dab; 5 v' malih'] v' malêh' N₁ Mos Vat₅, v' malih' že Lab₂; po-
stradavše] postradav'še VO N₁ Mos postradav'še Lab₂ pos'tradav'se Dab; v' mnozêh'] v'
mnozê N₁ v' m'nozêh' Mos v' mnozih' Vb₃ Lab₂ v' mnozeh' Dab; dobrê] dobrêh' N₂ dobrîh'
Mos Vb₃ Lab₂ d(obro) Vat₅ dob'reh' Dab; ustroet se] us'troet' se Mos Dab; iskusi e] is'kusi e
Dab; obr te e] obrete e N₂ Mos Lab₂; obr te e] obrete e N₂ Mos Lab₂; dostoini seb ] dostoini
Vat₅ sebe Mos s bi Vb₃; 6 l ki zlato v peči iskusi e] iskusi e v peči VO l ki v peči zlato
is'kusi e Dab; êko olokavti] êko olokav'ti N₁ l ki olokavti N₂ êko olokavto (sic!) Lab₂ êko
olikav'te Dab; v' vr me] va vrime Vb₃; budet'] bud ts Dab; prizr nie ih ] prizrenie N₁ Vb₃
Mos pr zr nie N₂ prezrenie Vat₅ Dab; 7 prosv tet se] pros'v tet' se N₁ prosvat' se N₂ prosvet
Vb₃ prosvatet' se Lab₂; pravdni i om. N₁ pravadni Vb₃ om. i Vat₅; iskri] is'kri Dab v' trst₁ N₁ N₂
Vat₅ Vb₃; rastekut se] ras'tekut' se Lab₂; 8 suditi vъčnut'] suditi vačnut' Mos Vat₅ Vb₃ Lab₂
Dab; narodomъ] narodi Mos Vat₅ Lab₂ Dab; vladati vъčnut'] i zvladajuts ljudi VO vladajut'
ljudi N₂ Mos zvladajut' Pad vzljadajuts Vat₅ Vb₂ vladati vačnut' Vb₃ vzljadajuts Lab₂
z'vladajuts Dab; ljudi] ljudmi Dab; vc(êsa)rit se b(og)ъ ihъ v' v ki] v'c( sarit) se Mos vce-
sarit' se Lab₂ b(og)ъ v' v(ê)ki N₂ vc( sa)rit...v' v ki om. Vb₂; 9 upvajućei že] upvaju e že N₂
Mos Lab₂ ufaju e že Vb₃; razum jut'] razumejuts Lab₂ Dab; istinu] is'tinu Dab; v rn e] v rn i
N₁ v rn i N₂ Vat₅ v rn e Vb₂ Dab ver'ni Lab₂; v' ljub'vi] v'ljubvi VO N₁ N₂ Vat₅ v'ljubv  Pad v'
ljubi Vb₃ v' ljub've Dab; vspokoet se emu] spokoet' se emu N₂ s'pokoet' se emu Mos vspekut
se emu Vat₅ spokoet se Vb₃ v'spokoet se Lab₂; v( )s pekut' se emu Dab; vzljublenim' ego]
vzljubleniemъ VO N₂ add. iz'branimъ b(o)žimъ v'zljubleniemъ ego Mos Vb₃ izbranimъ b(o)-
žimъ Vat₅ vzljub'lenimъ ego Lab₂ iz'branimъ b(o)žimъ Dab; 10 nečistivi že] ničistivi že N₁
nečis'tivi že Dab; po misleh'] v' pomišleni N₁ v' pomišleni N₂ Mos Vb₃ v' pomislehъ Vat₅
Lab₂ v' pomišleh' Vb₂ v' pomišlih' Dab; svoih'] s'voih' N₁ Dab; im eti] imeti Dab; vъčneut'
vъčnet' Pad vačnut' Mos Vb₃ Dab v'čnut' Vat₅ Vb₂ vač'nut' Lab₂; iže] i iže N₂; ne br goše] ne
bregoše Lab₂ Dab; pravdnago] pr(av)dnî g(ospod)ъ N₁ pravadnago Lab₂; otstupiše] ot'stupiše
Mos;

¹¹ mudrost' i nakazanie otvr'žet' neb(la)ž(e)n'. třeče est' upvanie ih' i
trudi ih' bes ploda. i pusta děla ihъ. ¹² ženi ih' bezumni sut' i čeda
ih' bezakonna. prokletlo s'zdanie ih'. ¹³ ēko b(la)ž(e)na est'
neplodna. i neoskvŕnena. i ēže nevěst' loža v grēsē. i iměti včnet'
plodъ v prizrēnie d(u)šь s(ve)tih' ¹⁴ i uskoplen' est' nedělai
rukama svoima bezakoniē. ni pomišlai protivu b(og)u nepravdi.
Dast' bo emu dar' věri izbrani. i žrēbъ v domu

234b

g(ospod)ni priētъn'. ¹⁵ blagih' bo truda slavn' est' plod'. i ego že ne prêstaet' koren' mudrosti. ¹⁶ čeda že bludnih' v skon'čanie budut'. i ot bezakonne postêle s(ve)to ovlêchet se. ¹⁷ Iače ubo da-leko života otidet'. v ničtože pričtet se. i bez čësti budet' poslêdnâê starost' ih'.

11 mudrost'] mudrost' bo N₂ Mos Vat₅ Lab₂ mudros't' bo Dab; otvr̄'žet'] otvр̄z̄et' N₂ Pad Mos Vat₅ Vb₃ otvr̄'žet' Vb₂; tъce] tače N₁ N₂ Vat₅ Vb₃ Lab₂ Dab v adē Mos; upvanie ih'] up'vanie ih' Mos ufanie ih' Vb₃ Lab₂; bes ploda] bezъ ploda N₁ Vb₂ Vb₃ Lab₂ Dab; děla ih'] dela ih' Lab₂; 12 bezumni] bez'umni Mos bezum'ni Lab₂ Dab; bezakonna] bezakon'na VO Mos Vb₂ bez'zakona Vat₅ bezakonъna Lab₂; proklet] prok'let' Mos; s'zdanie ih'] sъzdanie VO sazdanie ih' N₁ N₂ Vat₅ Vb₃ Lab₂ Dab saz'danie ih' Mos szdanie ih' Vb₂; 13 neplodn] neplod'na Mos Lab₂; neskv'r'na VO Mos nekosnena N₁ neoskvrnena N₂ Vat₅ Vb₃ Lab₂ Dab neoskvg'nenia Vb₂; nevěst'] nevest' Vb₃ Dab; loža] ložesna Vat₅; v grēsē] v' grēsēh Mos v grēsi Mos v grise Lab₂ v' grēse Dab; iměti včetn'] imeti Lab₂ vač'net' Mos Dab včetn' Mos vačnet' Vb₃ vač'nut' Lab₂; plod' v] om. N₁; (v) prizrēnie] v prizrenie VO Pad Vat₅ Lab₂ om. v Dab v prizrenii N₂ Mos om. v Vb₃; 14 uskoplen] skuplen' N₂ uskuplen' Vat₅ iskuplen' Lab₂ us'koplen' Dab; nedělæi] ne delaei Vb₃ ne delaei Lab₂ ne dělae Dab; rukama svoima] om. svoima N₁ s'voima Dab; ni pomišlæi] ni pomišlena VO ni pomišlae N₂ ne pomišlae Lab₂ ni pomišlæi Dab; protivu] protivъ Mos Lab₂ Dab; nepravdi] nepravdu N₁ Mos Vat₅ Lab₂ Dab; dast' bo emu] dast' bo b(og)y Lab₂; dar' věri izbrani] dar' věran' i izbrani Vat₅ veri Lab₂ ver' Dab iz'brani N₁ izbrani' N₂; žreb'] žreb' Lab₂ Dab; g(ospod)ni] g(ospod)nuj N₂; priětъn] priětan' N₂ Vb₃ Lab₂ propriét'na Mos pripriétn' Vb₃ prépriétan' Dab; 15 truda] trud' N₂ Mos; slavn'] slavn' VO sl(a)vans Mos Vb₃ Lab₂; plod'] om. Mos; prěstaet'] pristaet' N₂ prestanet' Vat₅ prestaet' Vb₃ Lab₂ Dab; mudrosti] mud'rosti Mos premudrosti N₂ Lab₂; 16 bludnih] b'lud'nih Mos blud'nih Lab₂ bljudnih Dab; v skon'čanie] v skon'čenii N₂ v' sk(o)nč(a)nie Mos Vb₂ Vb₃; v končanie Vat₅ Dab; budut'] b(u)det' Mos; bezakonne] bez(a)k(o)nie N₁ N₂ bezakonnie Vat₅ Dab bezakon'sne Vb₃ bezakonъnie Lab₂; postěle] posteles N₁ N₂ Vat₅ Lab₂ postile Vb₃ pos'tělē Dab; sveto] svets' Lab₂; 17 daleko] daleče N₁; život] že žde otidut' N₂; otidet'] otideši N₁ otide Mos otidet' Dab; v ničto že] v' nič'to že Mos; pričet se] pričetu' se N₂; prič'tet' se Mos; bez č̄sti] bes' č̄sti VO bes' čisla N₁ bez' časti Mos Dab bes' časti Vat₅ Vb₃; budet'] budut' N₂ Dab; poslēdnaē] poslēdnāe N₁; starost'] s'tarost' N₁;

¹⁸ I aće hr'lo mr'tvi budut'. ne imeti včnet' upvaniê. ni v' d(ъ)ny poznaniê zgovoreniê. ¹⁹ narodi bo nepravdni ud'ni sut' skon'čaniê.

4 O kol' krasn' est' rod' čisti sъ světlostiju. oče bo i besemr'tna est' pamet' ego. ēko u b(og)a znan' est' i u čl(ovē)k'. ² Egda nastoe est' slēdit' i. i želēet' i. egda dovedet se i vъ v(ē)ki obēnčan' pobēždaet'. neoskvrynenih' brani mъzda nepobēdima ³ mnogorodno množstvo nečistivih' ne budet' polžno. izdъnci ne dadet' koren gluboci. ni osnovu tvr'dostannu umēstet' ⁴ i aće vъ vrême na kitahъ prorastut'. ne krēpko ut'/vr'ždeni

234c

ut'/vr'ždeni ot vētra podvižet se. i ot velikosti vētra iskorenit

18 hr'lo] hr'lo VO hrlo N₁ N₂ Mos Vat_s Vb_s; mr'tvi] mr'tvo N₁ mrt'vi N₂ mr'tvi Pad mrtvi Vat_s Vb_s; budut'] budet' N₁; ne imeti] ne imeti budut' VO ne imējuti Vb_s ne imeti Dab; včnet'] včnut' N₁ N₂ vač'nut' Mos Dab včnut' Vat_s vačnet' Vb_s; upvani] up'vanie Mos ufaniê Vb_s; v' d(ъ)ny] v' dan' Mos Vb_s Vb_s Dab; poznaniê] poz'naniê N₁; zgovoreniê] z'govoren'ě N₁ ot govoreniê N₂ govoreniê Mos; 19 nepravdni] neprav(ъ)dni N₁ narodom'bo nepr(a)vdnim' N₂ nepravdni Vb_s; ud'ni] udni VO om. N₂ Vat_s Dab ud(ъ)ni Pad ugodni Vb_s Vb_s; skon'čaniê] skončanie VO Vb_s Dab skon'čniê N₂ skon'čniê Vat_s; 4 krasn'] krasn' VO N₁ krasan' N₂ Mos Vat_s Vb_s kras'n' Vb_s k'rasan' Dab; čisti sъ světlostiju] sa čisti s(vē)tlostiju N₁ sa čisti sъs(vē)tlostiju N₂ sa čisti s(vē)tlostiju Mos s's(vē)tlostiju Vat_s čisti sa s(vē)tlostiju Vb_s; besemr'tna] bes'semrtna VO N₂ bez'semrty' N₁ bez'semr'tna Mos bezsemrtna Vat_s bessemr'tna Vb_s bessemrtna Vb_s besemrtna Dab; pamet' ego] pamet ih N₁; u b(og)a] ot b(og)a Vb_s Vb_s; znan'] znano N₂ z'nan' Dab; i u čl(ovē)k'] učeniks' N₁ Vat_s Dab u človēka Mos ot človēk' Vb_s Vb_s; 2 egda nastoe] na'stoe Mos iže nastoe Vb_s Vb_s; slēdit' i i želēet' i] slēdit' i treti Mos slēdit' i želiet' i Vb_s sledit' i želiti Dab; dovedet se] dovodit' se N₂ eg'da dovedet' se Dab; vъ v(ē)ki] va vēki Vb_s; obēnčan'] obēnčan' Mos Dab načan' Vat_s obenčan' Vb_s; pobēždaet'] pobēžaet' Mos Vat_s pobēžaet' Vb_s pobēždaet' Dab; neoskvrynenih'] neoskvryneb' VO neskvrnihih' N₁ N₂ neos'kvyrnihih' Mos neoskvrenihih' Vat_s Vb_s Dab; brani] b'ranih' Mos; mъzda] mazda N₁ N₂ Mos Vat_s Vb_s maz'da Dab; nepobēdima] nepobedima N₂; 3 mnogorodno] mnogorod'no VO m'nogorad'no Mos m'nogorod'no Dab; množstvo] množstvo VO Vb_s množstvo N₁ Vat_s množastvo N₂ Vb_s m'nožastvo Dab; nečistivih'] neči-s'tivih' Dab; pol'zno] pol'zno N₁ polzno N₂ Vat_s Vb_s pol'zno Pad polz'no Mos plz'no Dab; izdъnci] izdъnci VO izdanci N₁ Vb_s izdan'nci N₂ iz'dan'ci Mos izdenci Vat_s iz'dъnci Vb_s iz-denci Dab; ne dadet'] ne dadet' Dab; gluboci] gluboci Mos glubocē Vat_s; os'novu Mos Dab; tvr'dostannu] tvr'dostan'nu VO tvrdostan'nu N₂ Mos Dab tvr'dostan'nu Vb_s tvrdostannu Vb_s; umēstet'] umēstet' Mos umēstet' Dab; 4 i aće] i oče N₂; vъ vrême] v vrême N₂ va vrime Vb_s; na kitahъ] v kitahъ N₂ na kazahъ Mos; ne krēpko] ne krēp'ko N₁ ne k'rēp'ko Mos ne krepko Dab; ut'vr'ždeni] utvrždeni VO utvr'eno N₁ utvrždena N₂ ut'vrjeni Mos utvrjeno Vat_s utvrždeni Vb_s utvr'eni Vb_s utvrždēno Dab; ot vētra] ot vetra N₁ Mos Vb_s Dab; podvižet se] podvižut' se N₁ podvižit' se Vat_s podvižit' se Dab; vētra] vetra N₁ Vb_s Dab skorenit

se.⁵ Skrušet bo kiti neiskončani.i plod' ih' nepolžn'. i tr̄p̄k' k' ēdeniju. i k ničemu že podobni⁶ s(i)n(o)ve nepravdnih' rodeće se. svēdēteli sut' nepravdi. protivni roditelem' v̄ uprošeni svoem'.⁷ pravđnik' ubo aće semr̄tju ob'ēt' budet'. v mir i v pokoi vselit se.⁸ Starost' bo čstna est' nedl̄bga. ni čislom' d(ъ)ni čtena.⁹ Sēdini bo sut' razum' člověčjski i bitie života neporočna.¹⁰ ugodn' est' b(og)u vzljubleni. i žive meždu grēšniki priinesen'^(sic!) est'.¹¹ Vshičen' est' da ne zloboju izmēnil' se bi razum' ego. ili l̄st' da ne prēl̄stet' d(u)šu ego.¹² Uzrok' bo t̄čini otnimajut' bl(a)ga i tvr'dostan'sto pohoti. prēvračaet' um' bez'lob'ni.¹³ Skončan' v kratcē.

se N₁ is'korenet' se Mos iskorenit se Vat₅ iskrenet' se Dab; 5 skrušet] skrušit N₁ N₂ s'krušet Mos; kitij] kite Mos Dab om. Vat₅; neiskončani] neiskončani VO neiskončan'nē N₁ skon'čanie N₂ neisk(o)nčane Mos neiskončani Vb₂ neiskončatelne Dab; nepolžn'] nepolzan' N₁ nepolzan' N₂ Vat₅ Vb₃ Dab neplzan' Mos; tr̄p̄k'] trpaks N₁ N₂ Vat₅ Vb₃ Dab; k' ēdeniju] k ničesomu Vb₂ Vb₃; podobni] podob'ni N₂ Dab; 6 nepravdnih'] nepr(a)vdnē N₁; rodeće se] rodeće se N₁ rodeće se N₂ rodēchih' se Dab; sv(ē)dit(e)li Mos svedeteli Vb₃; nepravdi] nepr(a)vđe N₁ Dab nepravde Mos Vat₅; protivni] protiv'ni N₂; v̄ uprošeni] v prošeni s'voem' N₁ v̄ uprašan' s'voem' N₂ va uprošeni s'voem' Mos v̄ prošenii s'voem' Dab; 7 pravđnik' ubo] pravadniks Vb₃ om. ubo VO N₁ Vb₃; semr̄tiju] semrtiju N₁ Vat₅ Vb₃ Dab semrtiju Vb₂; ob'ēt'] ob'ēt' VO ob'ēt' N₂ ob'ēt' N₁; bivaet' N₂ budēt' Dab; vselit se] v'selit' se N₁ Mos veselit se Dab; 8 starost'] s'tarost' N₁ s'taros't Dab; čstna] čstna VO N₁ čst'na N₂ Vb₂ čast'na Mos častna Vat₅ častna bo Vb₃ čas'tna Dab; nedl̄bga ni čislom' d(ъ)ni] nedl̄ga N₁ Mos Dab d̄l'ga ne čislom' d'ni N₂; čtena] čstna N₂ čtena Dab; 9 sēdini] sidini N₁ N₂ Mos sēdine Vat₅ sidine Dab; bitie] obetie Mos; života neporočna] život' neporočni Vat₅ neporočna Vb₂ neporoč'na Dab; 10 ugodn' est'] ugodn' VO ugodan N₁ N₂ Mos Vats Vb₃ godi nēst' Dab nēst' N₁; vzljubleni] i vzljublen' N₂ i vzljubleni Vat₅ Mos; i žive] iže N₁ Dab om. žive N₂ Mos i(že) Vat₅ i živē Vb₃; meju] meju N₁ Mos Vat₅ Vb₂ Vb₃; gešniki] gr(ē)šnimi N₁ greš'ni Dab; priinesen'] prev'znesen' est' Mos prnesen Vb₃; 11 vshičen'] vshičen' est' N₁ N₂ vs'hičen' est' Mos ...bē Vat₅ om. est' Dab; da ne zloboju] s'zloboju N₁ zaloboju om. da ne Mos; izmēnil' se bi] iz'mēnil' VO N₁ N₂ izmenil' se bi Mos Vb₃ Dab ...bē Vat₅ ...s(e)bē Dab; razum' ego] razum' raz(u)m' ego N₁ umer' ego N₂ Mos Vat₅; ili l̄st'] ili last' N₁ i last' N₂ Mos Vat₅ Vb₃ ili las't' Dab; da ne prēl̄stet'] da ne prēstet' VO da ne prelastit' N₁ Mos Vb₃ Dab ne prelastila bi N₂ Vat₅ da ne prēl̄stet' Vb₂; d(u)šu ego] d(u)še N₁ Mos Vb₂ Vb₃ Dab; 12 uzrok'] urok' VO Pad Vb₃ otrok' bo N₁ ot ruk' bo Vat₅ rok' bo Dab; t̄čini] tačini N₁ N₂ Mos Vat₅ Vb₃ Dab; otnimajut'] otnimajut' N₁ onimajut' Dab; tvr'dostan'sto] tvr'dostanstva N₁ tvrdostan'sto N₂ Mos Dab tvrđostan'sto Pad tvrđostanstvo Vb₂; prēvračaet'] prēvračajut' N₁ Vb₃ v'zv'račaet' N₂ prēvračaet' Mos Vats; bez'lob'ni] bez'lobni VO bez'zlobnē N₁ bez'zlobni Pad Vb₂ bezlobni Mos Vb₂ bezlobnē Vat₅; 13 skončan'] skončan' VO Pad Vb₂ s'končan' N₁ skonča Vat₅ s'končan' Dab; v kratcē] v krat'cē N₁ N₂ Mos Vb₂ Dab;

Ispl'ni mnoga vrêmena.¹⁴ ugodna bo bê b(og)u d(u)ša ego. I sego radi pospêši izvesti i. ot srêdi.bezakoniê Ljudi že videće i nerazumêjuće nimoguće v'utrobê¹⁵ tol/ika

234d

tol/ika êko m(i)l(o)st' b(o)žiê i m(i)l(o)sr'die est' v s(ve)tihъ ego i priz'rénie v'b izbranihъ ego.¹⁶ Osudit že pravdnik' mr̄tvie. žive nečistivie. i junost' br'že skon'čana. Dl̄gago života nepravd'na.¹⁷ uzret bo konc' mr̄tvago i ne razumêjut' čto pomislit' ot nego. i počto pom'nika ego g(ospod)ъ.¹⁸ Uzret' bo nepravdni i pohudajut' ot nih že b(og)ъ porugaet se.¹⁹ i budut' potom' paduće bez' čësti. i v ponos' meždjdu mr̄tvimi v'b v(ë)ki. Êko razbiet' e nadmenih' bez' glasa. i podvižet' e ot dna

ispl'ni] isplni N₁ Vb₃ ispl'ni Pad Vb₂ is'plni Mos Dab; mnoga vrêmena] mnogo vr(ë)me N₁ om. mnoga N₂ Vat₅ vrimena Vb₃ Dab; 14 ugodna bo bê b(og)u ugodna bu b(og)u VO Pad mnogo bo ugodna bê N₂ ugodna b(og)u bêše Vb₂ ugodna bo b(og)u biše Vb₃; pospêši izvesti i] pospêši N₂ i vzvesti i N₂ iz'vësti Mos pristupi izvësti Vat₅ pospêši izvesti ga Vb₃ pos'pêši iz'vësti i Dab; ot srêdi] ot sredi N₁; videće] videće N₁ viduće N₂ videće ga Vb₃ vidêće Dab; i ne razumêjuće] ni razumêjući N₁ add. ne razumêjuće ni razumêjuće Pad ne razumêjuće Mos ne razumêše Vat₅ i ne razumêju že Vb₂ i ne razumiju že Vb₃ i ne razumejući Dab; ni moguće] ne moguće VO Vb₂ Vb₃ ne moguće nositi N₂ ne mogući Dab; v' utrobê] va utrobê Mos va otrobê Vb₃; 15 tolika êko] tolikago N₂; 15 tolika êko] tolikago N₂; m(i)l(o)sr'die] add. ego N₂ milosrdie Vat₅ Vb₃ m(i)l(o)srđe Dab; v s(ve)tihъ] va ustihi ego Vb₃; priz'rénie] prizrénie VO Pad Vb₂ Vb₃ prezrenie N₁ Vat₅ add. prizrenie ego N₂ prezrenie Mos prezreniê Dab; v'b izbranihъ ego] izabranihъ ego e(st)ь N₂ va izbranihъ ego Vb₃ Dab; 16 osudit'ze] i sudi že Mos osudiv že Vat₅ osudi že Vb₂ Vb₃; pravdnik'] pravadniks Vb₃; mr̄tvie] mr̄tvie VO Pad Vb₂ mrtvie N₂ Vat₅ Vb₃ Dab; žive nečistivie i junost'] i živie nečistivihъ že junost' N₂ i nečistivie Mos; om. i Vat₅ junos'tь Dab; skon'čana] skončana VO Pad Vat₅ Vb₃ Dab; dl̄gago] dl̄gago Vb₃ bl(a)gago N₁ N₂ Mos Dab blago Vat₅; nepravd'na] nepravdna VO Pad nepr(a)vdni N₂ nepravda Vat₅ Dab nepravdna Vb₃; 17 uzret] uzrit Dab; kon'c VO konacь N₁ Vb₂ Dab add. uzret' kon(ь)cs. kon(ь)cs... N₂ kon'cs Vat₅ Vb₂; mr̄tvago] mudrago VO N₁ N₂ Pad Vat₅ Vb₂ Vb₃ Dab mud'rago Mos; i ne razumêjut'] i raz(u)mjunotь (sic!) N₁ i ne razumêju Mos i ne razumijut' Vb₃ ne razumejut' Dab; čto pomislit' ot nego] add. čto pomisli b(og)ъ ot nego čto pomislit b(og)ъ N₂ č'to pomisli b(o)gb Mos Dab; pom'nika] pom'nika VO Pad pom'nika Vat₅ Dab poman'ka N₂ Mos pom'nika Vb₂ ne pomanka Vb₃; 18 uzret] v'zret Mos; nepravdi Vat₅; i pohudajut'] i ne pohudajut' Dab; b(og)ъ porugaet se] om. b(og)ъ Mos porugajut' se Mos; 19 i budut'] budet' N₂ i obidut' Vat₅; bez' čësti] bez' časti N₁ Dab bes' čësti N₂ Vat₅ bez' čas'ti Mos bes časti Vb₃; i v ponos...glas] om. Mos; meždjdu mr̄tvimi] meju mrtvimi N₁ Vb₃ Dab meju mrtv'imi N₂ mrtvihs Vat₅ meždjdu Vb₂; razbiet' e] raz'biet' e VO N₂; nadmenih'] nad'menihs VO N₁ N₂ Pad; bez' glasa] om. bez' N₁ glasa lasa (sic!) N₁; podvižet' e] podvižit' e VO N₁ N₂ Pad Vb₃ podvižit' se Dab podvižet' se Mos; ot dna] ot' d(u)ha

i do vr'ha pogibnut'.²⁰ i plakati budut' bezakoniē grêh' svoih'.⁵ Tègda stanut' pravdni v̄ velicê tvrđostan'stvê protivu têm' iže stužiše e. i iže otêše trudi ih'.² Viduće že smetut se strahom' veliemъ. i diviti se vъčnut' v pospêšeni vdъhnovenago sp(a)seniê.³ vzdišuće za tugu d(u)ha rekuće v sebê pokaénie dêjuće i rekutъ.⁴ Si sut' eže nêkogda imêhom' v poruganie. i v̄ obra/z'

235a

obra/z' ponošenîe. Mi že mnêhom' bezumn' život' ih'.i neiscêln'. i konc' ih' bez' čësti.⁵ Se kako vъčteni sut' meždjus(i)ni b(o)žie. i meždjus(ve)timi žrêb' ih' est'⁶ Zabludihom' ubo ot puti pravdnago i pravdi svêtlost' ne prosvêtli se nam'. i slijn'ce razuma ne vzide nam'.⁷ utrudihom' se na puti pagubi i bezakoniê. i hodihom' puti tež'kimi.

N₁ ot d'na Mos; do vr'ha] do dna N₁ do v'rha N₂ do vrha Vat_s Vb₂ do vr'ha Vb_s; pogibnut'] pogib'nut Mos; 20 bezakoniê] bezakoni VO Vats; svoih'] s'voihs N₁; 5 tъgda] tagda N₁ Mos Vat_s Vb_s Dab tag'da N₂; stanut'] s'tanuti N₁ Mos stanu Dab; pravdni] pravadni Vb_s pr(av)d-nici N₂; v̄ velicê] va velicê Mos v̄ velici Vat_s va velici Vb_s va velice Dab; tvrđostan'stvê] tvrđostan'stvê VO Pad tvrdostan'stvê N₁ tvrdostan'stvê N₂ tvrdos'tan'st'vê Mos tvrdostanstvi Vb_s tvrdostanstve Dab; protivu têm] protivu tems Mos; stužiše e] s'tužiše e Mos Dab; 2 viduće že] videće že N₁ vidućo že Mos vidêće že Vat_s om. že Dab; smetut se] s'metut se N₁ Mos Dab; strahom' veliemъ] om. Pad Mos Vb₂ Vb_s Dab velikimъ N₁ veliimъ N₂; diviti se] čuditi se Vb_s; vъčnut'] vač'nut' Mos vč'nut' Vat_s vač'nut' Vb_s Dab; v pospêšeni] v pospêšenii N₂ v pospêšenii Mos v spospêšeni Vb_s v pêšeni Dab; vdъhnovenago] duhovnago VO N₂ Pad Mos v duhovnago Vat_s dñhovenago Vb₂ Vb_s d(u)hovnago Dab; 3 vzdišuće za tugu d(u)ha] i za tugu duha vzdihajuće N₂ i v'zdišuće Dab; rekuće...i om. N₂; v sebê] v sebi Vb_s; i rekutъ] i rekuće N₁ N₂ Vat_s Dab om. i Vb_s; 4 si sut' eže] si sut' iže VO Mos se sut' nikada iže Dab ih že Vb_s; nêkogda] nêkada Mos nikogda Vat_s Vb_s; imêhom'] imihomъ Vb_s imehom Dab; v obraz'] va obrazъ Mos Vb_s Dab; v obraz'] va obrazъ Mos Vb_s Dab; mi že] om. že N₁ Pad; bezum'] bezum' VO mi bez'umni N₂ mi bezumni mnêhom' Pad om. Mos Dab mi bezumni mnihomъ Vb_s bezum'ny Vb_s životъ ih' mnêhom' N₂ mnehomъ Dab; i neiscêln'] i neiscêl'sn' VO neiscêlanъ N₁ N₂ Mos Vat_s neiscelan' Vb_s neiscelen' Dab; konc'] konc' VO Mos kon'činu N₂ končinu Vb_s konac' Dab; bez' čësti] bez' časti N₁ Vat_s bes časti Vb_s bez'čas'tan' Dab; 5 vъčteni sut'] včteni N₁ N₂ Vat_s čteni Vb_s add. sudъ v'čteni Dab; meždjus(i)ni] v s(i)ni N₁; meždjus] meju N₁ Vat_s Vb_s Dab; žrêb'] žrebb' Dab; 6 zabludihom' ubo] zabljudihomъ Dab om. ubo Dab; pravdnago] pravadnago Vb_s; ne prosvêtli se nam'] ne pros(vê)ti se im' N₁ ne prosvêtli N₂ ne pros(vê)ti Mos ne prosvetli Dab; slijn'ce] slijnce VO Pad Mos Vb₂ slijnce N₂ slijn'ce...nam' om. Vat_s sln'ce Vb_s sln'ca Dab add. pravdi i razuma N₂; ne vzide nam'] ne vnide N₁ ne v'zide n(a)mъ Mos ne v'zidê n(a)mъ Dab; 7 ad 9 om. N₁; na puti] na putut N₂; pagubi] pogubi Mos om. i Vb₂ om. Vb_s; i hodihom'] i hodimъ N₂ om. Mos; puti tež'kimi] add.

puti že b(o)žiē ne poznahom'.⁸ Čto nam' prospē oholost'. ili b(o)-gat'stva meteniē prinese nam'.⁹ Prêdoše bo se vsa ona lêki sên'. i lêki sâb mimoteče.¹⁰ i lêki korabl' iže mimoide vlyneči se vodami. emu že mimošđšu slêd' ego ne obrečet se.ni st'za karini ego v' vlyneh'.¹¹ Ili ptica êze mimo letê po aerê. ni edino obrêtaet se poznanie puta ee. na tâkmo šum' kril' ee lshko trepljut' vzduh' i razdêlajut' put'šbtiê v' aerê. gibljuci krilê preletê. i potom' ni edi-no znamenie obrêtaet se put' ee.¹² Ili lêki strêla ispu/

235b

/cena v mîsto narečeno rascêplen'

po puti Dab add. žestokimi i teškimi N₂ težkimi Pad teškimi Mos Vb, Dab žestokimi Vat, težkimi Vb₂; poznahom'] ne poz'naem N₂ ne znahom' Vb₃; 8 čto] čto Dab; prospê] pro-spêet' VO N₂ om. Vat, pros'pe Dab; oholost'] oholos't' Dab; b(o)gat'stva] bogat'stva VO bogatastva N₂ Vb bogatast've Mos Dab bogatastva Vb₃; meteniē] metenie VO N₂ Pad om. Mos Vat, Vb₂ Vb, Dab; prinese nam'] čto prineset' n'(a)m' N₂ prospê im' Mos om. nam' Dab; 9 preidoše bo se] preidoše N₁ N₂ Mos Vat, om. se N₂; i lêki sâb] ad mimoteče om. N₂ v'sa Dab sal' N₁ Mos Vat, Vb₃ Dab; mimoteče] mimotečeti N₁; 10 korabl'] korabal' N₁ N₂ Mos Dab korab' Pad korabâb' Vb₂ iže] om. N₂; mimoide] mimoidet' VO N₁ ide mimo Vb, mimoidê Dab; vlynečimi] vlynečimi N₁ N₂ Vat, Dab vlynečimi Mos vlyneči Vb₃; emu že] imu že VO; mimošđšu] vyd'šu VO mimošad'šu N₂ Mos Dab mimoš'dšu Pad mimoš'd'šu Vat, mimošđšu Vb₂ mimošad'šu Vb₃; slêd' ego ne obrečet] ne obrêtaet' se slêd' ego N₁ ne obret' se N₂ ne ob'rête se s'lêdb' ego Mos ...ego slêd' Vat, ne obrêtaet' se ego slid' Dab; st'za] st'za VO staza N₁ N₂ Mos Vat, Vb₃ Dab; karini] karine N₁ Dab k'raine Mos kraline Vat, v' vlyneh'] v' vodah' N₂ v' vlyneh' Pad va vlynehb' Mos v' vlnah' Vat, Dab v' vlnah' Vb₂ va vlnah' Vb₃; 11 ptica] p'tica N₂ Mos Dab; êze] iže Pad; mimo] momo N₂; letê] leti Mos Vb, lêti Vat, Dab; po aerê] po aeri Vb₂ Dab; ni edino] ni edno Mos Vb₂; obrêtaet' se] obrêtaetaet' se N₁ obretaet' se N₂ ob'rêtaet' se Mos ob'retaet' se Dab; poznanie] om. N₁ poz'nanie Mos Dab; puta ee] puti ee N₁ Vat; na tâkmo] na tam N₁ n' t(b)k'mo N₂ n' tâkmo Pad na tâkmo Vat, Vb₂ na takmo Vb₃ om. na Dab tak'mo Dab; kril' ee] om. VO krilu ee N₁ kril ego N₂ kril' ee Mos; lshko trepljut'] lah'ko trepljuč' N₁ lahko trepljuči N₂ lshko Pad lah'ki Mos lahko prepljuč' Vat, lahki trepljuč' Vb, lahko trepljuč Dab; vzduh'] v'zduh' N₁ v'zduh' Vb, v'zduh' Mos v'zduh' (sic!) Dab; i razdêlajut'] om. i N₂ i razdilajut' Vb; put'šbtiê] put'šbtiê VO puti šastiê N₁ puti šastiê N₂ Dab put'štiê Pad put'šastie Mos Vb, putištiê Vat, putištiê Vb₂; v' aerê] v' aeri N₁ v' aeri Mos va aerê Vb₂ va aeri Vb₃; gibljuci] gibljuci N₂ gibljuci Mos gibluče Dab; kril' N₁ Vat, krili Vb₃ krile Dab; preletê] priletê VO preletê N₁ preletê N₂ prileti Mos preleti Vat, preletê Vb, prileti Dab; ni edino] ni edno Mos ni edno Vat; znamenie] om. Mos; obrêtaet' se put' ee] puta ee obretaet' se N₂ ob'rêtaet' se puta ee Mos obretaet ee Dab; 12 strêla] s'rêla Mos; ispučena] spučena Mos ispučena Dab; ispučena] spučena Mos ispučena Dab; v mesto N₁ Vb₃ Dab; narečeno] narečeno N₂ naričeno Pad; rascêplen'] rasplen VO rasceplet' N₁ raciplen N₂ rascip'len' Mos razcêplen' Vb, razciplen' Vb₃

aer' suć i inegdu v sebē zatvoren' êko ne poznaet se šystie ee.¹³
 Tako i mi roždeni abie ustaem' biti. i siloju ubo ni edinogo mogosmo ukazati. V zlobē že n(a)še skončahom se. i pročaê ina rekut' v preispodnih.¹⁴ ti iže s'grêšiše êko upvanie nečistivih' lêki kos'm' vlyni est'. iže vêtrom vlyzmet se i lêki pêna tylka êze vêtrom' razbiet' se. i lêki dim' iže vêtrom' razvêteet se i lêki vspomenenie gosta edinoga d(b)ne mimoiduâago.¹⁵ Pravdni že v b v(ê)ki živet'. i u g(ospod)a est' mzyda ih'. i mišlenie ih' u višnago.¹⁶ I togo radi primut' krasotu c(ësa)rstviê. i vênc' lêpoti ot ruki b(og)a svoego. êko desniceju svojeu pokriet' e i mišca ego otmet' e.¹⁷ I primut' oružie ljubve ego. i ob'oružit' veç' svoju

rasciplêñ Dab; aer' suć] add. i suć Dab; i inegdu] inegdu VO Vb, inagdu N₂ Mos Dab i inygdu Pad; v sebē] v sebe Vats, v sebi Vb₃; zatvor N₁ ne znaet N₂; se šystie ee] sešastie ee N₁ N₂ Mos Vb, Dab sešstie ee Vats; 13 roždeni abie] roženi abie N₁ Mos Vats, Dab roeni abie Vb, roeni abo Vb₃; ustaem' biti] ostaem' biti N₁ Pad ustanem' biti Vats; siloju ubo] silu ubo ni edinu VOi siloju ni edinoga N₁ siloju ubo ne inogo Mos; mogosmo] mogos'mo N₁; v zlobē že naše] v zlobi VO Vats, Vb, vzljubi že naše N₂ v zlobe Mos; skončahom se] skončahom' se VO N₂ i skončasmo se N₁, s'končahom se Mos; pročaê ina rekut'] i nareku se N₂, i narekut' Vats, i ne rekuts' Dab; v preispodnih'] v preispod'nih' N₁ N₂ v preispodnih' Pad Mos v preispodinih' Vats, v preispodnih' Dab; 14 s'grêšiše] s'grêšiše VO N₂ Vb, sagrêšiše Mos Vats, sagrešiše Dab; êko] i t(a)ko N₂ i êko Mos Vats, upvanie] upvanie N₂ up'vanie Mos ufanie Vb₃; kos'm'] kosym' VO kosam' N₁ N₂ Mos Vats, Dab kosm' Pad kosym' Vb₂; vlyni] vlyne N₁, vlyne N₂ Vats, Dab vlni Vb₃; iže vêtrom'] iže vetrom' N₁ Dab iže lêki vêtrom' Vb₂ iže êki vêtrom' Vb₃; vlyzmet se] vzmetet se VO vaz'met' se N₁ v'z'metet' se Mos v'zmet se Vats, Dab vzet' se Vats, vazmet se Vb₃; lêki pêna] pina N₂ Dab; tylka] tan'ka N₁ Mos Dab tanka N₂ Vats, Vb, om. tylka Vb₂; vêtrom] vetra N₁ vetrom' Vb₃, vetrom' Dab; razbiet' se] razviet' se VO rabiet' se N₂ razvêetaet' se N₂ raz'veret' se Mos raz'biet' se Dab; vêtrom'] vetrom' N₁; razbiet' se] raz'et' se Vats, lêki dim'...razvêteet se om. Mos Vb₂ Vb₃, Dab; vspomenenie] vspomenutie N₂ v'spomenenie Mos Dab vspomeninie Vats, gosta] gosta Mos; edinogo d(b)ne] d'ne N₂ Mos dne Vb₂ Vb₃; mimoiduâago] mimoiduâa Vats; 15 pravdni že] pravadni že Vb₃ om. že Vats, živet'] živuti N₁ Vats, Vb₃ Dab žiti vlyčnet N₂; mzyda] mazda N₁ N₂ Mos Vats, Vb, Dab; i mišlenie ih'] miš'lenie Mos; 16 krasotu] k'rasotu Mos Dab; c(ësa)rstviê] c(ësa)rstvi VO; vênc'] vênye] VO vênye] Mos vênaç N₁ N₂ Vb₃, vênc' Vb₂ v(ê)naç Dab; lêpoti] krasoti N₂ života i lêpoti Vb₂ Vb₃, lipoti Dab; svoego] s'voego N₁ Mos Dab; desniceju svojeu] desnica ego N₁ N₂ Vats, des'niceju s'voeu] Mos dësnica ego Dab; miš'ca ego] miš'ca ego N₂ Mos mišceju svojeu Vb₃; otmet' e] otimet' e VO N₁ Mos začitit' e Vb₃; 17 primut' oružie] primu za oružie N₂ uružie Vb₃; ljubve ego] ljubvi ego N₁ ljub(b)yv ego N₂ ljub've ego Mos Dab ljub'bve ego Vb₂ ljub'bve ego Vb₃; ob'oružit'] oboruzit' VO vlyoruzet' N₂ oboruzit' Pad ob'oružet' Mos oborut' Vats; veç' svoju] veç' ego N₂ veç' s'voju Dab;

na тъчение. nepriêtels. ¹⁸ Oblêčet' e za oklope pravdoju. i primet' v město šlêma sud' rësni. ¹⁹ Primet' nepobêdimoe pravosti. ²⁰ i vbostrit' gnêv' krê/pyk'

235c

krê/pyk' v sulicê.i vzborit se š nimi vselenaê z(e)mlb. protivu nerazumnim'. ²¹ i idut' pravo ispuçenii čed'. i lêki prêski pognetut se okryst' oblak'. Oblaki otidut'. i v rësnoe město skoçet'. ²² ot kamennago gnêva plъno pošljut se tuče. i vvidet' na ne voda gorka mor'skaê. i rëki udnie potekut'. ²³ I protivu im' vstanet' d(u)hъ rësnoti. i lêki vihr' vêtra razliet' e. i v pustinju privedet' vsu z(e)-mlju bezakoniê ih'. i zloba pod'vratit se prêstoli krêpkih'.

на тъчение] на маћение N₁ Mos Vat_s Vb_s Dab вь маћение N₂ nam'čenie Vb₂; nepriêtels.] ne-pritelъ VO; 18 obléčet' e] ob'lečet' e N₂ ob'lečet' se Mos oblekut se Vat_s obleče Dab; за oklope] za oklopé Mos za oklope Dab; primet'] primutъ N₂ Vat_s; v město] mesto Vb_s v' mesto Dab; šlêma] šlêma N₁ šlima N₂ Vat_s šlîma Mos Dab šlêma Vb₂; sud' rësni] sud rës'ni N₁ Dab istinni Vat_s; 19 primet'] primeti' êitъ N₁ Dab primutъ êitъ N₂ Vat_s primetъ šeitъ Mos; ne-pobêdimoe] nepobedimoe Mos Vb_s; na pobêdimoe Vat_s Dab; pravosti] pravos'ti Mos slabosti Vb₂ Vb_s; 20 vbostrit'] vzoštritъ N₁ v'z'oštretъ N₂ v'z'oštretъ Mos vzoštretъ Vat_s va ostir' Vb_s vzoštretъ Dab; gnêv'] g'nêvъ Mos Dab; krêpky' v sulicê] krêpko sulice VO krêpaky N₁ krêp'ky' Vat_s krepak Vb_s v sulice N₁ Mos Vat_s Dab; krêpky' v sulicê] krêpko sulice VO krêpaky N₁ krêp'ky' Vat_s krepak Vb_s v sulice N₁ Mos Vat_s Dab; vzborit] vz'bot' VO vz'borit' se N₁ v'zborit' se Mos; š nimi] š nimi' VO N₁ Vb_s Dab om. š nimi N₂ ž nim' Vat_s; vselenaê] vselenaê N₁ v'selenaê Mos Dab; z(e)mlb] zemal' Vb_s; nerazumnim'] nerazumimъ VO nerazum'nims' Mos Dab; 21 ispuçenii] vspuçeni N₂ is'puçeni Mos ispuçenie Vat_s ispuçeni Vb_s i v'spuçenii Dab; prêski] prêsike N₁ priske N₂ Mos Dab prosêki Vat_s; pognetut se] pognut se N₁ pogibnutъ N₂ pog'nut se Dab; okryst'] oh(ryst') VO N₁ N₂ Mos Dab ukrstъ Vb₂ okrst' Vb_s; oblak'] oblaci N₁ ob'laka Mos oblaki Vb_s; oblaki otidut'] i otidutъ N₂ Dab om. oblaki Vat_s; v rësnoe město] v rësnotu města N₁ v rësnoti Mos v rësnoti Vat_s v rësnie Vb₂ Vb_s v resnote Dab mësto Mos mesto Vb_s v mes'to Dab; skoçet'] s'koçetъ N₁ Mos vskoçetъ N₂ Vat_s Vb₂ Vb_s; 22 ot kamennago] kamen'nago N₂ Mos Vat_s Dab; gnêva] g'nêva N₂ Mos Dab gniva Vb_s; plъno] plno N₂ Vat_s Vb_s Dab pl'no Mos; pošljut se] pošeljut Mos pomislajut se Dab; tuče] toče Mos; i vvidet' na ne] i v'zidet Mos Dab na te Mos Vat_s Dab; voda gorka mor'skaê] om. mor'skaê VO gor'ka N₁ Pad Mos morska gor'kaê N₂ morskaê N₁ Vat_s Vb_s gorkaê Vat_s; rëki udnie] rëki vodnêe N₁ i rëki gorkie N₂ ...ud'nie Mos reki... Vb_s ...udnee Dab; 23 protivu im'] protu im' Pad Vb₂ Vb_s; vstanet'] vstahnet' N₁ v'stanets' Pad Dab; rësnoti] res'noti Dab; vihr'] vih'r' VO Vb₂ vihar' N₁ N₂ Mos Vat_s Vb_s Dab; vêtra] vetra Dab; razliet' e] raz'viet'e N₂ razlit'e Vb_s; v pustinju] v pustinu N₁ Dab; privedet'] privedet' e N₂ privedêts' Dab; vsu] v'su Dab; z(e)mlju] v z(e)mlju N₂; pod'vratit se] pod'bvratit' se VO pod'vrti N₁ povratit Vat_s om. se N₁ N₂ Vat_s povalit se Vb₂ Vb_s; prêstoli] prestoli N₁ N₂ Vat_s Dab v prestoli Vb_s; krêpkih'] ih' N₁ k'rêp'kih' Mos Dab krêp'kihs' Vb_s;

Luč'ša mudrost' neže sila.i mužъ mudr'. pače krêpkago. 6 Slišete
ubo c(êsa)ri. i razumêite sudecei konci z(e)mlb. 2 priklonête uho vi
iže vladete množ'stvom'. i ugaždaete sebê v narodêh' ljud'skih'. 3
êko dana est' vam' vlast' ot g(ospod)a. i sila ot višnago. iže uprosit'
dêlъ vaših'. i mišleniê iziçet'. 4 Éko egda biste slugi c(êsa)rstviju
ego. nepravo sudiste. ni shraniste zakona pravdi. ni hodiste po voli
b(o)ži 5 svr'šeno v skor/ê

235d

v skor/ê évit se vam'. êko sud' žestok' v têh' budet'. iže vladajut'. 6 Malo bo podast' se m(i)l(o)sti. silnim' bo silne strasti est'
trypeti. 7 ne otvlêçet' nikogo že č(lovê)ka g(ospod)ъ. iže est' g(o-
spod)ъ. ni velikosti nikogo že počtit'. êko mala i velika sam' stvori.
i eliko o vsêh' pečalit'. 8 krêpečišim že krêp'čêe muka

luč'ša] bol'sha e(stb) N₂ Vat_s Vb₃ luč'ša Vb₂ luč'ša Dab; mudrost'] krêpost' N₁; mudr'] om. N₁
mudars N₂ Mos Vat_s Vb₃ Dab; pače] rъče VO Vb₂ boli Vb₃; krêpkago] k'rêpkago N₁ krêp'-
kago N₂ Vb₂ krêp'kago Mos kripkago Vb₃ krep'kago Dab; 6 slišete] slišite N₁ N₂ Mos Vat_s
Vb₂ Dab; razumêite] razumiute Vb₃ razumeite Dab; konci] kon'ci VO N₂ Dab kn(e)zi Mos
kon'cem' Vb₂ vsi ki sudite Vb₃; z(e)mlb] zemli VO N₁ Vb₃ zemle N₂ Vat_s; add. i kon'cemy ee
N₁; 2 priklonête] priklonite N₁ N₂ Mos Vat_s Vb₃ Dab; add.v(a)še N₁ Vat_s; vladete] vladate
VO; množ'stvom'] množ'bstvom' VO Vat_s Vb₂ množ'astvom' VO N₁ Dab množ'stviem' Pad
množ'ast'vom' Mos množ'astviem' Vb₃; ugaždaete] ugaždaite VO Pad ugažaete Vat_s ugaždate
Vb₂ ugaête Vb₃ ugažaite Dab; sebê] v sebê VO Dab; ljud'skih'] ljud'skih' VO Vb₂ ljudai'skih'
N₁ Mos Dab ljudskih' Vb₃ 3 vam' vlast'] vlast' vam' VO om. vam' Vat_s Dab; i sila] i sil(a)va
Dab; višnagoj] viš'nago Mos; om. iže Vat_s; mišlenie] miš'leniê Mos miš'leni Dab; iziçet']
vsičet' N₂; dana est' vam' vlast'] add. vaša N₁; 4 biste] bêste N₁ bis'te Dab; slugi] sluge Mos
Vat_s Dab; c(êsa)rstviju ego] c(êsa)rstviê ego N₁ Pad; nepravo sudiste] nepravê sudiste N₁; ni
shraniste] ni shranista Vat_s shranis'te Dab; pravdi] pravde Mos Vat_s pr(a)vdê Dab; ni hodiste
po voli b(o)ži svr'šeno] add. ne hodiste s'vršenê N₁ voli božii N₂ voli b(o)žie Mos voli božji
Vb₃ 5 om. N₁ svr'šeno N₂ Vat_s Vb₂ svršeniê Mos s'vršeno Dab; v skore] v skore Dab; v skore] v
skore Dab; sud' žestok'] sutok' (sic!) N₁; v têh'] v' têk' v' têh' N₁; vladajut'] vladajut' Mos
vlajut' Vb₃; 6 malo bo podast' se] malo bo im' N₁ podaet se Vb₂ podaet bo se Vb₃; silnim' bo]
silnim' bo VO silnê bo N₁ silnim' sil'nim' bo N₂ sil'nim' bo Vb₂ Dab sil'nem' bo Mos sil'nê bo
Vat_s; silne] silnie N₁ sil'ne N₂ Mos Vb₂ sil'ne Vat_s silne Vb₃ silno Dab; strasti est' trypeti]
e(stb) strasti N₂ trpëti N₂ Mos Vb₃ Dab strasti eže trypëti Pad; 7 ne otvlêçet'] ne ot'vlêçet' N₁
ne otlučit' N₂; ni velikosti] ne velikosti N₂ Mos Vb₂ Vb₃; počtit'] počtit' Mos počtit' Dab;
sam' stvori] stvori g(ospod)ъ sam' VO s'tvori sam' N₁ Mos; i eliko] i edinako N₂ i od n(e)go
Mos i edinaka Vat_s Dab; o vsêh'] ot v'seh' Mos Dab; 8 ad 9 om. Mos krêp'češim že]
krêp'čeim že VO N₁ krêp'čeim že Pad Vb₂ Vb₃ krêp'čeim že Vat_s k'rêp'čeim že Dab; krêp'čeē
muka] krêčeē muka VO Vb₂ krêp'češa muka N₂ Vb₃ krêp'čeē

budet'.⁹ K vam' ubo c(êsa)ri sut' siê sl(o)vesa moê. da naučite se mudrosti i ne padete.¹⁰ Iže bo hranet' pravdu. pravo opravdet se. i iže učiše se pravdê. obrećut' čto otvećajut'.¹¹ Pohodêite ubo sl(o)vesem' moim'. i ljubête e. i imeti včnete nauk. ¹² Svêtla est' mudrost'. êže nikoliže tlêet'. i lshka vidi se têm'. iže ljubet' ju. I obimut se eju. iže željêju' ju.¹³ êko têm' prežde êvit se.¹⁴ iže ot s(vê)ta bdêt' k nei ne utrudit se i sêdećuju pri vratêh' svoih' obrećet'.¹⁵ Misliti ubo ot nee razum' est' svr'šen'. iže bdit' ee radi v skorê tvr'dostann' bu/det'.

236a

bu/det'.¹⁶ êko dostoинih' sebe sama obhodeći ićet'. i v puteh' svoih' êvit se im' veselo. i v vsakom' rasmotreni srećet' e.¹⁷ V začelê bo ee rêsnotivna est'.

muka Vat_s krepčiê muka Dab; 9 k vam ubo...] add. k vam' v istinu ubo c(esa)ri Vb_s om. c(êsa)ri N₂; siê sl(o)vesa moê] s(love)sa siê o(ta)ci N₂ om. moê N₂ slovesa siê moê Vb_s; da naučite se] da naučet' se Dab; mudrosti] mudros'ti Dab; i ne padete] i napadete N₁ N₂ Vat_s i napadête Mos Dab; 10 iže bo hranet'] om. bo N₂ Vat_s hrani' VO N₂; pravo opravdet se] opravet se N₁ opr(a)vdit' se N₂ opravde se Vb_s; oprav'dêt' se Dab; pravdê] prav'dê Mos; obrećut'] ob'rêćut' Mos obrećut' ju Vat_s; čto] čto N₂ Dab; otvećajut'] otvećati obrećut' Vb_s; 11 pohodêite] pohotêite VO Vat_s Vb_s pohodeite N₁ Mos pohotiite Vb_s pohoteite Dab; sl(o)vesem' moim'] s(love)semi moimi Mos; ljubite e N₁ N₂ Vat_s Vb_s Dab; i imeti] i imete N₂; včnete] včnete Vat_s vačnete Mos Vb_s vačnete Dab; nauk'] пъукъ N₂; 12 mudrost] premudrosti N₂ Mos Dab; prêmudrosti Vat_s; êže nikoliže] êže nikože N₂ êkože nikoliže Vb_s; tlêet'] tlêet' Dab; lshka] lsh'ka VO lah'ka N₁ Mos Vat_s lahka Vb_s Dab; iže ju ljubet'] iže ju ljubet' Vb_s; obimut se eju] om. eju Dab add. i obrëtaet' se iže hranet' ju N₁; željêju' ju] želijut' ju Vb_s; želejut' ju Dab; 13 prežde] preje N₁ preje Mos Vat_s prie Vb_s preždê Dab; 14 s(vê)ta] sveta Vb_s; bdêt'] bdets' VO Vb_s b'dets' N₁ buduts' N₂ b(u)dets' Vat_s b'dêts' Dab; k nei] k' nêi Dab; ne utrudet se] ne utrudet se N₁ N₂ i ne... Mos; sêdećuju] sedêćuju Dab; pri vratêh'] pri vratih' Mos Vb_s pri vrateh' N₁ Vat_s Vb_s Dab; svoih'] s'voihs' N₁ Dab; obrećet] obrećet' ju VO obrećut' N₂ ob'rećets' Mos obrećets' Vb_s; 15 misliti] misliti Mos Dab; svr'šen] svršen' VO N₂ Vat_s Vb_s s'vršen' Dab; bdit'] b'dets' N₁ b'dits' Mos Vat_s Dab; v skorê] v' skore Dab; tvr'dostann'] tvrdostann VO stanovits' N₁ N₂ Mos Vat_s Dab tvr'dostan' Pad tvrđostan' Vb_s tvrdostanans' Vb_s; budet'] budêts' Dab; budet'] budêts' Dab; 16 dostoинih'] dostoинh' VO; sebe sama] s(e)bê sama N₂ Vat_s Dab sêbi sama Vb_s; obhodeći ićet'] ićet' ob'hodeći VO ob'hodeći ićet' N₁ op'hodeći ićet' N₂ uhodeći Mos Vat_s ophodeći Vb_s ićet obhodeći Vb_s ob'hodêci ićet' Dab; v puteh'] v putêh' N₂ Mos Vat_s Vb_s om. svoih' Mos s'voihs' Dab; veselo] veselie Vb_s; v vsakom'] va vsakom' VO Vb_s v vsakom' Vb_s; rasmotreni] s'motreni N₁ rasmotrenii N₂; srećet'e] obrëćet' e N₁ srêćet' e Vat_s srećet ga Vb_s s'rećet' e Dab; 17 v začelê bo ee] o začelê bo ee Vb_s ot začela bo ee Vb_s om. ee N₂; rêsnotivna est']

nauka želējućim' ee. aće ubo est' ljublenie nauka¹⁸ Ljublenie že ee hranenie zakona est'. Hranenie že neskrušenie est' zakona. neskrušenie¹⁹ že tvorit' biti bližiki b(og)u.²⁰ poželēnie ubo mudrosti dovodit' k' c(êsa)rstviju vêčnomu.²¹ Aće ubo naslaždaete se na stolêh' i zakonnimi žbzli.o c(êsa)ri ljudski. Ljubete mudrost. vsi iže vladaete nad ljudimi.²² Čto est' mudrost'. i kotorim' zakonom' v'zvêcaet se. ne skriju vam' taini b(o)žie. Na ot začela rožd'stva iz'slêduju i položju v svêtlost' sud' ee. i ne mimoidu rêsnoti.²³ ni s nenavistiju put' imeti včnu êko tak' č(lovê)k' ne bude' pričestnik' mudrosti.²⁴ Množstvo že mudrosti zdravie est' vselenîi zemlja. i c(êsa)r' mudr' tvrđostan'stvo est' pljku.

rêsnota e(stb) N₁ Vat, rêsnota nauka Mos; nauka želējućim' ee] p'uka N₂ nauka želijućim' ee Vb₃; aće ubo est' ljublenie nauka] om. e(stb) N₂ ljub'lenie Mos ljublenie nauka] om. Dab; 18 hranenie že neskrušenie] hranenie že nie kušenie e(stb) zak(o)na N₁ add. hranenie že zakona es(tb) Mos hrane zakona est' Vb₃ add. hranenie že iskušenie e(stb) z(a)k(o)na N₂ add. neiskušenie es(stb) zakona Mos Vat, Dab add. neskrušenie est' zakona Vb₂ neskrušenie zakona est' Vb₃ na skrušenie VO neiskušenie N₁ N₂ Mos Vat, Dab; 19 20 poželēnie] poželenie N₁ N₂ Vb₃ Dab; mud'rosti Dab; dovodit'] dovedêt' Dab; k' c(êsa)rstviju vêčnomu] add. n(e)-beskomu i vêčnomu VO večnomu Vb₃ več'nomu Dab; 21 naslaždaete se] naslažaete se N₁ naslaždaet' N₂ naslažaet Mos naslažaet Vat, naslaæet se Vb₃ naslažaete se Dab; na stolêh'] na stolih Vb₃ **om. Dab; zakonnimi] zakon'imi VO Mos zakon'nêmi Vat, zakon'imi Vb₂; žbzli] žazli N₁ Mos Vat, Vb₃; o c(êsa)ri ljudski i c(êsa)ri N₂ ljud'ski VO ljudaiski N₁ Vb₃ ljudski N₂ ljud(b)sci Mos ljud'sci Vat, ljudais'ki Dab; ljubete] lubete VO ljubite N₁ N₂ Mos Vat, Vb, Dab; mudrost] mudrsta N₂ mudos't' Dab; vsi iže] add. vi vsi iže sudite Vb₃ v'si Dab; nad ljudimi] om. nad' N₁ ljud'mi N₁ nad ljud'mi VO N₂ Mos Dab ljud'imi Vb₂ ljudmi Pad Vb₃; 22 čto est] ča est' Vb₃ čto e(stb) Dab; kotorim'] koterim' Mos Vat, Dab i kim Vb₃; v'zvêcaet se] v'zvêcaet' se Vat, v'zvêcaet se Vb₂ v'zvêcaet se Vb₃ v'zvêcaet' se Dab; ne skriju ni skriju vam' Vb₃; na ot začela] se ot začela N₂ Mos Vat, Dab n' ot začela Pad; rožd'stva] roždastva VO rožd'bstva Pad roj(b)stva Mos roj'stva Vat, roistva Vb, Dab; iz'slêduju] izaslêduju N₁ izslêdut' N₂ isslêduju Mos islêduju Vat, Dab izslêduju Vb₂; položju] položu VO N₂ Vb₂ Vb₃ Dab polož N₁ položi Mos Vat, vb svêtlost'] om. v N₁ N₂ v svêtlost' Vb₃; mimoidu] mimoiduts Mos; 23 ni nenaviju] ni s nenaviju N₁ ne s nenavistiju N₂ Vb₃; včnu] vačnuta Mos včnu Vat, vačnu Vb, vač'nu Vb, Dab; êko tak'] êko taki es(tb) Mos; ne bude' pričestnik'] ne but pričest'nik' Vb₂ ne budêt' pričes'tnik' Dab; mudrosti] premudrosti N₁ mudr'osti Mos mudros'ti Dab; 24 množstvo] množastvom' že VO v množastvo že N₁ v množastv' N₂ Mos v množstv' Vat, množastvo Vb, v množas'tvo Dab; mudrosti] mudros'ti Dab; zdravie] z'dravie N₂ Mos Dab; vselenîi] vsêlenie N₁ v'selénîi Mos vselenei Vb₃ vselé-naâ Dab; zemli] zemli N₂ zemal' Vb₃; c(êsa)r' mudr'] om. c(êsa)r' Mos Vat, mudar' N₁ N₂ Mos Vat, Dab; tvrđostan'stvo est'] tvr'dostan'stvo VO Pad tvrdostan'stvo N₂ t'vrđos'tanstvo Mos tvrđostan'stvo Vb₂ om. es(tb) Mos Vat, pljku] pl'ku VO N₂ Mos tvrdostanstvo est'

236b

25 Primête ubo nauk' po gl(agol)êh' moih'. i pros'/pêet' vam'.

plku kadi est' c(êsa)rъ mudarъ Vb; 25 primête] primite N₂ Mos Vat, Vb, Dab; g(lago)lêh'] glagolihs Vb, glagoleh Dab; prospêet'] prêspêets N₁ prospets Dab;

3.1 METODE OBRADE TEKSTA

3.1.1 KORPUS IZVORA

Čitanja iz starozavjetne *Knjige Mudrosti* obrađena u ovom radu nalaze se u dvadeset i dva hrvatskoglagolska brevijara, od tih su devetnaest rukopisni kodeksi, a tri su tiskana (dva su od tih inkunabule). Prema duljini tekstova i popraćeni kratkim opisom, nabrojani su na početku 2. poglavlja (**Popis izvora**). Fragmentarno sačuvane perikope nisam uzimala u obzir, a pronašla sam ih u dvama rukopisima Arhiva HAZU pod signaturama: *Fragm. glag. 20, (Tri sitna ostriška brevijara, XIV st.)* i *Fragm. glag. 53. (Tri lista brevijara, poč. XV st.)*.³³

Osnovni kriterij pri odabiru izvora bio je jezik: crkvenoslavenski hrvatske redakcije. Najstariji do sada poznati brevijar, *I. vrbnički* s kraja XIII. st.,³⁴ istodobno je i temeljni tekst za usporednu analizu (str. 71-91). Gornja je kronološka granica g. 1561., godina izdanja *Brožićeva tiskanoga brevijara*, posljednjega glagoljskoga brevijara hrvatske redakcije; za njim su došla rusificirana Levakovićeva i druga izdanja.³⁵ Prema vremenskom slijedu korpus izvora izgledao bi ovako: *Vrbnički brevijar, Padovanski, Vrbnički₂, Vatikanski Borg. illir. 5, Vida Omišjanina, Oksfordski kodeks, Pašmanski, Metropolitanski, Moskovski, Novljanski₁, Prvotisak 1491.* (prema hipotetskom mjestu nastanka zvan i *Kosinjski*),³⁶ *Baromićev (inkunabula), Novljanski₂, Vrbnički₃, Bribirski, Vatikanski Slavo 19, Mavrov, Vatikanski Borg. illir. 10,*

³³ ŠTEFANIĆ [1969.], 95, 121.

³⁴ VAJS [1910.], 1; ŠTEFANIĆ [1960.], 328; HERCIGONJA [1975.], 91.

³⁵ Usp. HAMM [1963.], 51, 66.

³⁶ Usp. NAZOR [1991.], 9-15; HERCIGONJA [1975.], 213; TANDARIĆ [1991.], 32, 33; BOŠNJAK, 115.

Dabarski, Ljubljanski, Rimski brevijar Cap. S. Pietro u BAV (u dalnjem tekstu SP),³⁷ i Brozićev tiskani brevijar.

Numeracija biblijskih stihova provedena je prema hrvatskom izdanju *Biblije*³⁸ i odgovara numeraciji u *Septuaginti*. Do neslaganja s numeracijom u *Vulgati* dolazi u petom poglavlju (5.15) i to »zaostajanje« *Septuaginte* za *Vulgatom* za jedan stih slijedi do kraja teksta (6. poglavlje u *Vulgati* ima 27 stihova). Duljina biblijskoga teksta u brevijarima, kao što je vidljivo iz popisa i kritičkog aparata, nije jednaka. Ni u jednom brevijaru *Knjige Mudrosti* nije zastupljena sa svih svojih devetnaest poglavlja; najdulje lekcije (one u Vb₁, VO, N₁, N₂, Pad, Mos, Vat₅, Vb₂, Vb₃ i Dab) obasižu nepunu trećinu *Knjige* (točnije do 6,25). Sadržajno, radi se o prvim trima većim tematskim cjelinama (proslov – I. nagovor 1,1 – 1,15, epizoda pravednici naspram bezbožnika 1,16 – 5,23, te II. nagovor 6,1 – 6,21) od njih osam, kako ih u većini slučajeva razlikuju istraživači i kako je opisano u uvodu ovog rada. Razlozi za različitu duljinu glagolskih brevijarskih lekcija razmatrani su u više autora,³⁹ a riječ je o različitim redakcijama časoslovâ, tipu, (brevijar je ili plenarni, ili zbirka ferijalnih oficija sa ili bez *Temporala* odnosno *Sanktorala*, *Psaltira* itd.), te njegovojoj namjeni – N₂ primjerice, bio je namijenjen svečanu izvođenju u koru (pavlinskoga) samostana, dok je *Prvotisak 1491.* putni brevijar za osobnu uporabu.

Za ovaj rad odabran je tekst *Knjige Mudrosti iz Temporalia* (*Proprium de tempore, Vlaće ot vrêmenne*), dakle onoga dijela brevijara koji čine (vlastita) čitanja za nedjelje i pomicne blagdane za vrijeme kroz godinu. Poznato je međutim da se čitanja iz *Knjige Mudrosti* nalaze i u *Komunalu* (*Commune sanctorum*), u misama za mnoge mučenike, kao npr. i u najstarijoj kategoriji službe u čast sv. Ćirila i Metoda.⁴⁰ Ove tekstove nisam istražila; a jednak je tako za neku drugu prigodu namijenjeno i istraživanje misalskih lekcija *Knjige Mudrosti* i njihova usporedba s brevijarskim.

³⁷ Kratica po uzoru na HAMMA [1958.], 105, ostale kratice prema *Rječniku crkvenoslavenskog jezika hrvatske redakcije* Staroslavenskog zavoda [1991.], XL–XLI. (U dalnjem tekstu *Rječnik*.)

³⁸ Stvarnost – Kršćanska sadašnjost 1974.

³⁹ Usp. HAMM [1958.], 106; PANTELIĆ [1977.], 10, 11; TANDARIĆ, 323.

⁴⁰ PANTELIĆ [1965.], 112. Ovaj je posljednji podatak zanimljiv: mogao bi, zbog starosti i popularnosti teksta, implicirati da će u našem tekstu biti (više) tragova starog cirilometodskog prijevoda s grčkoga; o tome će problemu biti riječ u poglavlju 3.3.

3.1.2 NAČELA OBRADE TEKSTA I KRITIČKOGA APARATA

Navodeći varijante u kritičkom aparatu uzimala sam u obzir fonološke, morfološke, leksičke i sintaktičke razlike među tekstovima. Pri tome sam se u najvećoj mjeri oslanjala na kriterije primjenjene u izdanjima Staroslavenskog instituta, osobito u *Rječniku*,⁴¹ i ostalim radovima njegovih istraživača. Transliteracija je latinička, kraćene riječi nadopunjaju se u okruglim zagradama prema već uspostavljenim pravilima jezične i pravopisne norme hrvatske redakcije crkvenoslavenskog jezika. Prisutnost odnosno odsutnost znaka za poluglas na kraju riječi koje završavaju konsonantom nisam smatrala relevantnom razlikom te je nisam registrirala u kritičkom aparatu.

Redoslijed navođenja varijanata u kritičkom aparatu isti je kao i u popisu izvora, prema duljini teksta u pojedinim brevijarima, a temeljni razlog za takav prikaz rezultata tehničke je naravi: organizacija tako glomaznog korpusa mnogo je jednostavnija ako se broj varijanata kontinuirano reducira.

Tako oblikovana usporedna analiza s obzirom na jezične crte zanimala me je prije svega radi utvrđivanja predloška za prijevod, odnosno porijekla teksta, te promatranja prevodilačkih zahvata, ali i da bih pokušala ustanoviti međusobne (filijacijske) odnose – iako ovo potonje bez pretenzija na neki definitivniji zaključak, jer se radi o možda »najskliskijem« filološkom zahvalu, koji zahtijeva veliko istraživačevu iskustvo.⁴²

3.2 JEZIČNE CRTE TEKSTA

Jezik i pravopis *I. vrbničkog brevijara* iscrpno su opisani u Vajsovoj studiji;⁴³ zato sam se ovdje usredotočila na neku vrstu komparativna opisa, odnosno rasprave o varijantama, kako nam ih predočuje kritički aparat. Broj uspoređenih brevijarskih tekstova relativno je velik – od dvadeset i dva na početku, do deset (onih s najduljim lekcijama) na kraju; tako taj prikaz združuje jedan, s jezičnoga stajališta, šarolik korpus. Brevijari su različito stari, nastali na različitim (zemljopisnim) područjima, s različitim udjelom narodnoga, govornoga jezika prodrloga u crkvenoslavenski kao zadani idiom⁴⁴ za

⁴¹ *Rječnik*, XVI, XVII.

⁴² Usp. HAMM [1958.], 115–122, 124.

⁴³ VAJS [1910.], 4 – 21.

⁴⁴ DAMJANOVIĆ [1984.], 21; usp. i DAMJANOVIĆ [1991.], 66.

hrvatskoglagolske liturgijske knjige; posebice u rubrikama. Uobičajena je podjela hrvatskoglagolskih liturgijskih knjiga – vjerojatno najbolje istražena i obrazložena u radovima J. L. Tandarića i M. A. Pantelić – na sjevernu kvarnersko–istarsku skupinu, skloniju starijemu i konzervativnijemu crkvenoslavenskomu idiomu,⁴⁵ i južnu zadarsko–krbavsku s učestalijim mlađim i dijalektalnim infiltracijama. Upravo tom će se podjelom kao polazišnom osnovom za razmatranje poslužiti u sljedećim poglavljima.

3.2.1. FONOLOGIJA

1. Poluglas je u temeljnog tekstu zastupljen najčešće pravilno (*ispl̊ni* 1,7; *s'zidajuće* 1,16; *mimošstie* 2,5; *тъći* 2,16; *trърьк'* 4,5; *pravъdnik'* 4,7; *лъст'* 4,11; *тъгда* 5,1; *сълъб* 5,9; *възмет се* 5,14 – tipično nebilježenje poluglasa prije enklitike,⁴⁶ *тъчение* 5,17; *лъхка* 6,12; *množstvo* 6,25) s ponekom protruzijom vokalizacije (npr. *semrъti* 1,13; 1,16; *besemrъtiē* 3,4; *semrъtiju* 4,7)⁴⁷ što je uglavnom u suglasju i s Vajsovim i Štefanićevim zapažanjima.⁴⁸ U varijantama je stanje raznoliko i nerijetko odstupa od očekivanoga: ima mnogo slučajeva kada u starijim tekstovima i u tekstovima sjeverne skupine nailazimo na mlađe tendencije, kao i obratno. Tako (varijante su za ranije navedene primjere iz temeljnog teksta) vidimo da Pad, koji svakako spada među starije brevijare,⁴⁹ ima *ispl̊ni* jednako kao npr. *Brozićev brevijar*, koji inače ima izrazitije kroatiziran tekst; Vat₅ i Met imaju *napl̊ni* naspram mlađih N₂ i Brib koji imaju *nþpl̊ni*. U ovom je slučaju poluglas i na mjestu primarnog a. *Sъzidajuće* imaju prema očekivanju stariji brevijari sjeverne skupine VO, N₂, Pad i Vb₂, dočim gotovo svi ostali imaju refleks a: *sazidajuće*. *Mimošstie* (sc. *sêni*) vokalizira većina brevijara: *šastie sêni mimo* N₁, *mimošastno* N₂, *mimošas'tie* imaju tri brevijara srodnog (ličkog) porijekla Mos, Dab i Brib, a slično *mimošastie* Vat₅, Vb₃, i Lab₂. Met mijenja smisao: *sênbъ mimošastna*. *Тъћи* vokaliziraju u *taći* gotovo svi brevijari (N₁, N₂, Mos, Vat₅, Vb₃, Dab, Brib) osim najstarijih Pad i VO, te Lab₂, sva tri iz sjeverne skupine. Slično je i

⁴⁵ TANDARIĆ, 32, 33, 188.

⁴⁶ MIHALJEVIĆ [1981], 67.

⁴⁷ O ovom sekundarnom e ŠTEFANIĆ ([1969], 326) misli da se ne može uzeti kao lokalna osobina a i TANDARIĆ (183) navodi da je često u svim kodeksima.

⁴⁸ VAJS [1910.], 6, 7.

⁴⁹ TANDARIĆ, 183–185.

s *trърьк'* u Vb₂, Pad, Vo i Lab₂; a refleks a imaju N₁, N₂, Vat₅, Vb₃ i Dab. Ovdje je riječ o varijaciji ъ/a između dvaju konsonanata na kraju riječi koja postoji i u suvremenome hrvatskome kao nepostojano a.⁵⁰ Poluglas u *pravъdnik'* bilježe svi brevijari osim Vb₃ koji ga vokalizira u *pravadnikъ*; ali postoji i mnogo primjera gdje se on u ovoj riječi uopće ne bilježi, niti u Vb₁ niti u varijantama (npr. 2,10; 2,16; 4,16; 5,1; 5,6; 5,16). *Lѣsi'* u 4,11 u zanimljivoj paregmenonskoj sprezi s *da ne прѣльстет'* (sc. *d(u)šu ego*) za koju nema podloge niti u *Septuaginiti* (ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ) niti u *Vulgati* (*aut fictio decipiat animam illius*) ima refleks a u svim brevijarima (N₁, N₂, Mos, Vat₅, Dab) osim u najstarijima (Vb₂, Pad, VO); tako ovdje u našega prevoditelja susrećemo jedno samostalno tumačenje koje pokazuje mnogo smisla za eufoniju. Suvremeni je prijevod »...ili da mu himba ne zavede duše«.

2. Jat se u temeljnog tekstu najčešće piše na etimološki opravdanu mjestu i rijetko je reflektiran, npr. u *prinesen'* 4,10⁵¹ i na ovom mjestu ikavski refleks imaju svi brevijari (VO, N₁, N₂, Pad, Vat₅, Vb₂, Dab) osim Mos (*prev'znesenъ*) i Vb₃ (*prnesen*). Izrazito su ikavizirani Met (*grihu* 1,4; *bižitъ* 1,5; *videniē* 1,7; *vreme, v konci* 2,1; *v nozdrihb* 2,2; *pobignet', do vrimene* 2,4; *vreme* 2,5; *uživimo* 2,6; *prie, rastlijut se* 2,8 – iako ima i npr. *senъ* 2,5 i *cvetъ* 2,7) i Vb₃ (*va vsihъ* 1,12; *v konci* 2,1; *pobignet', do vrimene* 2,4; *vreme* 2,5; *da uvim'* 2,19; *oslipi* 2,21; *imihomъ* 5,4; *krili* 5,11; *razciplenъ* 5,12; *pohotiti* 6,11; *želijut' ju* 6,12; *prie* 6,13). Od ostalih je brevijara refleks i čest u Dab, Brib, Vat₁₀, Lab₂; (u dva potonja nešto češće s refleksom e) a u ostalim brevijarima sasvim sporadičan. Nijedan brevijar nema značajno često – dakle češće negoli bismo očekivali od npr. distribucije prema pravilu Meyer-Jakubinski⁵² – zastupljen refleks e (tako da na temelju ovog teksta ne mogu potvrditi navod M. Mihaljevića⁵³ za VO, on ovdje, kako se vidi iz kritičkog aparata, u najvećem broju slučajeva ima nereflektirani ē). Valja još spomenuti kako se u Vb₁ s ē piše većina (osim *hranite se* u 1,11) nastavaka imperativa 2. l. mn.:⁵⁴ *Ijubête, ičête, pohodêite, slišête, priklonête, primête*. U ovim (starijima i uobičajenima do pol 14. st.) formantima stariji brevijari (VO i

⁵⁰ MIHALJEVIĆ [1981.], 74.

⁵¹ Ovaj primjer spominje i VAJS [1910.], 10.

⁵² Koje je primjenjivo na tekstove sjeverne, krčko-istarske skupine.

⁵³ »U BrVO zabilježili smo isključivo ekavske reflekse.« MIHALJEVIĆ [1991.], 58.

⁵⁴ Usp. VAJS [1910.], 13.

Pad) slijede temeljni tekst, dok ostali imaju i – refleks.

3. Vokalno se I u svim tekstovima čuva dobro, u temeljnog tekstu najčešće uz poluglas, kako primjećuje i Vajs.⁵⁵ Osim ranije navedenog *ispłni* u 1,7, i srodnih primjera istoga korijena, valja spomenuti *ml̄va* u 1,10; (N₁ i Met imaju *ml̄va*, Lab₂ *molitva* a ostali brevijari slijede Vb₁ uz manje razlike u bilježenju poluglasa), *sl̄n'čnih'* u 2,4; *nedl̄ga* u 4,8; *sl̄n'ce* u 5,6; *vl̄neči*, *vl̄neh'*, 5,10; *vl̄ni* 5,14; *pl̄ku* 6,24. *Vokalno r* je isto tako potpuno očuvano, u Vb₁⁵⁶ i starijim brevijarima (Pad, VO) rijetko bez poluglasa, u ostalima češće: npr. Vb₁ ima u 1,16 *semr'ti*; a N₁, Vat₅, Vb₃, Lab₂ i Met *semrti*; *v tr̄sti* u 4,7 je u N₁, N₂, Vat₅, Vb₃ v *tr̄sti*; *hr̄lo* u 3,18 N₁, N₂, Mos, Vat₅, Vb₃ pišu *hr̄lo*; *tr̄p̄yk'* u 4,5 N₁, N₂, Vat₅, Vb₃ i Dab pišu *tr̄p̄ak'*; uglavnom, i ovdje vidimo da najčešće isti brevijari pomlađuju tekst. Vrijedi još spomenuti pojavu sekundarnog vokalnog *r* u 4,10 u Vb₃ u *pr̄nesen*.

4. Suglasnička skupina žd, crkvenoslavenski jezični element⁵⁷ u Vb₁ još se potpuno čuva i nema primjera zamjene s ĥ. U tome ga potpuno slijede VO, Pad i Vb₂, a najčešće i N₂ (samo u 2,1 *ohlađeniē*) i (rijetko) Dab. Bilježenju ĥ na mjestu izrazito su skloni Vat₅, Mos, Oxf i Dab (*ohlađenie*, *prejē*, *naslaēet se*, *utvr̄jeni*, *pobējaet*) i ponekad N₁, koji međutim češće na tome mjestu ima ē ili refleks e ili i. Reflektirano ili nereflektirano ē redovno ima Vb₃ i Brib, a najčešće i Met, Vat₁₀, Ma, Bar, Broz i Vat₁₉, npr. 1,13 *naslaēet se*, (Brib *nas'laet' se*), 2,9 Vb₃ *prie*, 4,4 Vb₃ i N₁ *utvr̄eni* (poluglas!), 6,2 *ugaête*. Vb₃ na nekoliko mjesta piše ĥ i na mjestu i: *božji* (2,13; 2,18).

5. Ć je isto tako potpuno očuvano i dosljedno se rabi na mjestima glasa Ć ili slijeda glasova šć, npr. *sučih'*, *gredučago*, *misleće*, ali i šć: *ičete*. Nema primjera grafiye sa št.

6. Suglasnička skupina pv čuva se u Vb₁ u već spomenutim starijim brevijarima (VO, Pad, Vb₂, Vat₅,) a zamjenjuje sa f u mlađima (Vb₃, Met, Ma, Bar, Broz). Npr. 1,2 *upvajut'*– *ufajut'*, 3,5 *upvanie* – *ufanie*; jednako je tako u 3,9.

⁵⁵ VAJS [1910.], 14.

⁵⁶ VAJS [1910], 13.

⁵⁷ NAZOR [1963.], 71.

3.2.2. MORFOLOGIJA

1. Imenice. U sklonidbi imenica nekako se najobilježeniji zanimljivostima činio lokativ. Tako u 1,1 imenica *gospodъ* ima u lokativu nepalatalni nastavak i glasi *o g(ospo)dē* umjesto (za i-osnove očekivanoga) *o gospodi*. U ovome se slažu svi brevijari, dok npr. u lokativu sr. r. *v nevin'stvē* pokazuju raznolikost: -e u nastavku imaju Dab i Brib, -i ima Lab₂, a Vat₅ ima *nevinstviē*. Ovo je je očito jedan od onih slučajeva gdje jest riječ o promjeni gramatičkog morfema, ali izazvanoj izmjenom fonemskog sustava, (a ne međusobnim utjecajima deklinacija).⁵⁸ Vrijedi još spomenuti 1,9 *v pomišleni* gdje jedino VO u nastavku ima -ie, svi ostali -i, a Pm *v pomišleni*. To je u čitavom tekstu jedini primjer bilježenja poluglasa (ovdje apostrofom) u sekundarnoj konsonantskoj grupi »konsonant + j« (ovdje u jednoj od imenica srednjeg roda, u tekstu vrlo brojnih, izvorno na -ѣ, odnosno s -ê ; u svim ostalim slučajevima tih imenica, a ovisno o padežima, piše se ili -ie (*mimošastie*) ili -iê (*Ijubodēēniê, svoego podobiê*) ili -î (*'spomeneni* 2,4 Dab).

Kolebanje u sklonidbi (odnosno neslaganje u pripadnosti osnovama) pokazuje *v tēlē* u 1,4: Vb₁ svrstava ga u nepalatalne o-osnove, u lok. sg. Četrnaest brevijara (v. kritički aparat) koji imaju *v tēla* ili *v tela* ili samo vokaliziraju ê, ili riječ stavljaju u (stilski obojeni?) gen. sg., što mi se čini manje vjerojatnim. Mos se »prisjeća« da bi *tēlo* moglo spadati i u s-osnove ali piše *v tēlesa* umjesto *tēlese*. Dab, sa svojim oblikom *v tēle*, (dakle s -e refleksom ê) možda dodatno upućuje na to da je i ovdje riječ o izmjeni fonemskog sustava.

Od imenica ženskog roda, pažnju privlači (i ponovno je u lokativu) *v blagostini* u 1,1. Sedam brevijara: VO, N₁, N₂, Mos, Dab, Vat₁₉, Rom, ne prepoznaće ovu imenicu kao pripadnicu palatalnih osnova, nego kao *blagostъ* iz i-osnova, *v blagosti*; a kod VO, N₂, Dab, Vat₁₉ možda se radi i o pogrešci (u prepisivanju?) jer imaju *v blagosti i ...* U 2,2 Vb₁ ima za gen. sg. *iskre* umjesto očekivanoga *iskri*: ovo se zacijelo može smatrati primjerom miješanja palatalnih i nepalatalnih nastavaka, što u ovom brevijaru nije učestala pojava,⁵⁹ (vidi npr. *ot teploti* u 2,4; *ot česti* u 2,24; *v rucē* 3,1; *pagubi* u 5,7); zanimljivo je da samo jedan brevijar, i to jedan od onih koji inače izrazito pomlađuju tekst, Vb₃, ovdje ima *iskri*, prema normi. U 5,17 *Ijubve ego* slijede

⁵⁸ DAMJANOVIĆ [1984.], 101; HERCIGONJA [1968.].

⁵⁹ Usp. VAJS [1910.], 19.

svi brevijari osim N₁ (*ljudvi ego*, nastavak iz *i*-sklonidbe⁶⁰) i Vb₃ (*ljudvē ego*), koji je primjer teško komentirati drugačije od pukog nepoznavanja gramatike, budući da ni kontekst ne može pomoći (ne radi se ni o kojem drugom padežu, ili sl.).

2. Pridjevi. U deklinaciji pridjeva, uočljivo je da prevladavaju stari oblici gen. sg. m. r. na *-ago* i, nešto rjeđe, dugi nastavci nom. sg. ž. r. na *-aē*, ili sr. r. na *-oe*. Npr. 1,6 *zloslovlenago*, 1,9 *nečistivago*, u 1,5 prezentski particip *nad'honečago*, 2,7 *krasnago*, 2,23 *neiskončatelnago*, 4,16 *dlgago*; u 1,15 *věčnaē*, u 4,1 u Dab *besemrtnaē* (Vb₁ ima *besemrtna*), u 5,22 *voda gorka/é morska/é*; 5,22 *rěsnoe město* (ostali brevijari ovdje najčešće mijenjaju smisao *v rěsnotu města*. N₁, i sl.; vidi to mjesto). Valja izdvojiti rijedak primjer⁶¹ uporabe neodređenog oblika u 4,9 *života neporočna*, koji, s izuzetkom Vat₅ (*životъ neporočni*) slijede svi brevijari.

Primjeri komparacije pridjeva su rijetki: *lučša (mudrost neže sila)* u 5,23 – ovdje N₂ i Vat₅ imaju *bol'sa e(stb)* – i 6,8 *krěpčeišim že krěpčēē (muka budet)*.

3. Zamjenice. Među oblicima posvojnih zamjenica m. i sr. r. prevladavaju stariji nastavci (kao i kod pridjeva) *-go*, i to u svim brevijarima, (npr. 2,1; 5,16). U 1,12 *vъ vsēh'* u Vb₃ i Vat₁₀ (*v/a vsih*), Dab, Lab₂, Prv (*v vsehъ*) primjetno je pomlađivanje reflektiranjem *ē*. U 2,1 vidimo da N₂ i Dab nepravilno sklanjaju *ničto*: *ot ničto že*, umjesto *ot ničeso že*. U 3,5 *dostoini sebē* imaju svi brevijari osim Mos (*sebe*) i Vb₃ (*sēbi*). Pravilni genitiv dakle ima samo Mos, ali pitanje je je li ga upotrijebio »svjesno« ili je, kao ostali, smatrao da se ovdje treba nalaziti (reflektirani ili nereflektirani) *ē*. Drugo možda moguće tumačenje je da je rekacija *dostoini* zahtijevala dativ. Ovo nije jedini slučaj nejasne rekkcije: u 2,18 N₂ i Mos imaju umjesto *primet' i* (sc. *bogъ*), dakle akuzativa, *primet' ego* (genitiv). Vrijedi još spomenuti kako umjesto tog akuzativa (palatalne zamjenice *iže*), Vb₃ ima najčešće mladi oblik *ga*: npr. u 2,18 *izbavit ga, primet ga; 2,19 uprosim ga; 4,14 izvesti ga*. Kod istog brevijara nalazimo i jedini primjer uporabe *ča* umjesto *č̄to*: u 6,22 *ča est mudrost*. U Ma, Broz i Pašm gotovo redovito nailazimo na zamjenu odnosne zamjenice *iže*, *ēže*, sa *ki, ka*: 1,1; 1,8; 1,11; 1,16; a u 2,24 kod N₁ *vsi ki sut*.

4. Glagoli. U tekstu izrazito refleksivne naravi kao što je ovaj moglo bi se prepostaviti da će glagolski sustav biti statičan, odabirom oblika prilagođen

⁶⁰ Usp. HAMM [1958.], 128.

⁶¹ DAMJANOVIĆ [1993.], 74.

radnji koja *promišlja* stanja više negoli *opisuje* zbivanja, koja nema pred sobom burne događaje (iz prošlosti) nego apstraktnu, ponešto bezvremensku, zadaću da objasni, primjerice, zašto se u životu valja posvetiti mudrosti, i kako. U prvom dijelu *Uvoda* nastojala sam raščlaniti neke naratološke osobitosti ovoga štiva; vjerujem da neće škoditi ako se u ovom odjeljku povremeno pozovem na tu raščlambu (budući da su u prvom redu glagoli ti koji nose i određuju ritam radnje i zbivanja nekog diskursa), da bismo verificirali je li, koliko i zašto refleksivnost u prijeporu sa živahnošću pripovijedanja.

Prvo poglavje počinje i završava adhortacijom; ti (1,1 i 1,11–12) su stihovi obilježeni imperativima (*ljubête, mudr'stvuite, ičete, hranite se, ne ljubête, ni ičete*) i to svima (osim *hranite se* i *mudr'stvuite* per definitionem) s formantom –ē–, koji se smatra normom do 2. pol. 14. st.,⁶² i, kao što je već opisano u odjeljku o fonologiji, imaju ih samo stariji brevijari, ostali imaju refleks –i–. Stihovi koji su između navedenih, kao i 1,13–16, bave se jednostavnim opisivanjem i svi su glagoli u 3. l. sg. prez.: *obrētaet se, razlučajut', skrušit, est', vselit se, slišit, ne skriet se*. Izuzetak je 1,9 *vprošenie budet'* gdje je taj trenutni prezent u službi futura. Glagoli *isplъni* (1,7) i *stvori* (1,14) jedini su (i tako je kod svih brevijara) koji nemaju arhaični⁶³ nastavak –tъ. U drugom se poglavljju situacija mijenja jer se odmah na početku *navode riječi bezbožnika (rѣše bo nečistivi...)*; sve do 2,21 traje njihova jadikovka, radnja se dinamizira i zato uvode novi glagolski oblici – participi (*misleće nepravo*), kondicionali (*iže vratil' se bi, lêki da bim' ne bili, ne bilo bi*), futuri (*potom budem', budêt' bo prezrenie*), preteriti/imperfekti⁶⁴ (*bê têlo naše*), aoristi (*bisi nam v prêdanie*), imperativi (*pridête ubo i uživêmo, vêncaimo se*), uz prezentske oblike: *mimo idet', različn' est', izméneni sut', aêc est' sinb, primet', izbavit'*. Stihovi do kraja 2. poglavљa komentiraju njihovu zabludu i obilježeni su (sigmatskim) aoristima (*pomisliše, zabludiše, ne razumêše, upvaše, stvori, oslêpi*), i nakon jednog asigmatskog (*vnide*) koji sugerira trenutnost, rečenica završava prezentom (*naslédujut' ju*). Čitavo treće i četvrto poglavje protječe u jednoj živoj alternaciji *pravdni – nečistivi* i to tako da mijene nastupaju u 3,1, 3,10, 3,13, 3,16, 4,1, 4,3, 4,7, 4,17. Ovdje su zbivanja opisana dinamičnom izmjenom glagolskih vremena, vidova, načina i stanja (*v*

⁶² HAMM [1963.], 55; usp. DAMJANOVIĆ [1984.], 35.

⁶³ NAZOR [1963.], 72.

⁶⁴ DAMJANOVIĆ [1993.], 91–92.

rucē ...sut' – prikosnet se – vidēni biše...umrēti – mnēno bē – otidoše – mučeni sut – postradavše – budet prizrēnie – rastekut se – vladati včnut – vcēsarit se – upvajuče...razumējut), zatim sklopovima polisindetskih nizova s euritmično izostavljenim kopulama (*tъce est upvanie ih' i trudi ih' bes ploda i pusta dѣla ihъ. ženi ih' bezumni sut' i čeda ih bezakonna. ēko blažena est' neplodna i neoskvr'nena i ēže nevěst' loža v grēsē i imēti včnel' plodъ v prizrēnie dušь svetih' i uskoplen est' nedělai rukama svoima bezakoniē*). Od 4,17 do kraja poglavljja u nekoliko se stihova pokazuje kako neslavno će nečistivi skončati (*i budut' potom' paduće bez' č̄sti ...*), da bi u 5. poglavljju prva tri stiha poslužila kao neka vrsta »zaleta«, (mahom obilježena participima – *viduće, vzdišuće, rekuće, pokaénie dějuće*) za novi navod njihove tužaljke. Prvim dijelom dominiraju sigmatski aorisni oblici, koji, međutim, sugeriraju trajnost radnje: *mnēhom', zabludihom', utrudihom se, hodihom', ne poznahom'*. Stihovi 5 –13 pripadaju u možda najpoetičnije odlomke teksta; to je lijepa slika iz prirode sa slijedom usporedba – sa sjenom, glasnikom, lađom (korabljom) na vodi, pticom u zraku i šumom njezinih krila, odapetom strelicom. Nekoliko se puta uzastopce ponavljaju *verba composita*, sve odreda glagoli kretanja s prefiksom *mimo-*⁶⁵ *mimoteče, mimoide, mimošđu, mimoletē*. Od 5,15 do kraja poglavљa slijedi zaključak o svršetku *nečistivih v preispodnih* i još jedan slikoviti prirodoslovni prikaz *mždzi pravdnih u gospoda, obilježen rezolutnim prezentima: (primut', ob'oružit', vlostrit', vzborit se, idut, pognetut se, vzidet', vstanet', privedet')*. 6. je poglavje zaključni nagovor vrhovnicima i sucima, ponovno imperativno intoniran (*slišete, razumēite, priklonête, pohodēite, primête*), ali u kombinaciji s opominjućim aoristima: *egda biste ... nepravo sudiste ... ni shraniste ... ni hodiste (po voli boži)*.

Ni kod jednog brevijara nema odstupanja od temeljnog teksta, osim, kao što je već ranije navedeno, manjih fonoloških pojedinosti, ili minimalnih leksičkih nijansa (kao što će pokazati sljedeći odjeljak).

3.2.3 LEKSIK

Uspoređujući ovaj tekst na leksičkoj razini razvidno je kako većih odsaka od Vb₁ nema. Svi brevijari uglavnom jednako poštuju starinu »zadanu

⁶⁵ Usp. JURČEVIĆ, 61.

žanrom», a u samom temeljnem tekstu pak, osim očekivanih arhaizama nema tragova dubljeg poniranja u prvotni (Ćirilov) prijevod, iako im se, s obzirom na sudioništvo *Knjige Mudrosti* u kultu, odnosno službi Ćirilu i Metodu, ne bi bio sasvim neopravdano nadati. Neke od razlika u leksiku najvjerojatnije su rezultat pogreške: u 1,11 Lab₂ ima *molitva* (pisar je očito mislio da je razriješio riječ pod titlom) umjesto *ml̄va*, u 2,4 N₂ *pogibnet* umjesto *pobēgnet*, u 5,9 Mos ima *obêtie* umjesto *bitie*. Druge međutim, svjedoče o svjesnu zahvatu: u 1,14 N₁ ima *bal'stvo* umjesto *vrač'stvo*, u 2,17 isti brevijar ima *slovesa ego* umjesto *glagoli ego*, a u istom stihu Vb₃ mijenja *rēsni sut'* u *istinni sut'*. U 2,24 svi brevijari imaju pridjev *d'ēvleju* što se smatra prvim stupnjem pomlađivanja starog *sotone*,⁶⁶ U3,11 umjesto *tъće*, što slijede svi brevijari, Mos ima grecizam *v adē*, a u 3,13 N₁ zanimljivo *nekosnena* umjesto *neoskrvr'nena*. Osobito pak zanimljivim držim dva primjera uporabe pridjeva *udънь*: u 3,19 *narodi bo nepravdni ud'ni sut' skončaniē*, i u 5,22 *rēki udnie potekut*. U prvom slučaju valja navesti da Vb₂ i Vb₃ na tome mjestu imaju *ugodni*; u drugom (5,22) da N₁ ima *rēki vodnēe*, a N₂ *rēki gorkie*. Zagledanje u grčki i latinski tekst može razjasniti smisao, ali neće biti od posebne pomoći, jer je crkvenoslavenski preveo dva različita pridjeva, (odnosno u drugom je slučaju riječ o prilogu), istim: (3,19 $\chi\alpha\lambda\varepsilon\pi\alpha$, *dirae*, 5,22 $\alpha\pi\sigma\tau\omega\varsigma$, *duriter*). Etimološki priručnici nude različita tumačenja; Miklošić:⁶⁷ koji se tiče ekstremiteta, udova; Fasmer:⁶⁸ dolazi od zriti, bubriti; povezano sa grč. οὐθαρ, vime, i lit. *udruoti*, biti trudna; Skok⁶⁹ povezuje s nauditi, pačiti, škoditi; lit. *udyti*, psovati.

Moj bi se zaključak mogao najkraće sažeti ovako: *nabujao* je u obama ovim slučajevima *škodljiv*; nepravedni narodi loša (*škodljiva*) su svršetka, a nabujale će rijeke poteći (i kaznitи, naškoditi...), odnosno rijeke će nabujalo (*škodljivo*) poteći.

Na kraju ovog odjeljka valja još spomenuti da u 6,15 N₁, N₂, Mos, Vat₅ i Dab imaju *stanovitъ* umjesto *tvr'dostann*, i da se u 6,16 inače uvriježen arhaizam *obrēcetъ* zamjenjuje s mlađim *srećetъ*, i to u svih brevijara uključujući i Vb₁, osim N₁.

⁶⁶ HAMM [1963.], 55.

⁶⁷ MIKLOŠIĆ, 1042.

⁶⁸ FASMER, 149.

⁶⁹ SKOK, 135.

3.2.4 SINTAKSA

Od sintaktičkih osobitosti teksta valja spomenuti finalnu konstrukciju u 1,14 *stvorи bo da bila bi vsa. iscēliti se stvorи narodi...*, doslovno prema lat. *creavit ut essent omnia / et sanabiles nationes...*, te jednako doslovno prenesenu konstrukciju nominativa s infinitivom u 2,23 *ēko bogъ stvorи človѣka neiskon'čatelnago* prema *quoniam Deus creavit hominem inexterminabilem*. Ima više primjera pridjevske uporabe participa; npr. *i uskoplen est nedēlaei rukama svoima bezakoniē*, ili *razumēeite sudećei konci zemlј.* U 6,6 zanimljiv je primjer dativa s infinitivom *silnim' bo silne strasti est' trъpēti*, (a da na tome mjestu ni u grčkom niti u latinskom tekstu ne stoji akuzativ s infinitivom).

3.3 PREDLOŽAK ZA PRIJEVOD

Iako je, kao što sam do sada u nekoliko navrata navodila, bilo nekih indicija prema kojima bi trebalo očekivati da će u tekstu biti barem tragova prijevoda (koji je »starši a lepši«⁷⁰) s grčkoga predloška, treba odmah na početku ovog poglavlja reći da to nije slučaj. U tekstu ima nekoliko neprevedenih grčkih riječi, koje prema mišljenju nekih istraživača⁷¹ mogu biti vrijedan signal, u literaturi nailazimo na različite prepostavke,⁷² ali nakon potanje analize pronašla sam samo (gotovo doslovno) slaganje s *Vulgatom*. Osobito dobro su u radovima J. L. Tandarića u mnogo navrata zorno prikazani i obrazloženi primjeri prilagođavanja prvotnoga prijevoda s grčkoga prema *Vulgati*,⁷³ te sam nastojala provjeriti nema li i ovaj tekst barem »u podlozi« (tj. u sredini, jer su upravo počeci i završeci prilagođavani tekstu *Vulgate*)⁷⁴ tragove prijevoda s grčkoga. Našla sam, međutim, usprkos početnoj nepovjerljivosti prema Vajsovim i Tandarićevim navodima,⁷⁵ prilično nedvosmisljene primjere prijevoda s latinskoga, kao što će nastojati pokazati u nekoliko sljedećih primjera. Ono što još svakako treba prije toga istaknuti jest da u brevi-

⁷⁰ VAJS [1910.], 39.

⁷¹ GRABAR, [1965.], 116; [1986.], 87.

⁷² GRABAR [1986.], 89; TANDARIĆ, 324; VAJS [1910.], 38.

⁷³ Usp. npr. 323.

⁷⁴ TANDARIĆ, 320.

⁷⁵ Iz bilješke 43.

jarima nema razmimoilaženja u pogledu predloška: nisam mogla zabilježiti primjer u kojem bi neki od brevijara imao prijevod s grčkoga, ili koji bi govorio o prijevodu iz nekog različitog izdanja *Vulgate*.

Već u uvodnom stihu 1,1, vidimo da je doslovce prenesena konstrukcija sa zamjenicom – *qui iudicatis terram, iže sudite zemli*, – a ne grčka participska οἱ κρίνοντες τὴν γῆν. Gotovo identičan je primjer u 1,11 gdje je *a murmuratione quae nihil prodest* prevedeno s *ot τρυπταὶ ἐζητοῦσθαι προσπέει* dok u grčkom стоји саžeto γογγυσμὸν ἀνωφελῆ (beskorisnog). Primjer iz 1,14 *stvori bo da bila bi vsa ...* komentiran je u odjeljku o sintaksi, a vrlo sličan njemu je onaj u 1,16 *ēko semr̄ti dostoini sut*. *iže sut' ot česti ee*, prema *quoniam digni sunt qui sunt ex parte illius* a ne prema lapidarnomu grčkomu infinitivu: ἀξιοί εἰσιν τῆς ἐκείνου μερίδος εἰναῖς; ili onaj u 2,2 gdje je *ot ničeso že stvoreni esm'* doslovno prema *ex nihilo*, a ne prema prilogu αὐτοσχεδίως. Jedan je od primjera koji nedvosmisleno govore za prijevod s latinskoga predloška stih 2,9: *ni edin' travnik' budi v nem že ne bilo bi ljuboděenie naše*, kojega nema u *Septuaginti* (a nema ga ni u svim kodeksima *Vulgate*, kako je vidljivo iz Gasquetova izdanja),⁷⁶ što je doslovan prijevod *nullum pratum sit quod non pertranseat luxuria nostra.*, iz čega je očito da se prevoditelj nije služio grčkim tekstrom.

Od primjera u kojima prijevod nije slijedio *Vulgatu*, a nema potvrde ni u *Septuaginti*, valjalo bi izdvojiti sljedeći: stihu 3,16 prevoditelj je zanimljivo apsolvirao *ab iniquo toro semen exterminabitur*; identično grčkomu ἐξ παρανόμου κοίτης σπέρμα ἀφανισθήσεται: *ot bezakonne postèle sveto otvléchet se*. U 4,17, međutim, nailazimo na prijevod u kojem nije bilo razloga za čedno izbjegavanje izraza pretjerane tjelesnosti: *počto pom'ka ego gospodъ; cur munierit illum Dominus.* što potpuno odgovara grčkomu εἰς τὴν σφαλίσατο αὐτὸν ὁ κύριος. U nekim kodeksima *Vulgate* tekst međutim glasi *minuerit*, te je naš prevoditelj (a nema neslaganja među brevijarima) ili imao taj predložak, ili je sam pročitao *minuerit*, što je vrlo lako objasnjivo, i preveo kao što je navedeno. U 4,19 nalazimo i stih koji hrvatskoglagoljski prijevod nije uopće registrirao, nakon *plakati budut'* (*et erunt gementes*) u latinskom tekstu dolazi *et memoria illorum periet*, u grčkom καὶ ἡ μνήμη αὐτὸν ἀπολεῖται.

Postoje i takvi (rijetki) primjeri, a ovdje će izdvojiti onaj najmanje dvo-smislen, u kojima se prijevod može povezati s grčkim tekstrom, ali ne *i s*

⁷⁶ *Vulgata* [1964].

latinskim. U 1,16 *i mnet' ju priêtelniku s'zidajuće* (*i obručenie položiše k nei*) što je prijevod φίλον ἡγησάμενοι αὐτὸν ἐτάχησαν καὶ συνθήκην εἶ – θεντο πρὸς αὐτόν. Latinski glasi: *et aestimantes illam amicam defluxerunt et sponzionem posuerunt ad illam. Defluere* (otječem, curim dolje, propadam, ginem, raspadam se) se ne može nikako obrazložiti ni prevesti sa *sbzidati*, ili grčkim τάττω (staviti, postavljati, uglaviti, odrediti, uvesti). Dakle, latinski bismo preveli ovako: »i smatrajući je prijateljicom propadoše i...«, a grčki »i smatrajući je prijateljicom utvrdiše i zavjet joj predložiše (položiše pred nju)« – grčki je (i crkvenoslavenski) tekst naprsto ovisniji o drugom dijelu rečenice nego latinski.

Pred ovakvim primjerima (a ovo je jedini nedvosmislen slučaj neslaganja s *Vulgatom* »u korist« *Septuaginte*) međutim znatno pretežu onakvi kakve sam predočila u proteklim odjeljcima, i kakvih bih, mogla navesti još podosta, ali bez veće prevage u relevantnosti. Stoga držim da je na mjestu zaključak da je brevijarski tekst *Starozavjetne knjige Mudrosti* preveden s latinskoga, a ne s grčkoga predloška, tim više što se ni kod jednoga od dvadeset i dvaju obrađenih brevijara ne nailazi na primjere koji bi govorili suprotno. Tako se mogu potvrditi i preliminarna predviđanja nekih ranijih istraživača hrvatskoglagoljskih liturgijskih kodeksa.

4. ZAKLJUČAK

1. *Starozavjetna Knjiga Mudrosti* najmlađa je knjiga *Staroga Zavjeta*, i jedan je od njegovih dijelova napisanih na grčkom jeziku. Nastala je najvjerojatnije u Aleksandriji, u prvoj polovici 1. st. prije Krista te upravo zbog mjesta i vremena nastanka, bogatih svakovrsnim društvenim previranjima, u sebi utjelovljuje utjecaje različitih predaja. Najbolje su razlučiva dva povjesno-književna »sloja« – stara bliskoistočna mudrosna predaja i grčki utjecaji. Raščlamba njihovih osobitosti, ponajprije povijesnoknjiževnih i pripovjednih, kazuje ponešto o autoru (aleksandrijski Židov, dobro obrazovan i religiozan) i namjeri teksta (poznatim književnim oblikom, mudrosnim diskursom stavljenim u usta kralju Salomonu, navesti na religijsku vrlinu), ali nudi i neke pretpostavke važne pri ispitivanju predloška hrvatskoglagoljskomu prijevodu.

2. Hrvatskoglagoljski brevijarski tekst *Knjige Mudrosti* prikazan je usporedbom teksta *I. vrbničkog brevijara* koji je, kao najstariji, odabran kao te-

meljni, i tekstova dvadeset i jednoga brevijara koji su prikazani varijantama u kritičkom aparatu. Poredbena jezikoslovna raščlamba pokazuje u najvećem broju primjera da brevijari sjeverne kvarnersko–istarske skupine bolje čuvaju starinu jezika i imaju manje čakavskih elemenata od brevijara južne zadar-sko–krbavske skupine koja je sklonija mlađim i dijalektalnim infiltracijama. Među brevijarima koji fonološki, morfološki i leksički izrazitije pomlađuju tekst ipak valja istaknuti i *III. vrbnički brevijar, uz Metropolitanski, Dabarski, Bibirski*, te – međusobno vrlo slične – *Baromićev i Brozićev tiskani brevijar*.

3. Prema većini pokazatelja, brevijarski prijevod *Knjige Mudrosti* nastao je prema latinskom predlošku. Na to ukazuju ponajprije leksički i sintaktički primjeri, ponekad gotovo ropsko prevođenje opširnijih latinskih konstrukcija koje je u opreci prema sažetosti grčkoga izraza i prevođenje stihova iz *Vulgata* kojih uopće nema u tekstu *Septuaginta*. Unutar korpusa tekstova u tom pogledu nema neslaganja; ni kod jednoga od dvadeset i dvaju obrađenih brevijara ne nailazi se na primjere koji bi govorili o prijevodu s grčkoga izvornika. Tako se mogu potvrditi i preliminarna predviđanja nekih od ranijih istraživača hrvatskoglagolskih liturgijskih kodeksa.

BIBLIOGRAFIJA

1. BAKMAZ, I., NAZOR, A., TANDARIĆ, J. 1991. *Brevijar po zakonu rimskoga dvora*. (1491.). Faksimil i prilozi. Zagreb.
2. BAUEROVÁ, H. 1991. *Neslovanské předlohy charvátskohlaholských breviářních texů (Prophetae minores)*, »Listy filologické«, 114.
3. BERČIĆ, I. 1871. *Ulomci Svetoga pisma obojega uvjeta staroslovenskim jezikom*, Prag 1871–1866.⁷⁷
4. BIRKFELLNER, G. 1975. *Glagolitische und Kyrillische Händschriften in Österreich*, Österreichische Akademie der Wissenschaften, Wien.
5. BOŠNJAK, M. 1970. *Slavenska inkunabulistica*, Zagreb.
6. BRATULIĆ, J. 1985. *Žitja Konstantina Ćirila i Metodija i druga vrela*. Preveo i protumačio Josip BRATULIĆ. Zagreb.
7. BROZOVIĆ, D. 1973. *O hrvatskom književnom jeziku šesnaestoga stoljeća*, Zbornik Zagrebačke slavističke škole, Zagreb.

⁷⁷ Izdanjâ *Biblja* su, zbog veće preglednosti, sva zajedno navedena na kraju, pod br. 91–95.

8. CORIN, A. P. 1993. *Variation and Norm in Croatian Church Slavonic*, »Slovo« 41–42, Zagreb,
9. DAMJANOVIĆ, S. 1984. *Tragom jezika hrvatskih glagoljaša*, Zagreb.
10. DAMJANOVIĆ, S. 1991. *Jedanaest stoljeća nezaborava*, Osijek – Zagreb.
11. DAMJANOVIĆ, S. 1993. *Hrvatski glagoljaši i počeci hrvatskoga književnog jezika*, »Croatica« 37–39, Zagreb,
12. DEROSSI, J. 1978. *O normiranosti hrvatskoga književnog jezika u srednjem vijeku*, »Filologija« 8, Zagreb, 81–88.
13. DVORNIK, F. 1956. *The Slavs, their early History and Civilization*, Boston.
14. DŽUROVA – STANČEV – JAPUNDŽIĆ. 1985. *Opis na slavjanskkite rъкописи във vatikanskata biblioteka*. Sofija.
15. ECKHARDT, T. 1955. *Napomene o grafičkoj strukturi glagoljice*, »Radovi Staroslavenskog instituta« 2, Zagreb, 59–91.
16. FALIŠEVAC, D. 1978. *Razdoblja i književne vrste hrvatske srednjovjekovne proze (o problemu periodizacije i klasifikacije)*. »Filologija« 8, Zagreb, 89–98.
17. FALIŠEVAC, D. 1980. *Hrvatska srednjovjekovna proza. Književnopovijesne i poetičke osobine*. Zagreb.
18. FASMER (VASMER), M. 1964. *Etimologičeskii slovarь russkogo jazyka*, I – IV. Moskva.
19. GORDIS, R. 1968. *Kohelcth – The Man and his World. A study of Ecclesiastes*. New York.
20. GOWAN, D. E. 1992. *Reading Job as a Wisdam Senift*. Journal for the Study of the Old Testament 55, Sheffield, 85–96.
21. GRABAR, B. 1965. *Apokrifī u hrvatskoglagoljskoj književnosti do 16. st. s osobitim obzirom na apokrifna djela apostolska. (Književno-komparativna studija)*. Doktorska disertacija, Zagreb.
22. GRABAR, B. 1984. *Tiskani glagoljski Baromićev brevijar*. »Slovo« 34, Zagreb, 159–180.
23. GRABAR, B. 1986. *Ćirilometodski i staroslavenski prijevodi u hrvatskoglagoljskim prijepisima*. »Slovo« 36, Zagreb, 87–94.
24. GRIVEC, F. 1963. *Slovenska blagovestnika Sv. Ciril in Metod*. Celje.
25. GOLDSTAIN, J. 1967. *Les sentiers de la Sagesse*. Paris.

26. GUTTMANN, J. 1973. *Philosophies of Judaism*. New York.
27. HAMM, J. 1952. *Datiranje glagoljskih tekstova*. »Radovi Staroslavenskog instituta« 1, Zagreb, 5–72.
28. HAMM, J. 1958. *Judita u hrvatskoglagoljskim brevijarima (Liber Judith ex breviariis croatico–glagoliticis)*. »Radovi Staroslavenskog instituta« 3, Zagreb, 103–201.
29. HAMM, J. 1963. *Hrvatski tip crkvenoslavenskog jezika*. »Slovo« 13, Zagreb, 46–67.
30. HARRINGTON, W. 1977. *Uvod u Stari Zavjet*. Zagreb.
31. HARRINGTON, W. 1991. *Uvod u Bibliju*. Zagreb.
32. HEINISCH, P. 1913.–1914. *Griechische Philosophie im Alten Testament*, Münster.
33. HERCIGONJA, E. 1971. »*Liber Judith*« i Martinčev zapis suprotiv Turkom iz Novljanskog II. brevijara. »Radovi Zavoda za slavensku filologiju« 12, Zagreb, 69–73.
34. HERCIGONJA, E. 1975. *Hrvatska srednjovjekovna književnost, (Povijest hrvatske književnosti, knjiga 2)*, Zagreb.
35. HERCIGONJA, E. 1983. *Nad iskonom hrvatske knjige. Rasprave o hrvatskom srednjovjekovlju*. Zagreb.
36. IVŠIĆ, S. 1925. Ostaci staroslavenskog prijevoda u hrvatskoj glagolskoj književnosti, *Zbornik kralja Tomislava, Posebna djela JAZU* 17, Zagreb, 451–501.
37. JAPUNDŽIĆ, M. 1955. *Glagoljski brevijar iz g. 1465. (Vaticano–Slatovo 19.)* »Radovi Staroslavenskog instituta« 2, Zagreb, 155–191.
38. KAESTLI, J. D. 1984. *Le récit de IV Esdras 14 et sa valeur pour l'histoire du Canon de l'Ancien Testament*. U: *Le Canon de l'Ancien Testament, sa formation et son histoire*. Urednici: J. D. KAESTLI i O. WERMELINGER. Genève.
39. KLAIĆ, N. 1956. *Historijska podloga hrvatskoga glagoljaštva u X. i XI. st.* »Slovo« 15–16, Zagreb, 225–280.
40. KNAPP, A. B. 1988. *The History and Culture of Ancient Western Asia and Egypt*. Chicago.
41. KNIEWALD, D. 1937. *Liturgika*. Zagreb.
42. KOLUMBIĆ, N. 1971. *Osobitosti hrvatske srednjovjekovne književnosti i njezina aktualna pitanja*. »Croatica« 2, Zagreb, 295–305.

43. KREISSIG, H. 1987. *Povijest helenizma*. Zagreb.
44. *Dictionary of Biblical Theology*, 1973.² Urednik X. L. DUFOUR. London.
45. LESKIEN, A. 1962. *Handbuch der altburgarischen Sprache*. Heidelberg.
46. LESKY, A. 1971. *Geschichte der Griechischen Literatur*. Bern–München.
47. MALIĆ, D. 1972. *Jezik najstarije hrvatske pjesmarice*, Zagreb.
48. MATHIESEN, R. 1979. *Bible, Church Slavonic. The Modern Encyclopedia of Russian and Soviet Literature*. Vol. 3. Urednik H. B. WEBER.
49. MATHIESEN, R. 1983. *Handlist of Manuscripts Containing Church Slavonic Translations from the Old Testament*. »ПОЛДА КЪНИГОПИСЬ-НДА«, Nijmengen, 3–48.
50. MIHALJEVIĆ, M. 1986. *O glasu j i načinima njegova bilježenja u tekstovima hrvatske redakcije crkvenoslavenskog jezika*. »Slovo« 36, Zagreb,
51. MIHALJEVIĆ, M. 1991. *Generativna fonologija hrvatske redakcije crkvenoslavenskog jezika*. Zagreb.
52. MIHALJEVIĆ, M. 1992. *The Phonological System of the Croatian Redaction of Church Slavonic*. »Slavic and East European Journal« 1, Tucson, 1–16.
53. VON MIKLOSICH, F. (1865.) 1963. *Lexicon Palaeoslovenico-Graeco-Latinum. (Emendatum, auctum)*. Wien.
54. MILČETIĆ, I. *Hrvatska glagolska bibliografija, I dio, Opisi rukopisa. Starine JAZU*, knjiga XXXIII. Zagreb.
55. NAUMOV, A. 1981. *Sveto pismo i bogoslužbeni tekstovi kao komponenta crkvenoslovenskih književnih dela (izdavačka praksa i postulati)*. *Međunarodni naučni skup Tekstologija srednjovjekovnih južnoslovenskih književnosti*, Beograd, 43–47.
56. NAZOR, A. *Jezični kriteriji pri određivanju donje granice crkvenoslavenskog jezika u hrvatskoglagoljskim tekstovima*. »Slovo« 13, Zagreb, 68–86.
57. NAZOR, A. 1986. *The Old Testament in Croato–Glagolitic Manuscript Translation. Proceedings of the 9th World Congress of Jewish Studies*, Vol. 1, Jerusalem, 69–75.
58. PANTELIĆ, M. A. 1965. *Glagoljski brevijar popa Mavra iz godine 1460*. »Slovo« 15–16, Zagreb, 94–149.

59. PANTELIĆ, M. A. – NAZOR A. 1977. *II. Novljanski brevijar. Hrvatskoglagoljski rukopis iz 1495.* Fototipsko izdanje (s uvodom i bibliografijom). Zagreb–Graz.
60. PANTELIĆ, M. A. 1980. *Senjski Lobkowitzov glagoljski kodeks iz 1359. – prototip srednjovjekovnih "liber horarum" za laike.* »Senjski zbornik« 8, Senj, 355–368.
61. PANTELIĆ, M. A. 1993. *Blaž Baromić, pisac i tiskar glagoljskih knjiga.* Forum 4–6, Zagreb, 384–390.
62. PETROVIĆ, I. 1983. *Sadržajne i literarne osobine odlomaka "Žitija Konstantina–Ćirila" u hrvatskoglagoljskim i ruskim tekstovima.* »Croatica« 19, Zagreb, 113–129.
63. PETROVIĆ, I. 1988. *Prvi susreti Hrvata s cirilometodskim izvorишtem svoje srednjovjekovne kulture.* »Slovo« 38, Zagreb, 5–54.
64. PRITCHARD, J. B. 1955. *Ancient Near Eastern Texts (Relating to the Old Testament),* Princeton University Press.
65. Von RAD, G. 1972. *Wisdom in Israel.* Nashville.
66. REESE, J. M. 1965. *Plan and Structure in the Book of Wisdom.* »Catholic Biblical Quarterly«, 27.
67. REINHART, J. 1986. *The Sapiental Collection in the Croatian Glagolitic Missal. Proceedings from the 9th World Congress of the Jewish Studies., Vol.1,* Jerusalem, 77–84.
68. REINHART, J. 1990^a. *Eine Redaktion des Kirchenslavischen Bibeltextes im Kroatien des 12. Jahrhunderts.* »Wiener Slavistisches Jahrbuch« 36, Wien, 193–241.
69. REINHART, J. 1990^b. *Najstarije svjedočanstvo za utjecaj Vulgate na hrvatskoglagoljsku Bibliju.* »Slovo« 39–40, Zagreb, 45–52.
70. REŽIĆ, K. 1981. Problemi normalizacije hrvatskocrkvenoslavenskih složenica s početnim *bez-*, *vz-*, *iz-*, *niz-* i *raz-*. »Slovo« 31, Zagreb, 51–57.
71. RIBAROVA, Z. 1987. *Knjiga proroka Jone.* »Slovo« 37, Zagreb, 123–159.
72. RUNJE, P. 1988. *Hrvatska Biblija u Zadru godine 1380.* »Marulić« 4, Zagreb, 453–457.
73. SKOK, P. 1971. *Etimologiski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, I.–IV.* Zagreb.

74. ŠTEFANIĆ, VJ. 1952. *Josip Vajs, Najstariji hrvatskoglagoljski misal*. Djela Jug. ak. knj. 38, str. IX+173 i 6 sn. Zagreb, 1948. »Slovo« 1, Zagreb, 47–55.
75. ŠTEFANIĆ, VJ. 1960. *Glagoljski rukopisi otoka Krka*, Djela JAZU 51. Zagreb.
76. ŠTEFANIĆ, VJ. 1963. *Tisuću i sto godina od moravske misije*. »Slovo« 13, Zagreb, 5–42.
77. ŠTEFANIĆ, VJ. 1969. *Glagoljski rukopisi Jugoslavenske akademije, I dio*. Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb.
78. ŠTEFANIĆ, VJ. 1971. *Determinante hrvatskog glagolizma*. »Slovo« 21, Zagreb, 13–39.
79. TANDARIĆ, J. L.⁷⁸ (1977.) 1993. *Hrvatskoglagoljski padovanski brevijar. Hrvatskoglagolska liturgijska književnost. Rasprave i prinosi*. Zagreb, 170–185.
80. TANDARIĆ, J. L. (1980.) 1993. *Osobine krčkih glagoljskih liturgijskih kodeksa. Hrvatskoglagolska liturgijska književnost. Rasprave i prinosi*. Zagreb, 31–35.
81. TANDARIĆ, J. L. (1981.) 1993. *Tekstološka istraživanja hrvatsko-glagoljskih liturgijskih spomenika. (Povjesni pregled)*. *Hrvatskoglagolska liturgijska književnost. Rasprave i prinosi*. Zagreb, 21–26.
82. TANDARIĆ, J. L. (1983.) 1993. *Hrvatskoglagoljski apostol između istoka i zapada. Hrvatskoglagolska liturgijska književnost. Rasprave i prinosi*. Zagreb, 310–318.
83. TANDARIĆ, J. L. (1984.) 1993. *Hrvatskoglagoljski tiskani brevijar iz 1491*. (Vidi pod 1.)
84. TANDARIĆ, J. L. (1985.) 1993. *Sveto pismo u hrvatskoglagoljskim liturgijskim kodeksima. Hrvatskoglagolska liturgijska književnost. Rasprave i prinosi*. Zagreb, 319–326.
85. TOMIĆ, C. 1986. *Pristup Bibliji*. Zagreb.
86. VAJS, J. 1910. *Nejstarší breviář chrvatsko-hlaholský*. Prag.
87. VAJS, J. 1913. *Die kroatisch–glagolitischen Breviere und das Offizium der abendländischen Kirche vom VI–X. Jahrh.* »Archiv für Slavische Philologie« 34, 483–496.

⁷⁸ Svi su radovi J. L. Tandarića navedeni prema paginaciji u zborniku njegovih radova *Hrvatskoglagolska liturgijska književnost*. U zagradi je navedena i godina prvog objavljenja.

88. VAŠICA, J. 1966. *Literarni památky epochy velkomoravské*. Prag.
89. ZARADIJA, A. 1990. *Prijevod 3,8 Knjige o Jobu u hrvatskoglagoljskim rukopisima*, »Slovo« 39–40, Zagreb, 127–130.
90. ZARADIJA, A. 1991. *Knjiga o Jobu u hrvatskoglagoljskoj književnosti*. Doktorska disertacija. Zagreb.

Izdanja Biblijâ:

91. *Biblja, Stari i Novi Zavjet*. Kršćanska sadašnjost. 1990.
92. *Biblia sacra iuxta Vulgatam versionem*. Würtembergische Bibelanstalt, Stuttgart, 1975².
93. *Biblia sacra iuxta Vulgatam versionem ad codicum fidem iussu Pii Pp. XI cura et studio monachorum Sancti Benedicti comissionis pontificae a Pio Pp. X institutae sodalium praeſiede Aidono Gasquet S.R.E. Cardinale edita. Romae, typis polyglottis Vaticanis MDCCCCXXVI–MDCCCLXXVIII.*
94. *Septuaginta. Id est Vetus Testamentum graece iuxta LXX interpretes*. Edidit Alfred RAHLFS. Würtembergische Bibelanstalt. Editio quinta. Stuttgart, 1958.
95. *Sveto Pismo Staroga i Novoga Zavjeta*. Preveo i bilješke priredio dr. Ivan Evangelist ŠARIĆ, nadbiskup vrhbosanski. Izdala "Akademija Regina Apostolorum", Sarajevo 1942.

S a ž e t a k

Na tragu stare ali uvijek aktualne paleokroatističke ideje o rekonstrukciji hrvatskoglagolske biblije iz liturgijskih knjiga, obrađuje se dosada neproučena starozavjetna *Knjiga Mudrosti*.

Uvodno se istražuje povjesno, književno te – u manjem opsegu – i biblijsko okružje izvornoga grčkoga teksta *Knjige Mudrosti*. Razmatraju se pitanja autorstva i datacije izvornika, te književnopovijesnih prethodnika i uzora: stara bliskoistočna mudrosna predaja i grčki utjecaji.

Od trideset rukopisnih brevijara tekst *Knjige Mudrosti* pronađen je u devetnaest, te u tri tiskana (dva su od toga inkunabule). Najviše pozornosti posvećeno je prikazu tekstova i to metodom potanke usporedbe temeljnog teksta (za koji je odabran *I. vrbnički brevijar*) s varijantama u kritičkom aparatu koji čini dvadeset i jedan brevijar. U tekstološkoj raspravi prikazani

tekstovi raščlanjuju se do u potankost fonološki, morfološki, sintaktički i leksički, a na kraju se raspravlja i o predlošku prijevoda, za koji se nepobitno ustanovljuje da je latinski.

S u m m a r y

THE OLD TESTAMENT BOOK OF WISDOM IN THE CROATIAN GLAGOLITIC BREVIARIES

A reconstruction of the Croatian Glagolitic Bible from liturgical books is an old yet always alive idea in the field of the Old Croatian Studies. The *Book of Wisdom* edited here for the first time is tracing that idea.

Introduction deals with the historical, literary and – in a lesser extent – biblical setting of the Greek source of the *Book of Wisdom*. It answers the questions about its authorship, dating, its literary and historical predecessors and models: the old Near East wisdom tradition and the Greek influence.

From the thirty manuscript breviaries the text of the *Book of Wisdom* has been located in nineteen of them, as well as in the three printed ones (two of them are incunabula). The greatest attention is given to the text analyses by the method of a precise word to word comparison. The *First Vrnik Breviary* has been selected as the basic text for that purpose. The compared variants in the footnotes are taken from the corpus of 21 other breviaries. The texts are analysed in details phonologically, morphologically, syntactically and lexically. The final discussion about the source of the translation comes to an irrefutable conclusion that it was a Latin one.

Izvorni znanstveni članak

Primljeno: 13. listopada 1997.

Autor: Irena Miličić

Staroslavenski institut, Zagreb